

Thayer's Stra

Fairweather Ls 1917

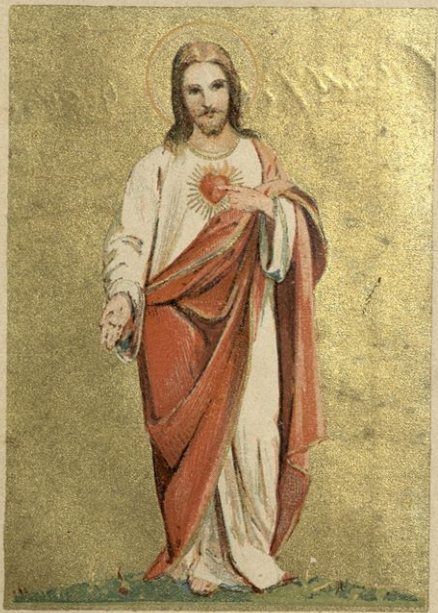
L 1914-19 15

1914-19 15

Thayer's And ^{eye}

a receipt 4000-

Dal bo svoje srce, da izpolni svoja dela.

DUHOVNO VESELJE.

Molitvenik

za

mladostne kristjane.

Obsega vse navadne molitve in pobožnosti, največ obdarjene z odpustki, in trpljenje Kristusovo.

P. Hrisogon Majar,
O. S. F.

Pomnoženo in izboljšano izdanje.

Vimberk.

Tiskal in založil: J. Steinbrener.

[1853]

359996

359996

Ni bolj resnične reve kakor je napačno veselje
S. Bernard.

Nikakor ni dober, ki neče biti boljši. Kjer začenjaš
slabši biti, tam nehuješ dober biti.
S. Bernard.

Z dovoljenjem visokočastitega
knezoškofijstva Lavantinskega.

Nobeno delo nam ne bodi pretrdo, noben čas pre-
dolg, kader nam gre za večno veselje.
S. Bernard.

O dobri Jezus, koliko se stori, da se duša pogubi!
S. Bernard.

23. XII. 1937

N 1256

Svetu cerkev slavno vladajoči s. Oče papež

Leon XIII.

so milostno podelili založniku te knjižice
s pismom 29. januarja 1889 viteški

križec reda s. Silvestra

kot zasluženemu založniku dobrih katoli-
ških knjig.

Predgovor.

Beri ga ob nedeljah; sploh: čim večkrat, tim bolje; kesal se ne boš nikoli, če boš delal, kar ti pravi.

Najlepši čas leta je vzpomlad; najlepši čas življenja je mladost. Vzpomladi vse zeleni, vse evete, vse daje najlepše upanje: upanje, da bo poletje rodovitno, da bo jesen bogata pridelkov. Mladost zori prihodni poklic; v mladosti se razvija dobri kristjan, ki daje dobre može in izvrstne žene. V družbi takih ljudij prebiva ljubezen in mir, ter imajo pol nebes že tu na zemlji. — Vzpomladi je pa tudi najnevarniše. Cvetka klije jako nedolžno, da je veselje; a poišče jo grdi črv, zagrizi se vanjo, oboje sicer raste, ali naposled uvene: lepa cvetka je uničena, ostal pa je črv. Zima se je umeknila vzpomladi, toda potuhnjenka nagaja s slano, s pozebo, s točo. Veni noči je pokvarila vse cvetje in brstje in nežne zeline: v daljavi se kaže prazno in suho poletje in pa stra-

dava jesen, ki se prevrže v lakot in bolezen. Tudi mladino iščejo take nesreče; nanjo pazi: 1) črv čutnosti, 2) hudobni duh, 3) malopridni ljudje. In zgodi se, da ji naenkrat razdero čednost, ogrene življenje, napravijo nebesa. Vzpomlad je najvažniši čas vsega leta; takoisto je mladost najvažniši čas vsega življenja. Brez dobre vzpomladi ni rodovitnega poletja ni obilate jeseni; in brez lepe mladosti ni dobre starosti, ni srečne večnosti. Zdaj vidiš, kako je vse na tem ležeče, da mladost lepo in dobro preživiš. Češ kaj žeti, vzpomladi, v mladosti, trebaš sejati. Na vrtu svojega srca vsadi in goji te cvetke: 1) bogoljubnost, 2) pokorsčino, 3) spodobnost, 4) čistost.

I. Bogoljubnost.

Rad misli na Boga — mlad, ne šele star ali celo na mrliški postelji. Rad misliš na Boga, če rad moliš, če moliš tudi pobožno. To je najpotrebniše, da se izvelečaš. Res ti si se učil, da je vera, najpotrebniša za izveličanje, ne molitev. Odgovarjam: če moliš, imaš že vero, ker ta se kaže v molitvi in se ohranja z molitvijo. Kdor pa nima vere, tisti tudi ne moli. S. Duh govori v s. pismu: „Kdor ne veruje, bo pogubljen“, kakor bi rekel: „Kdor ne

moli, ne pride v nebesa“, in res pravi s. Alfonz: „Kdor moli, gotovo se bo izvelečal, kdor ne moli, gotovo se pogubil.“ „Ti moliš, če ti dušo k Bogu vzdiguje vera, upanje, ljubezen“, trdi s. Lavrencij Justinijan.

Vera je v mnogih in velikih nevarnostih, ne sama na sebi, ampak pri ljudeh, to je: ljudje so v nevarnosti vero izgubiti, kar se pravi: časno in večno ponesrečiti. Kaj se piše v časnikih? kaj se govori v družbah in gostilnah? kajse predstavlja v gledališču? povsodi se vera smeši — namreč tisti, ki imajo še kaj vere, tisti se zasmehujejo.

Človek je revna stvar: molitve se sramuje, drugih pobožnost mu preseda, vera mu omrzne, polagoma jo izgubi. To se pozna: da ne moli, da v cerkev ne hodi, da ne posluša božje besede, da ni pri maši, da ne pristopa k ss. zakramentom. Če ti hiša pogori, izgubil si veliko, a če si ti pogorel na veri, izgubil si vse, izgorelo ti je nebeško kraljestvo.

Da ne izgubiš vere, svoje duše, moli. Molitev je za vse dobra, je ključ do vsega dobrega. Kteri otroci so najboljši? Ki radi molijo! Kteri posli so najljubši? Ki radi molijo! Ktera mladina se najpredi in najbolje preskrbi? Ki rada moli! Kteri gospodarji so najbolj v čislih? Pri kterih se moli!

Po mestih je danes navada, da se ne odkrivajo, kader zvoní na angelsko pozdravljenje, ne molijo ni zjutraj ni zvečer, ne predjedjo ne potlej — no, toliko omike ima tudi žival, žival nikoli ne moli. Ti pa nisi žival, ti si otrok božji, zatoraj misli in hváli svojega stvarnika, kader uživaš njegove darove.

Kader v cerkev zvoní, ne zamujaj; ne daj se od nikogar zadržavati. Rad poslušaj pridige in krščanski rank, da boš kaj vedel o svojem Bogu in svojih dolžnostih. Veliko je odraslih, tu digoposkih, ki ne vedo najpripottejših rečij, in trdno molče, kader jim drugi vero osmehujejo. Ki se norčujejo z božjimi rečmi, tisti ne poslušajo besede božje, kakor tudi satan ne hodi v cerkev. Taki so hudobnega duha pajdaši, in še hujši od njega samega, ker satan se trese pred Bogom in beži celo pred križem. S. Avguštin pravi: „Kogar hoče satan gotovo dobiti, ve pusča mu k besedi božji.“ — V hiši božji bodi zbran, ne raztresen, še manj se ogleduj, in svoje obleke ne razkazuj, če ne, pametni poreče, ali vsaj mislil si bo: „ono je nekai vredno, kar ima na sebi.“ Malopridni ljudje pokrivajo z ničemurnim lišpom svojo notranjo nevrednost. Lepo je, če je človek snažno oblečen, tudi poštena zaplata ni grda; grda pa je in

greh, če s svojo gizdavosljo bolj siromašne osramočuješ. Ti še v cerkvi Boga žališ; po takem ti služba božja ne more priti, kakor ni koristila Judom, ki so bili prvi s maši na Golgoti.

II. Pokorščina.

Slušati ni prijetno. Napuh v človeku se vzdiguje, in ta pravi vselej: ne! In vendar je treba slušati, če hočeš biti srečen tu in tam. Stariši so ti največi prijatelji, največi dobrotniki, najodkritosrčnejši svétniki, namestniki božji so ti. Oni več vedo ko ti, več so izkusili ko ti, bolje poznajo svet ko ti: zatoraj jih slušaj! Ne spravlaj jih v nevoljo, ne draži jih, ne jezi jih. Hudo bo zate, ako si ti kriv, da kolnejo. S. Duh govori v s. pismu: „Blagoslov starišev zida otrokom hiše, in trpi večno, starišev kletev pa jim jih podira.“ Prizadevaj si za njih blagoslov, to je, da ti bodo dobro želeli in Bogu te priporočali. Otroci, ki svojih starišev ne slušajo, ne spoštujejo, ne ljubijo, taki nepokorni in hudobni otroci so v s. pismu prekleti, ne enkrat, zadeti 33krat. Če pomisliš, kaki sirotej si prišel na svet; do so mati bdeli noč in dan pri tebi; da se od bolnega niso genili, da še muhe na tvojem obrazu niso puščali; da so ti skrbeli

za obleko in hrano in stanovanje, da so te lepo učili in ravnali: bi bilo pač grdo, ko bi jim ti zdaj ostarelim ne povračal njih trud in skrb. S. apostol Pavel govori: „otroci naj povračajo starišem“, kaj pa? prejete dobrote! to je: kakor so stariši zate skrbeli, ko si bil otrok, mladi otrok, ves nezmožen — tako imaš ti, odrasli, zanje skrbeti, kობodo oni sami — otroci, stari otroci, vsi nadložni in brezmočni. Če si hvaležen svojim starišem, zaslužka ne boš brezvestno poganjal, ne boš jih pikal in s priimki sramotil, ne boš nanje vzdigal roke; ko bi kaj takega delal, bolje bi bilo, da bi porojen ne bil.

Morda si pa od tistih, ki nimaš očeta, ali, kar je še huje, ki matere nimaš, znabiti nobenega, če si sirota. To je na zemlji velika, menim da, najreča nesreča, ko imaš starišev iskati na pokopališču. Ko si jim bil oči zatisnil, ko so ti jih v deske zabijali, ko si slišal ropotati prst na rakev, ko si gledal zasipati njih grob: kaj ne, takrat si čutil, da si nekaj izgubil, nekaj prav imenitnega. Ko so ti živeli, dostikrat si jih žalil; zdaj moli zanje.

Pokoren bodi: svojim višim, duhovnim, učiteljem, mojstrom, gosposčini. Tudi ti so namestniki božji, dobrotniki tvoji; kako pa? tega ti ne umevaš. Vsaka oblast je od Boga; kdor se ji upira, nasprotuje Bogu,

ter si nakopava pogubljenje“, uči s. pismo. Pred vsem pa spoštuj mašnike, ker imajo skrbeti za duše, ter imajo oblast kakor noben kralj in noben angel, tudi Mati božja ne.

III. Spodobnost.

„Napuh hodi pred sramoto“, to se pravi: Kdor se povzdiguje, bo potisnjen. Če se hočeš obvarovati ponižanja in osramočenja, ne pozabi spodobnosti. Spodobnost kaži v obleki v vedenju, v govorjenju. Če si boljše oblečen, ne preziraj drugih, izlasti ubogih ne zaničuj, ker ubogi so ljubljenci Odrěšenikovi, ki je sam postal največ iubožček. Ne stopaj, kakor bi bilo vse tvoje. Ne meči pogledov na vse strani, kakor bi se brez tvojega znanja nihče geniti ne smel. Ne bodi glasan; ne hoti vse vedeti; ne sodi prehitro; umazanih besedij ne imevaj na jeziku. Kjer se gode in pleše, tam se spodobnosti ne boš učil. — Bogoljubna Katarina Emerihova je videla Kriščeka v jaslicah. Prišli so majhini in veliki otroci, pa so s šibami pretepali Dete božje, da je bolečine upilo in iz ran krvavelo. Katarina upraša: kaj so ti otroci? Odgovori se ji: „To so tisti, ki v mladosti kolnejo in grdo govore“. Neka hči je pisala materi po ogledalo. Mati ji pošlje ogledalo, pa trojno. Hči odpre

zabojček, ter razvije prvi zamot. V tem je bilo čisto zrcalo, z nadpisom: „Taka si bila“. Razmota drugi zavoj, pa ugleda mrtvaško glavo, nadpisom: „taka bodeš.“ Odvije tretji skupek, pa najde kip Matere božje, z nadpisom: taka pa bodi“. S prvim zamotom je bila zadovoljna, drugega se je prestrašila, tretjega se je veselila. Minila jo je vsa ničémurnost: srečno je živelala, in blago umrla.

4. Sramežljivost.

Kaj je sramežljivost, tega praviti ni treba, to nedolžni čuti; kader se pa ugnezdi v srce greh, takrat se ta čut izgubi. Dokler je mladi človek ograjen s sramežljivostjo, dotlej je dober, vesel, Kristus ga k sebi kliče, Bog ga z milostmii obsipa, in s. Duh se mu čudi: „O kako lep si!“ Za to ograjo si varen, si srečen. Varuj jo, brani jo. Hudobni duh te ne premore. Ali če pade ta ograja, padeš tudi ti — vse izgubiš, in satan te obsede, in ti si največi revež, vreden krvavih solz, saj veš, da satan ti le hudo želi in dela: to mu je največe veselje. Kader ti je satan ukradel zaklad iz srca, tisti, ki ti ga je dala presveta Trojica pri s. krstu, potlej te vleče, kamor te hoče, iz pregrehe v hudobijo, v zgodnjo časno smrt, v gotovo večno smrt. To priča

s. pismo rekoč: „Brezbožni si kliče smrt po delu svojih rok“ (Modr. 1., 2). Če se ti podere ograja sramežljivosti, to je, kakor če hudournik raztrga jez, kakor če povodenj vse odnese, vse opustoši, vse uniči. „Varuj, da sam sebi ne boš pekel že tu na zemlji“, svari s. Avguštin.

Kaj pa, če si izgubil zaklad krstne svetosti? zaklad prvótné lepote božje? Ali je vse izgubljeno? Izmivaj grešne pege, izmivaj jih s kesanjem, s pokoro; z resnično pokoro si pridobiš veliko zasluženja, toliko, da moreš prvi zaklad nadomestiti in celo preseči. Nad resničnim spokornikom je silno veselje v nebesih. Če si ponesrečil — hiti k studencu s. pokore, in tam omivaj grešne madeže s solzami kesanja in Jezusovo krvjo.

Da ti ne bo kesati se, morda celo prepozno in brezpridno, dobro zavezuj vsaki dan: oči, ušesa, usta, roke, noge. Kader te napada izkušnja, srce povzdigni k Izveličarju, vzdihujoč: „Moj Jezus, usmiljenje!*) srce povzdigni k Materi božji, rekoč: „O Gospa moja, o Mati moja! pomni, da sem tvoj. Varuj me, brani me kakor svojo last in posest**). Marijin otrok se nikoli ne pogubi.

*) 100 dnij odp vsakikrat — **) 40 dnij odp vselej.

Skrbno se ogibaj malopridnih društev. Pameten človek ne zahaja v godzove, kjer bi ga raztrgale zveri, in ne stopa v jamo, kjer se družijo gadje, dobro vedoč, da izgubi življenje. Takoisto tudi ti ne vlačiš svoje duše v take očitne nevarnosti: v nevarnost nespodobnega znanja, v nevarnost gledališča, v nevarnost plesov, v nevarnost polzkega beriva.

Molitve in prošnje.

Otče! Sin! sveti Duh!
Presveta Trojica!
Jezus! Marija!

Vi blaženi angeli, vi svetniki nebeški! — milosti mi izprosite, ki jih želim po dragoceni krvi Jezusa Kristusa:

1. Zmeraj delati po volji božji.
2. Vedno z Bogom združen biti.
3. Neprenehavno misliti na Boga.
4. Samo Boga ljubiti.
5. Vse opravljati zavoljo Boga.
6. Iskati le časti božje.
7. Posvečevati se zavoljo Boga.
8. Svoj nič dobro izpoznavati.
9. Zmeraj bolj izpoznavati voljo svojega Boga.
10. . . (tu sam pristavi svojo željo)

Presveta Devica in mati božja Marija! prinesi večnemu Očetu predragoceno kri Jezusa Kristusa: za moje dušo, za svete duše v vicah, za potrebe svete cerkve, za ves svet.

Čast bodi . . . (tikrat — na slavo predrage krvi Jezusove).

Češčenamarija . . . (enkrat — na slavo žalostne Matere božje).

Gospod, daj jim (za duše v vicah).

(300 dnij odp. enkrat na dan. Obmesecu popolni odp. pod navadnimi pogoji. Leon XII. 3 marcij 1827).

Dobri namen.

Na svetu je dvoje, kar je važno za kristjana: 1) posvečujoča milost, 2) dobri namen. Veliko mladosti se preživi brez posvečujoče milosti, kar je grozna škoda. Veliko je tudi kristjanov, ki so polni posvetnih skrobij, a v tem pozabijo storiti dobri namen, ter mečejo zaklad od

sebe, ni njih življenje je majhine vrednosti pred Bogom, ali celo nobene. Ko bi delali dobri namen, vsaki hip bi si povečevali dobra dela, in pomnoževali veselje nebeško. — Stori dobri namen vsaj izjutraj. To ni težko, če rečeš:

O moj Bog! Darujem ti vse svoje misli, besede, dejanja. Vse bodi tebi na čast in slavo. Delati in trpeti hočem vse iz ljubezni do Jezusa, v blagor svoje duše, kakor je tvoja sveta volja božja.

Čez dan pa utegneš dobri namen ponoviti, s kratkim vzdihljajem podpreti, da ne izgubi prvotne moči, saj tudi ti poznaš, če je voda koj iz virja, če je postana, ter ločiš, ktera je dobra, ktera je boljša. Tako delaj z dobrim namenom: zmeraj ga — posvežuj, pomlajuj.

Iskrice človeške.

1. Ravnaj z menoj, o Bog, kakor je tvoja modrost in tvoja sveta volja.

2. V tebe zaupam, o moj Bog! Vse svoje skrbi polagam v naročaj tvoje ljubezni.

3. Vsprejmi me v svoje varstvo, o nebeški Oče, da me greh ne zapelje. Očisti moje srce, in povrni mi nedelžnost.

4. O Bog! pošlji v moje srce: živo vero, živo upanje, živo ljubezen.

5. Tebi na čast hočem delati in trpeti; živeti in mreti hočem za tebe, o moj največi dobrotnik.

6. Užgi v moji duši, o moj Bog, najbolj goreči plamen tvoje ljubezni, in ne pusti, da bi kedaj ugasnil.

7. O Gospod! padem, če boš pomagati mudil; hiti, in usmili se me.

8. O moj Bog! Gospoduj mojemu spomínu, razsvetluj mojo pamet, posvečuj mojo voljo, pomagaj moji slabosti, in zedinjуй me s tabo zmeraj bolj.

9. O Gospod! darujem ti vso svojo voljo! delaj z njo, kakor je tebi prijetno.

10. Ne dopuščaj, o Gospod, da bi ti prejete dobrote z grehi povračal.

11. O prizanašljivost Božja! koliko let je preteklo, v katerih te nisem ljubil!

12. O moj Bog, moj ljubi Oče! ne zapusti me nígdar, tudi jaz te ne bom nígdar več zapustil.

13. O moj Bog! ko sem bežal pred teboj, iskal si me ti; daj se mi najti zdaj, ko te sam iščem.

14. Duša moja! čemu žaluješ? Upaj v Jezusa: on ti je tolažnik in pomočnik, mir in blagor.

15. Daj mi tvoj križ ljubiti, o predobrotljivi Izveličar! in pomagaj mi tvojo presveto voljo prav izpolnjevati.

16. O kralj nebeški! bodi tudi moj kralj, Gospod mojega srca, lastnik njegov.

17. O Jezus, ti luč najčistejša, razsvetli moje srce.

18. O Bog mojega srca! Koliki nič je zemlja sè vsemi veselicami oremu, ki tebe ljubi!

19. O premilostivi Jezus! Ljubezen te je združila z menoj, kako bi mogel to vezilo trgati?

20. O moj Bog! Kaj bi naj ljubil, če ne tebe? — moje življenje, mojega Boga, moje vse?

21. O predobrotljivi Jezus! ti Gospod vseh srci: gospoduj in vladaj tudi moje srce.

22. O presveta volja Božja! ti mi bodi jed in pijača.

23. Kedor te ne ljubi, o Jezus, ne pozna te. O Gospod, kar je tebi prijetno, tisto hočem ljubiti čez vse radosti sveta.

24. O Jezus, moje največe dobro, kako zelo sem se od tebe oddalil, in kako nepodoben sem ti postal!

25. Umori, o Bog, v meni vse, kar ni po tvoji volji; in stori me človeka po tvojem srcu.

26. Vse, o Bog, le greha ne!

27. O Gospod, ti veš vse stvari; ti veš tudi, da te ljubim.

28. O moj Bog in moje vse! Mene vzemi meni, in sebe daj meni.

29. O Jezus! pripravi si v mojem srcu prelepo stanovališče.

30. O moj božji Jezus! Kedaj bo v meni živela in delala samo tvoja presveta volja? Kadaj bom s teboj le eno?

31. Boga ljubiti, je prava ume-talnost; kedor drugače dela, živi zastonj.

32. O preljubeznivi moj Jzveličar! Užgi moje srce z ono pregorečo ljubeznijo, ki gori v tvojem srcu.

33. O presveto srce Jezusovo! Le eno prošnjo mi uslišuj: Kader bom v stiskah, odkaži mi prostorček v sredi svojega srca.

V resni premíselk.

O človek!

Eno življenje imaš, samo eno; če to brez koristi preteče, vse je brez prida.

Eno dušo imaš, samo eno; če je ta izgubljena, druge ne dobiš.

Ena smrt te čaka, samo ena; če te ta zasači, nesreče ne popraviš vekoma.

Zatoraj obsrčuj besede svojega Rešnika: Bdite in molite! t. j. ne zakopuj se v časne reči, v katerih ti ni mogoče dobro delati.

Misli za mladino*).

Mladina ima hoditi po potu lepega in dobrega, po potu čednosti ali kreposti. Ta pot vodi k Bogu. Bog pa hoče, da hodi po tej poti. Zakaj? Zato, ker Bog želi, da bi bil ti srečen tukaj in tamkaj, da bi bil z Bogom na zemlji in potlej z Bogom v nebesih. Tako bi rad Bog, tvoj stvarnik, tvoj dobrotnik, tvoj oče; hudobni duh, tvoj sovražnik, ta pa ne mara tako.

Hudobni duh mika, vabi, obeta, slepi, goljufa, laže, da bi mladega in nevednega človečiča izvodil in ponesrečil; da bi ga pripeljal tja, kjer je sam. Zakaj pa? Zato, ker nikomur nič dobrega ne privošči in ne stori, ker je ves hudoben. Zato pravi mladim ljudem, ta grdi lažnik, pravi tako: Bogu služiti je žalostno; tako življenje nima nič lepega, nič dobrega, nič veselega. Ljubi moj otrok, tega ne verjemi, to ni res; hudobni duh resnice ne govori. Tukaj ti podajam nekaj napotkov za vsaki dan v tjednu. Ti napotki ti bodo kazali, kako

*) Sept considérations pour chaque jour de la semaine par l'abbé Jean Bosco. Turin. Impr. libr. Salésienne. 32. str. 10 cent.

moreš Bogu služiti veselo. Povem ti: če se boš ravnal po teh kazajih, boš res vesel. Je tudi veselje, ki je škodljivo, grdo. Tisto veselje človeka omami, oslepi, ostrupi; tisto veselje ni resnično. Tisto veselje je dobro in koristno, katero Bog dopušča; veselje pa, katero poruja hudobni duh, tisto je nevarno in smrtno. Riba živi, riba je zdrava v dobri in bistri vodi; če bi jo pa dejali v kis, ne bi mogla živeti, umrla bi. Tako boš tudi ti zdrav in vesel, če boš delal, kakor je Bog rekel; če pa ne boš, boš bolan, boš žalosten, boš životaril, boš piča za smrt ni za grob.

Hudobni duh pravi: e, kaj! le poskoči, delaj po svoji volji, pokáj bi zmeraj druge poslušal; življenje je dolgo; potlej, ko boš odrasel, ko boš star, potlej boš mislil na Boga; zdaj pa malo ponori, saj drugi tudi. Ljubi otrok! to je past hudobnega duha. Ako se ujameš v to nastavo, izgubljen si. Ta zanka jih je že mnogo zadelila. Pojdi enkrat z materjo na pokopališče ali pa z očetom. Tam boš videl veliko grobov, velikih in majhnih in prav majhnih. Povedali ti bodo mati, da v teh so odrasli, mladeniči, v teh pa dečki otroci, deteta. Eni so živeli 30 let, 40, 50 in še več, eni pa 7 let, 5, 3, teden dnij ali še manj. Tako se boš sam prepričal, da mrjo tudi

mladi, da nima nihče zagotovljeno, da bo živel mnogo let. In koliko let boš živel ti, tega ti ne povedo ne oče ne mati; to ima zapisano sam Bog v knjigi življenja, a te knjige nikomur ne kaže. Ne zanašaj se na dolgo življenje, ker ga ne veš. Zato bodi precej dober, dokler si majhin in mlad.

Kaj pa, če ti Bog odmeri veliko let? Ali jih smeš nekaj potratiti, zarajati, izgubiti? Ne! Ne enega leta, ne enega meseca, ne enega tedna, ne enega dne, ne ene ure, ne enega hipa, kaj se pravi: nič! Zakaj pa ne? Zato, ker imaš vsaki hip od Boga. Ali ti oče pravijo: od mene imaš tri dni? Ali mati pravijo: od mene imaš teden dnij? Stariši ti ne morejo dati nobenega hipa; od Boga imaš vsaki trenotek. — Pa še nekaj! Če mlad lepo živiš, boš lepo živel tudi star; če pa mlad grdo živiš, kako boš pa star? Bržkone tako, kakor si se naučil in navadil. Kakošni ljudje pa hodijo v šolo? ali ne mladi? Če se mladi nauče brati in pisati, bodo znali to še ko bodo stari. Stari se težko uče. Če mlad v grehah živiš, boš v grehu tudi, ko boš odrasel, ko boš prileten, ko boš star, morda do smrti, ker stari se težko navadijo lepo živeti. Če umrješ v grehu, kaj te čaka? Čaka te nesreča, velika nesreča, strah in

trepet, jok ni vzdihovanje, žalost ni trpljenje. Kaj ne, da si tega ne želiš. O ne! Zato pa rad beri, kar imaš tu za vsaki dan. Tisto malo pomisli, pa delaj, kakor je lepo in dobro. Tako boš zdrav in vesel in srečen. Radi te bodo imeli stariši, rad te bo imel ljubi Bog, radi te bodo imeli vsi angeli in svetniki.

Če lepo živiš, imaš v srcu veliki zaklad, veliko bogastvo; to bogastvo ve le Bog ceniti, ljudje ne; ti si v srcu bogat, četudi so revni oče. Če pa greh delaš, o, to si ti grozni revež, četudi te stariši lepo oblačijo. Ti si nesrečen v srcu. Sam nad seboj bi se jokal, ko bi videl in vedel, kako si reven in nesrečen v srcu. Tvoj angel se res joka nad teboj, in tudi stariši bi se jokali nad teboj, ko bi videli, kako imaš grdo srce.

Kaj ne, da hočeš imeti lepo srce? tako srce, kakor je ljubo in drago Bogu in angelom? Gotovo! Zato pa drži v glavi te misli, te svete, ki ti kažejo pravo pot do sreče, časne in večne. Bog bodi s teboj, ljubi otrok, in Mati božja naj te varuje, in angel tvoj te vodi.

Preden pa bereš, poklekni, pa reci tako: Ljubi moj Bog, žal mi je, da sem te žalil. Kesam se, ne bom te več žalil. Prosim te, razsvetluj me, ko bom bral, da bom dobro

umeval, in si nauke v srce utiskal. Pre-
sveta devica, mati Jezusova Marija, prosi,
tudi ti zame.

I. Misli za nedeljo.

Čemu je človek.

1. Ustvaril te je Bog. Bog te je
ustvaril po svoji podobi. Dal ti je
telo, kakor ga nimajo živali; dal ti
je dušo, neumrljivo, kakor je nimajo
živali. Ko si bil okrščen, takrat te
je Bog vzprejel za svojega otroka.
Bog je tvoj oče, ki zate skrbi, da
živiš, Bog Oče te ljubi. Ljubi tudi
Boga. Boga ljubiš, če njemu služiš.
Bogu služiš, če delaš, kar on pravi,
in če nedelaš, kar on prepoveduje,
to je: če delaš dobro, in če se varuješ
hudega. Zato te je Bog ustvaril, da
njemu služiš, samo zato, da po taki
službi prideš k njemu, v nebesa.
Nisi na zemlji, da bi bil bogat, ime-
niten, učen, da bi dobro jel in pil,

da bi se pasel in spal kakor žival, ki pameti nima in duše ne. O ne tako! Tvoj namen je lepši, je veči, je boljši. Tvoj namen je, da Bogu služi, da ga ljubi, da svoje srce očiščuj, da si dušo posvečuj: izveličuj se na zemlji, da boš izveličan v nebesih. Misli zmeraj na to, pa ne boš storil nič hudega; in če ne storiš nič hudega, boš zadovoljen ni srečen, naj te Bog k sebi pokliče kadearkoli. Ne boš se bal umreti, ker veš, da te smrt prestavi v boljši kraj in lepši, v tako v lepi raj, da ni moči povedati. Če pa ne misliš, kako bi služil Bogu, svojemu ljubemu Očetu nebeškemu; če delaš, kar on pravi, da ne delaj, o kako ti bo še žal, da si ga žalil; njega, ki ti vse daje! Kar vidiš krasnega na svetu, kar želiš veselega: tega ti ne bo nič ostalo, to bo prešlo, v srcu pa boš čutil prazno in bridko, ni kesal se boš, da si zapravil toliko lepega časa.

Ljubi otrok! Ne glej za takimi, ki so lepo oblečeni, govore in delajo pa kar ni lepo, kar je grdo pred Bogom in pred poštenimi ljudmi. Če bodo tako živel, ne bodo srečno končali. Teh ne posnemaj in ne hodi z njimi, ker bredejo v večno pogubljenje.

Neki služabnik je ves živel za svojega kralja; na Boga, na kralja nebes in zemlje, na tega pa ni dosti mislil. Hudo vzboli; čuti, da bo umrl. Zdaj pa služabnik izprevidi, da je preveč delal za kralja na zemlji, premalo pa za kralja v nebesih, in da mu pozemski kralj nič pomagati ne more. O kako je bil žalosten, revež! Kako ne bi bil! Delal je za telo, za posvetno, ki miné, za dušo pa ni delal, ki ostane. Dušo je zapravil, Boga je izgubil, vse je izgubil. Ti pa ne delaj tako, ti skrbi za svojo dušo, da bo lepa in čista. Kader pa čutiš, da si se obrezal na duši, da si jo

z grehom obtežil: hitro išči pomoči, rano brž zaceli v s. pokori. Ne puščaj, da bi ti dušna rana krvavela, jaz pravim, ne ostajaj v grehu, ker to je nevarno, ker bi mogel umreti, v pekel priti. Greha se boj kakor gada, in pa še huje, zakaj greh umarja dušo in telo.

2. Veliko je ljudij, ki pravijo, da so kristjani. Ali so pa vsi dobri kristjani? ali žive vsi, kakor bi imeli? Nekteri prav dobro vedo, kaj Bog zapoveduje, pa se ne zmenijo za to. Vedo sicer, da imajo ob nedeljah v cerkev iti, pa ne gredo, in če gredo, to se obnašajo, kakor bi se ne smeli. Ti ne služijo Bogu, ti ne delajo za svojo dušo, ti skrbe, da bi se pogubili, ti se trudijo za svojo nesrečo. O kako so lahkomišljeni! kako so zaslepljeni! Molijo tako malo, in tisto malo tako težko in tako slabo! Kader gre pa za rajanje, za veselice, za kratkočasje, o takrat so pa tako

pridni in vsi zamišljeni in vsi goreči, da se kar pote. Ljubi otrok! zakaj pa svojo dušo tako zanemarjaš? Pazi, da te ne preslepi hudobni duh. Obe-taj Bogu, da se mu ne boš izneveril v nobenih besedah in v nobenih opravilih. S. Alojzij bi bil mogel biti bogat in češčen; prašal pa se je: kaj mi koristi bogastvo in čast? ali me bota bogastvo in čast izveličala? Popustil je oboje, in zdaj se raduje pri Bogu v nebesih. — Reci si večkrat: dušo imam, če jo izgubim, vse sem izgubil. Res je tako. Ko bi bil ti največi kralj na svetu, ko bi bil najučenejši, ko bi bil moder kakor Salomon, srce pa bi imel v grehu pokopano, bil bi vendar največi revež, ker bi te ne mogla izveličati vsa čast in vsa učenost in vsa modrost. Zato-raj vedno misli, zakaj te je Bog ustvaril, da bi se izveličal, da bi svoje srce k Bogu naravnaval, da bi svojo dušo za nebesa pripravljal.

Če hočeš priti v nebeško veselje, moraš dobro delati, vselej in povsodi; če hočeš k Bogu priti, moraš se greha varovati, vselej in povsodi. Bog vidi tvoje misli, tehta tvoje besede, sodi tvoja opravila. Misli in govori in delaj zavoljo Boga, da bi bil Bogu prijeten. Če boš tako delal, ne boš nesrečen.

Moj Bog! odpusti mi grehe. Ne daj, da bi te žalil, tebe, ki si mi tako dober. Podpiraj me s tvojo milostjo, da ti bom služil zanaprej še bolj zvesto, da te bom ljubil še bolj goreče. Marija, moja mati, prosi zame!

II. Misli za ponedeljek.

Nekaj o velikem grehu.

1. Ti še ne veš dobro, kaj je veliki greh. Kader stori človek veliki greh, takrat pravi Bogu: tebi ne bom služil, služil bom satanu; zate, Bog, ne maram, oklenil se bom satana;

rajši imam pekel in trpljenje ko nebesa in veselje. Kaj ne, to so grde besede. Takemu se ne godi krivica, če res dobi, kar išče in želi. Ali porečeš tudi ti tako? Menda pač ne. — Oče in mati sta ti velika dobrotnika, pa Bog ti je še večji. Bog ti daje, da vidiš, da slišiš, da govoriš, da hodiš, da si zdrav. To so velike dobrote, ki se ne dado kupiti. Le pomisli, koliki siromak bi bil, ko bi bil slep ali gluha ali nem ali hrom ali sicer bolan! Bog te pa tudi rad ima, ker si njegov otrok. Ko bi pa storil veliki greh, takrat bi ti rekel Bogu: kar si mi dal, to ni vse nič; raje sem slep in gluha, raje otrok satanov; ljubša ko ti mi je veselica, maščevanje, jeza, kletev, kraja, malo-pridna družčina. To bi bilo hudobno govorjenje hudobnega otroka. Pa če bi ti Boga hudo žalil, bi bil tudi ti onemu hudobnežu podoben.

Oči, ušesa, jezik, roke, noge, ra-

zum, to so darovi Božji. Za te darove imaš biti Bogu hvaležen. Če jih pa v zlo obračaš, kakošna je tvoja hvaležnost? In če s temi darovi dobrega Boga še žališ, je tvoja nehvaležnost pač velika. S tem očitno kažeš, da nisi vreden Božjih dobrot. Pa če ti jih Bog vendar ne odtegne, to priča, da je Bog silno dober in vsmiljen in prizanašljiv. — Pomisli še, kako srečen si, da si se rodil v pravi krščanski veri, in ne tam v grdoverskem Kitaju ali Čini, kjer uboge otročiče mečejo v vodo, da utonijo, ali živalim, da jih požero. Ti imaš pa dobre starše, ki zate skrbе, ki te lepo uče, da bi bil kedaj vrli krščanski možak.

2. Bog ima potrpljenje s teboj. Prenaša tvoje napake in žalitve in grehe. Čaka, da bi se jih iznebil, da bi se jih kesal, da bi se jih za vselej otresel. Ne odlašaj srca si očistiti. Če boš odlagal, če boš pregreške še množil, Bog te ne bo rad imel, Bog bo

takorekoč nejevoljen ali celo jezen. Ali hočeš, da te zavrže kakor hudobne angele? Če te v grehu pokliče pred sodbo, kedo te bo rešil? — Veliko je bilo takih, ki so nosili težko na vesti. Namestu da bi bili breme greha odložili v s. pokori, pa so čakali in odkladali, V tem je prišla smrt, časa ni bilo več, in tako so se pogubili vekoma. Oh kolika nesreča! Ali se je ne bojiš? Tolikrat ti je Bog že odpustil velike grehe, ali se ne bojiš, da bi se naveličal tvoje hudobije? — Zahvaljuj ga iz srca, da ti je doselej tako milostivo prizanašal. Skleni, da ne boš več grešil.

O moj ljubi Bog! kako hudo sem te žalil. Z naprej te več ne bom. Služil bom tebi; ljubil te bom; grehe svoje pa bom obžaloval. Moj ljubi Jezus, prosim te, daj mi toliko moči, da bom premagal izkušinjave. Sveta devica, mati božja, Marija, pomagaj mi!

III. Misli za utorek.

Kaj je smrt.

1. Človek ima dušo in telo. Če sta duša in telo skupaj, če sta zvezana, takrat človek živi. Če sta pa duša in telo narazen, če sta ločena, takrat človek ne živi, mrtev je; pravimo: umrl je, smrt ga je vzela. Ljubi otrok! tudi tvoja duša se bo enkrat odtrgala od tvojega telesa. Tega ne boš mogel zadržati ali zaprečiti. Kje pa bo ta grozni dogodek? kje boš obležal? kje te bo zagrabila smrt? Ali bo to na postelji, na ladji, na železnici, pri delu, doma, na potu, za mrzlico, za rano, za treskom? Tega ne veš. Telo pokopljejo; meso črvi razgrizejo, kosti iztrohne. Kako je pa z dušo? Ta ne umrje, ta živi dalje. Kje pa živi duša? O to je bridko vprašanje. Tudi tega ti ne more nihče povedati. Veš le to: Če je duša Boga rada imela, bo tudi pri

njemu; če se je odločila z majhinimi grehi onesnažena, mora ji ta nesnaga v ognju vic izgoreti; če je pa Boga žalila in ga sovražila in se ni pokesala, o morala bo trpeti s peklenškimi duhovi. Kam bi ti prišel, ko bi zdaj umrl? Misli na to večkrat, in bodi pripravljen, da ne umrješ hude smrti in da se ne pogubiš.

2. Če žival pogine, ne meni se nihče, za dušo živalsko, ker ni kakor človekova. Človekova je narnost od Boga, je neumrjoča, je odrešena s Kristusovo krvjo, je posvečena, je tako imenitna, da se s živalsko primerjati ne more in ne sme. Ko se bo selila duša iz telesa, takrat ti bo prav čudno pri sreč. Pred očmi ti bo temno, v rokah in nogah ti bo hladno, v prsih ti bo težko, kri ti bo zastajala, sapa ti bo izhajala. In vendarboš takrat dobro videl, kako si posvečeval nedelje in praznike, kako si bil pri službi božji, kako slabo si

molil, koliko si jezil stariše in učitelje, kaj si govoril in počenjal v malopridni družbi, kako si hodil spat brez molitve in ustajal brez molitve, kako si sramotil domače in druge, in še več hudega boš videl. Zdaj ti hudobni duh zakriva grehe, da bi ti mislil, saj nimam nič takega; ob smrti pa ti bo vse odkril, tudi najmanše reči ne bo pozabil, prav takrat, ko ne bo časa, ko te bo vse bolelo, ko boš stopal pred svojega sodnika, prav takrat te bo z grehi nadlegal in mučil, da se boš potil pri mrzlem čelu od samega strahu. Tisti trenotek je tako imeniten, pa tako nevaren! Tisti trenotek se bo odločevalo, ali pojdeš v nebesa ali v pekel. Veš, da si otrok Božji, zato pa tudi živi kakor otrok Božji, pa se ti na smrtno uro ne bo nič bati. Bog bo poslal svojega angela, ki bo odganjal od tebe hudobnega duha, tvojo dušo pa spremil pred ljubega

Boga. — Zato pa zdaj skrbi za svojo dušo, zdaj lepo živi, pa boš lepo umrl, po smrti pa se boš veselil v prelepih nebesih. Kar imaš na duši nerodnega in grešnega, tisto pa odpravi, tisto osnaži in izbriši v kopei s. pokore.

Moj Gospod in moj Bog! Vračam se k tebi skesan. Padam predte na kolena. Prosim te, odpusti mi. Pobiljšal se bom. Služil bom tebi do smrti. O Marija, moja mati, pridi mi na pomoč! Jezus, Marija, Jožef, vam izročujem svojo dušo in svoje telo!

IV. Misli za sredo.

O sodbi.

1. Sodil te bo Kristus Jezus; sodil te bo, kaj si mislil, kaj si govoril, kaj si delal. Da si storil veliko slabega in hudega z mislimi in z besedami in z dejanjami, tega si tajiti

ne moreš, to ti vest očita, in tožil te bo tudi hudobni duh. Tvoja dela pojdejo s teboj; vse, kar si storil dobrega ali hudega. Izgovarjati in opravičevati se, kakor se zdaj, takrat ne boš mogel. Kristjan si: ali si pa živel krščanski, kako je Kristus zapovedal? V s. krstu si se odpovedal hudobnemu duhu in vsem njegovim hudim delom; ali si se pa držal tega? Ali nisi včasih živel, kakor bi kristjan ne bil, kakor nevernik, kakor bi nič ne vedel o pravem Bogu? Ko si bil prav majhin, si tudi malo grešil; ko si bil več, si že več in huje grešil, in tako boš videl, da si rasel v grešnosti, ne pa v bogoljbnosti, v božji prijetnosti, v pobožnosti. Izpovedoval si se, pa kako površno! izpovedoval si se, pa kako z majhinim kesanjem! Grešil si, pa kako slabo je bilo zadoščenje, kako uboga pokora! In s. obhajilo? kako si se pa na to pripravljaj!

Morda si celo nevredno prejemal ss. sakramente? Kako se boš zagovarjal, sirota? Prosi Boga odpusčanja. Obljubi mu, da ga ne boš z nobrim grehom več razžalil. Poslušaj in rad stori, kar ti poreko stariši in učitelji; oni več vedo ko ti, in tebi le dobro hočejo: Kader boš lačon ali žejon kader li bo vroče ali mraz, kader bi bil nejevoljen ali bolan, reci si: To bom prerašal iz ljubezni do Boga, saj je Kristus zame tudi veliko trpel. Reci si: To bom trpel za pokoro svojih grehov, da mi ne bo treba trpeti na drugem svetu, da bom imel Kristusu kaj dobrega pokazati. Reci si: To bom prestajal, to si bom odrekel na korist, v tolažbo ubogim dušam v vicah. Ko pridete v nebesa, pa mene tudi ne pozabite. Spommjajte se me, ko bom stal pred božjim sodnikom.

2. Sodba bo huda in ostra in

natanka. Kristus poreče; ali nisi bil opominjan in svarjen in proščen v pridigah, v izpovedih, po knjigah, v šoli, doma? Ne ostajalo ti bo drugo, ko sodnika prositi milosti ni usmiljenja. Usmiljenja? prositi? po smrti? O po smrti ni usmiljenja! Ali se boš obrnil na Marijo, ki je mati usmiljenja? Kako pa? saj te ne pozna! saj si jo redko počastil! saj se ji nisi priporočal! In po smrti tudi ona nič ne more. Takemu, ki umrje v velikem, v smrt-nem grehu, po smrti nihče ne pomaga. Bog ga vrže v večno trpljenje, kakor je sam poprej Boga od sebe pehal. — Ljuba duša, ki si še mlada! Ti gotovo ne želiš biti obsojena. Ti želiš, da bi te Kristus prijazno vzprejel, da bi te rekel: O le pridi k meni, le uživaj veselje svetega raja. Če pa to res želiš, moraš pa res Kristusu služiti, moraš mu biti zvesta.

O preljubi Jezus, prištevaj me izvoljenim! Presveta devica Marija, varuj me v življenju in ob smrti!

V. Misli za četrtek.

O peklu.

1. Pekel je tisti kraj, kjer pogubljeni trpe. Pogubljeni so zato, ker so umrli v smrtnem grehu, trpe pa zato, ker zanj niso pokore storili. Kaj pa trpe? Trpe neizrečeno hudo. Trpe na telesu, po vseh čutilih in počutkih. Oči trpe od dima in tme, od hudobnih pošasti in soppogubljenih. Ušesa trpe od vednega kričanja, erjovenja, jokanja, vzdihovanja, preklinjevanja. Strašna je lakota in žeja. Ze no besedo: pogubljeni trpe vse muke, ki si jih misliti moreš. In tam ni polajšanja, niti najmanjšega. Dosti malo je, kar je prosil bogatin, pa še tiste kap-

ljice ni dobil. In vse kesanje nič ne pomaga, in vse žalovanje je zastonj, in vse trpljenje je brez koristi. O kako grozno je v teh plamenih peklenških!

2. Pogubljeni vedo, kako lahko bi se bili izveličali. Zavrženi vedo, da so sami krivi si pogubljenja. Ti nesrečneži vedo, da so si trpljenje zaslužili, in da po pravici trpe. To jih skli, to jih grize, to jih peče; to jih huje boli, ko druge bolečine. Bog jim je dajal časa, pa so odlašali, pa ga niso porabili. Bog jim je delil dobrote in milosti, pa so jih zametavali in zaničevali. Bog jih je vabil in klical na vse načine, pa so se mu oglašévali. Raje so poslušali svet in hudobnega duha, in zdaj prejemajo plačo. Zdaj bodo šele prav izpoznali, kaj so izgubili, da so izgubili predobrega Boga, preljubega Očeta nebeškega, neizmerno veselje, presveto dražbo angelov in

svetnikov. — Ko bi ti kedo rekel: Na, tu imaš bor, pa pusti očeta in mater, brate in sestre, kraj domači in rojstveno hišo, in potlej prebivaj v temni goščavi, kjer tulijo zveri, ali se boš polakomil bora? Ali pojdeš od ljubih starišev med divje živali? O to bi bil nespameten! in tega bi ti ne storil! Vidiš-pogubljeni pa so bili tako brezumni, in so storili tako. Prelepo in zlato in dragoceno hišo v nebesih so zamenjali z ostudno jamo v peklu. Sladko petje rajskih duhov so dali, da imajo zdaj tulenje satanov in pogubljenih. — Ljubi otrok! Bog ti je dal pamet, zato ne delaj, kakor bi je ne imel. Kar je Bog rekel, to je res; zato verjemi, da se ne boš kesal. Adam in Eva nista verjela, pa kako bridko sta se potlej kesala! in kar sta zakrivila nesreče, še zdaj jo čutimo vsi! Koliko je v nebesih priprostih, ne-

vednih, ubogih, ki niso imeli toliko pomočkov, kakor jih imaš ti! ali bi ne bilo žalostno, ko bi se ti pogubil, ki tako lahko prideš v slavo božjo? Za nebesa delati, za Boga trpeti, tega pač ne boš zamujal. Vsaki dan imaš obilno priložnosti. Prizadevaj si za dobro, pa beži od greha.

O moj preljubi Bog! Ti si me ustvaril, da tebi služim. Daj mi tudi, da bom k tebi prišel. O Marija! vodi me po pravi poti v sveti raj.

VI. Misli za petek.

Trpljenje v peklu je brez konca.

1. Kedor je v peklu, ne pride iz njega nikoli: notri mora biti vekomaj, trpeti mora vekomaj. V peklu se ne pravi: toliko je ura, tri tjedne, sedem mesecev, sto let; v peklu ni časa, čas je na zemlji,

in na zemlji ga merimo; v peklu je vse večno, tudi zavrženi in njih bolečine. Ko bi preteklo toliko let, kolikor je zvezd na nebu, kapljic v morju, peska na zemlji, trave na poljih, kolikor je dreves v gozdih in listja na tleh v jeseni: bilo bi to strašno dolgo; in vendar bi bili pogubljeni veseli, ko bi jim angel povedal, da čez tako grozno dolgo bodo rešeni, in celo radi bi trpeli, in še več. Pa tudi čez toliko let ne bo nikogar, ki bi jim prišel odpret! — Nekaj lažje bi trpeli, ko bi mislili: dolgo dolgo bo trpeti, morda bo pa enkrat le konec. To upanje bi jih nekoliko tolažilo. Toda oni dobro vedo, da nimajo nič upati, in zato nimajo nič tolažbe, in to jim dela trpljenje še hujše. O to je grozno in strašno trpljenje! O kako velik je greh, ki ga Bog tako kaznuje! Skrbno se varuj greha!

2. Če si tudi v samo enem smrtnem

grehu, je to goreče brezno peklenško zmeraj pod teboj; ti si zmeraj v nevarnosti, da padeš vanj, in če si notri ostaneš v njem na večno. Ti pa delaš greh tako zlahkoma? greh, za katerim prihaja večna kazen! Ljubi otrok! Četi vest očita le en tákošen greh, ne nosi ga seboj, ne bodi v nevarnosti, ne pogublajaj se; pojdi tjakaj in híti na ono mesto, kjer so ključi odvezovanja in odpuščanja, kjer Jezus grešnike vzprejema po svojem oblastniku, da se boš očistil, da se boš poboljšal. Zanaprej se varuj še bolj. Varuj se malopridnih tovarišev, takih tovarišev, ki so nemirni doma in v šoli, na cesti in v cerkvi, ker se od teh ne boš nič dobrega naučil, hudega se pa navajati ne smeš. Mlad si, v cvetu mladosti; pazi in glej, da ti grešna slana cvetu božjega ne pokvari! Te škode so se mnogi zbali, pa so v najlepši mladosti pustili domovje in stariše, umeknili

se v puščavc, živeli ob kruhu in vodi in zeljiščih, daleč od grešnega sveta, zakaj? da bi ne pali v greh, z grehom pa v pekel.

Gospod, glej, pred tabo klečim. Storil bom, kar zapoveš. Hudo sem te žalil, ne bom te več. Naj me stiska in preganja svet, naj me vabi in zapeljuje hudobni duh, ti, o moj preljubi Izveličar! ti mi bodi pomoč in tolažba in rešenje.

VII. Misli za soboto.

O rajju.

1. Strašno je misliti na pekel; toliko veseliše je govoriti o rajju, o tistem presrečnem kraju, ki ga je Bog pripravil dobrim, kjer prebivaje le dobri, in kjer se nahaja vse dobro, vse lepo. O ljuba duša mlada! Ali veš, kaj je dobro, kaj je lepo? Ne veš, tudi umeti ne moreš, pa tudi najučenejši tega dolo-

vedati ne more. Lepote in dobrote v raju nebeškem so tolike, da jih človek na zemlji prenašati ne more. Po smrti, po ustajenju dobi človek požlahenjeno telo, in šele s tem preobraženim telesom bo gledal nebeško veličastvo. Kar je na zemlji lepega in dobrega in imenitnega: bogastvo, čast, knežstvo, cesarstvo, stavbe, glasba, jela in pila, oh, to ni vse nič proti zadnji drobtini v raju Gospodovem. V raju boš prebival kakor kralj. Imel boš, kar koli boš hotel. Iz veselja pojdeš na veselje. Poslušal boš godbo in petje, ktero pripravljajo angeli Bogu. Zahajal boš v presvetle družbe. V slavni družbi apostolov in učencev boš slišal, kako so z Jezusom hodili, kako so učili, kaj so trpeli, kako so jih preganjali, kako so življenje dajali za svojega učenika. Sveti mučeniki in izpoznavavci ti bodo pravili, kako se je njim go-

dilo na hudobnem svetu. Marija, presveta devica in preslavna mati božja, ti bo razodela vse skrivnosti iz svojega življenja. Od angelov boš izvedel, kako je Bog svet ustvarjal, kako ga je vladal, kaj so angeli delali, kako so se borili s hudobnimi. Kar boš hotel, to boš vedel. Ne boš se naveličal poslušati. Ogledoval boš nebeški Jeruzalem, in ne boš se utrudil ogledovati in občudovati dela Božjih rok. Sto tisoč let ti bo preteklo kakor četrť ure. V tolikih letih se ne boš postaral; vedno boš mlad in čvrst in zdrav in vesel in bogat in češčen in učen v vseh rečeh!

2: Neznansko velika je ta lepota, je to veselje, kaj ne. Pa tudi to ni nič. V rajū nebeškem je še nekaj neizmerno lepšega in boljšega; ta je Bog. Iz njega prihaja vse veselje, vsa dobrota. Izveličani bodo kakor potopljeni v slavo božjo. Vse

se bo k njemu obračalo, vse ga bo gledalo in občudovalo in uživalo, vse ga bo hvalilo in molilo, vse mu bo prepevalo: svet, svet, svet, in tega neizrečenega radovanja ne bo konca in kraja nikoli. Bog sam je vsa lepota, on dela nebesa, brez njega bi jih ne bilo. Vsa lepota angelov in svetnikov skupaj je proti Božji, kakor luč žveplenke proti oni sonca, in še veliko manj. Kakor sonce izvablja iz zemlje raznovrstne trave in bili in cvetice in zeli in drevesa in sadje, tako napravlja tudi Bog nebeščanom vsakovrstne veselice. Prečudno je, kar premore sonce s svoje svetlobo in toploto; da vso zemljo prenovi; kaj premore pa svetloba in toplota goreče šibice? Kar je luč žveplenke proti soncu, to je svet proti nebesam. Za katero lučjo pojdeš? Ali boš živel kakor svet, in se pogubil kakor svet? ali hočeš biti dobri otrok pred-

brega nebeškega Očeta, ki te vabi v prebivališče večne slave, ki te je prav zato ustvaril, da bi bil vekoma srečen pri njem v nebesih? — Mladi moj prijatelj! Ogibaj se hudobnih prijateljev. Ostani na potu čednosti, pa boš res prišel v nebesa.

Kako je biti pri s. maši.

1. Vse moraš verovati, kar je Bog razodel, in kar s. cerkev uči, posebno pa, da je nekrvna daritev s. maše tista, prav tista, katero je Kristus krvavo opravil na križu.

2. Srce ti mora biti čisto velikih grehov, ali vsaj polno kesanja, za poboljšanje odločeno. Kolikor čistejša, čim spokorniša je duša, tim večje so milosti. Pod križem je stala presveta devica Marija, deviški učenec Janez, skesana in spokorna Magdalena, in poleg križa je trpel izpreobrnjeni Dizma.

3. Pri s. maši bodi s pobožnim srcem, z notranjo pobožnostjo. Mnogi so pri maši le tako, iz navade, brez posebne bogoljubnosti. Še v cerkvi, pred altarjem so polni časnih skrbij, ničemernih in celo grešnih misli. Bogoljubni kristjan pa, preden prestopi cerkveni prag, odloži domača opravila in dela in pozemeljske zadeve zunaj, vsaj za nekaj časa; v cerkvi pa služi Bogu, pogovarja se z njim, ter si prosi blagoslova za dušo in telo.

Storivši dobri namen, se spominja svojih velikih in mnogih grehov; misli na ostro pravico Božjo, pa tudi na njegovo neizmerno usmiljenje, da se je hotel Kristus iz ljubezni do nas darovati na križu, in da se ima to dejanje zdajci ponavljati. Potrtega in ponižnega srca prosi odpuščanja svojim grehom. Ker je tolikanj slab in krhak, prosi pomoči in branbe, da bi več ne

grešil. Ne pozabi mnogoterih milosti, dušnih in telesnih; v zahvalo mu z mašnikom daruje kruh in vino, po izpremenbi Gospodovo telo in kri, s tem pa tudi svoje telo in svojo dušo: vse misli in besede in dejanja, vse svoje trpljenje.

Ob *izpremenjevanju* moli kleče svojega ponižnega Gospoda in Boga z največo ponižnostjo. V duhu se vzdiguje nad ta svet, vzdiga se proti nebesam, ktera so mu obljubljena, če bo zvest Bogu. Upanje in veselje mu vzhaja v srcu, ko premišljuje večno izveličanje, kjer bo užival plačilo veselja, kjer ne bo trpljenja več nobenega. Včasih mu pridejo pred oči blede skrbi za vsakdanji preživek, mnoge bridkosti in težave, kar mu srce teži — pa kaj? saj je to srce za Boga in pri Bogu! Poln zaupanja prepušča Bogu vse svoje življenje; v njega zaupa, od njega pričakuje pomoči in blagoslova in

moči v vseh veselih in žalostnih zadevah.

Pri zavživanju obuja sopet kesanje in žalost nad grehi, dejanje ljubezni in gorečega zaupanja v Boga in se po duhovno sklepa s svojim Odrešenikom.

4. Treba je tudi zunanje spodobnosti; brez te je notranja bogoljubnost nemogoča. Kjer manjka zunanjega spoštovanja in zbranja, tam je tudi srce prazno, brez pobožnosti, polno mlačnosti in malovernosti. V stari zavezi so klali in darovali živali v največi tihoti; koliko večega molka je treba pri daritvi s. maše, kjer se gode največe skrivnosti, kjer celo angeli na obrazih leže. —

Ko je Kristus Jezus krvavo opravljal to daritev na križu, otemnelo je sonce, pokale so skale, pretrgalo se je zagrinjalo v templu, odpirali so se grobovi, ustajali so mrtvi: vsa

narava je bila presunjena s to skri-
vnostjo, in ljudje so se trkali na prsa,
in stotnik je očitno pričal Sina Bož-
jega. Kaj pa kristjan? ali bo ta brez
poniževanja, brez molitve, brez lju-
bezni, kader se nekrvno vrši ista
daritev?

Izveličar, sicer tako ljubeznivi in
milosrčni, je z bičem izegnal iz templja
menjavce in prodajavce, iz poslopja,
ki je bilo senca naših cerkvi. Kaj
čaka še le kristjane, ki sveti kraj,
njegovo stanovališče, onečaščujejo
snespodobnim zadržanjem, s ogledo-
vanjem, šepetanjem, smejanjem, in
še s hujšim! Prišli so iskat blago-
slova, našli so prekletstva; namestu
spraviti se s pravico božjo, razdražili
so jo le še bolj. Velikrat je res čudo
božjega prizanašanja, če ne blisne
in ne trešči ne le vanje, temuč v vse
nas, govori s. Zlatoustnik. Po
takem je umetí, kako prihaja, da
zajemajo mnogi kristjani tako malo

prida in koristi pa iz tako dragocenih zakladov: sami so si krivi, a potlej naj tudi ne tarnajo.

Koristi iz s. maše.

Po naštevanju P. Martina Kohem.

Če si rad in pobožno pri s. maši, dobiti moreš teh-le sadov in dobrot in milosti:

1. Bog Oče pošlje iz nebes svojega Sina na zemljo zavoljo tebe; ta se ponižuje v podobi kruha po izpremenjenju zavoljo tebe.

2. Kristus se v s. maši učlovečuje, rodi, živi, dela, moli, vse kakor v dobi 33 let.

3. Tebi v izveličanje ponavlja duhovno svoje bridko trpljenje, svojo daritev in smrt na križu.

4. V s. maši preлива Jezus po duhovno svojo kri, darujoč jo zate nebeškemu Očetu, in kropi z njo

tvojo dušo, da bi ti jo očistil grešnih madežev.

5. V s. maši Kristus moli in časti Boga, in tako nadomešča, kar si ti opustil molitve in časti dolžne Bogu.

6. V s. maši se Kristus zahvaljuje Bogu, in tako popravlja, kar si ti opustil zahvale dolžne Bogu za prejete dobrote.

7. Izveličar se daruje zate v spravo, prosi kesanja tvojim grehom, milosti izpreobrnjenja. Kristus ti odpušča male grehe, ki se jih kesaš, nadomešča in popravlja ti dobra dela.

8. Kader si pobožno pri s. maši, odpušča ti Bog grehe, ki se jih ne spominjaš, in če si pozabil izpovedati se jih.

9. V s. maši se daruje Kristus zate tudi v zadoščenje: t. j. on ti podarjuje nekaj od svojega zasluženja, in s tem njegovim zasluženjem moreš več grehov in več časnih kazni izbrisati ko s težkimi pokorili.

10. V s. maši se daruje Kristus zate v dar priprošnje, ter prosi zate tako prisrčno, kakor je na križu prosil za svoje sovražnike.

11. V s. maši kličejo zate v nebesa vse njegove ss. rane, vsa njegova prelita kri, kar je toliko glasov in toliko besedi, kolikor ran je dobil, in kolikor kapljic je prelil. Zatoraj ti Bog prošnje popredi usliši v s. maši, ko drugodi.

12. V s. maši združuje Kristus tvoje molitve s svojimi, tako z družene jih daruje nebeškemu Očetu, ter mu razkazuje tvoje trpljenje, tvoje stiske in nevarnosti, izlasti mu priporoča zadeve tvoje duše.

13. V s. maši prosi zate Marija, prosijo angeli in svetniki, ter prinašajo tvojo revno molitev pred stol Božji.

14. Kader si pri maši, si takorekoč tudi ti mašnik, ker daruješ kakor on, daruješ pa Bogu najprijetniši dar,

ki je vredniši od neba in zemlje: Kristusa.

15. Kader si pri s. maši, kakor je treba, opravljaš delo največe službe Božje, počesčuješ trpljenje Kristusovo najboljše, ter se udeležuješ njegovega zasluženja.

16. Sè s. mašo počesčuješ in razveseljujaš Mater Božjo, angele in svetnike več, ko z mnogimi molitvami.

17. Kader si pobožno pri s. maši, obujaš čednosti vere in upanja in ljubezni, kesanja in spokornosti, in tako si obogačuješ dušo sè vsakoršnimi zaslugami in milostmi.

18. Če si v stanu sovražtva božjega, pa si pobožno pri s. maši, ponuja ti Bog vsakrat milost izpreobrnjenja.

19. Če si pri s. maši v stanu prijateljstva božjega, pomnoži ti Bog posvečujočo milost, in podari ti še mnogo delavnih milosti.

20. Pri s. maši se po duhovno hraniš in krepíš s Kristusovim telesom in z njegovo krvjo.

21. Pri s. maši dobiš mašnikov blagoslov, ki ga Kristus v nebesih potrди.

22. Če pridno k s. maši hodiš, oblagodarja te Bog tudi s pozemskimi dobrinami.

23. Če hodiš pridno k s. maši, ovaruješ se s tem mnogoterih nesreč, ktere bi te sicer zadele.

24. Sè s. mašo se oborožiš soper napade, previdiš soper izkušnjave, utrdiš soper privolitve v greh.

25. V vsaki s. maši si pridobivaš in zagotavljaš milost dobre in srečne zadnje ure.

26. Če si pri s. maši v počesčenje angelov in svetnikov, pridobivaš in zagotavljaš si prav posebno njih priprošnjo in pomoč v svojih potrebah.

27. Ss. maše, pri kterih si bil, kakor se spodobi, ti bodo v tolažbo ob

smrtni uri, in dajale ti bodo trdno zaupanje v božje usmiljenje.

28. Te ss. maše te bodo spremljale k sodbi božji, govornice zate pri sodniku, izprosile ti milost.

29. Po takem smeš upati kratkih in ne prehudih vic, ker so ti mnoge te ss. maše kazni večidel že izbrisale.

30. Sè vsako s. mašo si vic okrajšaš več, ko s katerikoli drugim delom. Tudi tudi ti ena maša, pri kateri si živ, več koristi, ko veliko maš po tvoji smrti.

31. Vsaka s. maša, pobožno slišana, te povzdigne više v nebesih, pomnoži ti slavo in izveličanje, katero boš vekoma užival.

32. Sè s. mašo moreš dobrotnikom najobilniše povračati, za prijatelje najuspešniše moliti, grešnikom poboljšanja, bolnim in umirajočim najizdatnišo pomoč prositi.

33. Sè s. mašo moreš uboge duše

v vicah najbolje tolažiti, trpljenje jim zmanjševati in krajšati.

Ti veš, kako težko se dandanašnji desetica prisluži; in ko bi vsaki dan izgubil 33 forintov, ali ne bi bila to velika izguba? Če pa s. mašo iz zani-karnosti opustiš, izgubiš pa 33 zakladov, ki imajo vrednost pred Bogom in pred ljudmi.

Kaj pravijo svetniki o s. maši?

S. Lavrencij Justinijan. — Kader se Kristus na altarju (pri s. maši) daruje, kliče k svojemu Očetu, kaže mu rane svojega svetega telesa, da bi s svojimi prošnjami obvaroval ljudi večnega trpljenja. — Nobeni človeški jezik ne more dopovedati, kako obilni sadovi, kako velike milosti, kako bogati darovi da izvirajo iz daritve s. maše. Grešnik se v nji z Bogom spravlja, pravični postaja v nji še pravičniji, zasluženje se

množi, največi grehi se odpravljajo, čednosti rastejo, pregrehe pojemajo, izkušnjave se premagujejo, bolniki ozdravljajo, padli ustajajo, slabi dobivajo podporo.

S. Ciprijan. — Kader sta kruh in vino posvečena, služita v življenje in izveličanje vsemu človeštvu, ter sta obenem lek in dar, da ozdravljata bolezni, očiščujeta grehov.

S. Gregor. — Ta klavina (Kristus v s. maši) varuje dušo na posebni način večnega pogubljenja, ker skrivnostno predenj postavlja smrt edinorojenega Sinu božjega.

S. Frančišek Saleski. — Kar je sonce med zvezdami, to je daritev s. maše med božjimi službami. Sveta maša je sonce duhovnih vaj, srce pobožnosti, duša bogoljubnosti, plamen ljubezni božje, brezno Božjega usmiljenja, pomoček božji, po katerem nam Bog svoje milosti zares podeljuje.

S. Bonaventura. — Kolikor kapljic ima morje, kolikor žarkov sonce, kolikor zvezd nebo, kolikor svetov zemlja — toliko skrivnosti ima s. maša.

S. Zlatoustnik. — Toliko vrednosti ima s. maša, kolikor Kristusova smrt na križu . . . Kedor je bil pobožno pri s. maši, tisti bo onega dne srečen v vseh rečeh, v delih, umetnostih, trgovini, na potovanju, in Gospod ga bo krepil na duši in telesu.

S. Tomaž Akvinski. — V vsaki maši moreš dobiti oni sad in ono korist, ktero je Kristus pripravil na veliki petek sè svojo smrtjo na križu.

S. Timotej. — Sveti maši se ima svet zahvaliti, da je; brez s. maše bi bil že davno ugonobljen zavoljo hudobij in grehov ljudi.

S. Augustin. — Takoisto molimo za rajne grešnike, in prinašamo Božjemu veličanstvu za nas daro-

vanega Kristusa, da dobrotnega Boga spravljamo z njimi in z nami.

S. Alfonz. — Človek ne more darovati Bogu svetejšega in Bogu dopadljivišega dejanja, ko strahotni in skrivnosti dar s. maše . . . Vsa hvala človeška od kraja pa do konca sveta, vse molitve in vse pesmi in vse češčenje ss. angelov, vsa hvala in slava ljudi, vsa njih dobra dela in pokorila, celo za Boga prestano mučenje, vse to skupaj ne daje Bogu toliko časti, kolikor ena sama s. maša . . . S. maša izkazuje presveti Trojici največo čast, ki se ji izkazati more, ona je najmočnejši pomoček, peklenško moč odrivati; ona more meč jeze Božje, v kazen grešnikom že potegnjeni, sopet odvrniti; ona daje obogim dušam v vicah najobilnišo pomoč; zares, s. maša je, po kateri more vsaki vse najboljše doseči, karkoli si želi.

Tako so mislili o s. maši sveti

možje, polni s. Duha; in ti? Njih besede naj te izpodbadajo v zaupanju na Boga, ki ti je v Kristusu dal jagnje božje, svojega Sinu, vse, po katerem moreš prositi in dobiti, kar ti je treba za dušo in telo — obkrajem: božjega kraljestva.

Navod, kako je biti pri s. maši.

Po zlaganju P. Brunona Bérécruyse.

Pred mašo.

Rader greš v cerkev, misli, da greš na Golgota (Kalvarijo, Lobjanko). Na križu je visel Bog, ki se je učlovečil. Visel je, trpel je: tako se je daroval Bogu za grehe sveta: v spravo med človekom in Bogom. S. maša je nekrvavo ponavljanje krvavega prizora na Golgoti; je ista daritev kakor na Golgoti, ker je isti darovalec — Jezus Kristus,

ker je isto zasluženje — neizmerro, ker se dela ista sprava — med svetim Bogom in grešnimi ljudmi. — Take misli naj te prevevajo, gredočega v hišo božjo, pa boš poln spoštovanja in poln zaupanja in poln bogoljubnosti. V cerkvi prosi Boga, da bi ne bil raztresen. Stori namen, da bi bil pri s. maši:

1. da bi spodobno počastil Boga, svojega Gospoda, stvarnika vsemočnega;

2. da bi si naklonil njegovo usmiljenje, in da bi ti odpustil grehe;

3. da bi se mu zahvaljeval za vse milosti in dobrote, ki ti jih neprenehoma izkazuje, in ti jih še bo.

4. da bi si izprosil in zagotovil novih dobrot in milosti, potrebnih ti za dušo in telo, za čas in večnost.

Med s. mašo.

Pobožnost vernega se tu razvija mnogotero. Nekteri bero iz knjig;

če bereš, pazi na poglavitne dele. — Nekteri molijo s. rožni venec. Nekteri opravljajo „dnevnicе device Marije“, ali „dnevnicе za mrtve“ ali litanije, ali druge molitve. Vse je dobro, le da je tudi srce toplo. Če srce ne gori za Boga, če je hladno in mrzlo, kaj ti pomagajo najlepše molitve, četudi obdarjene z obilimi odpustki? Bodi tvoja pobožnost kterakoli, trijih toček ne puščaj brez posebne paznosti; te so: darovanje, povzdigovanje, zavživanje.

I. Darovanje. Mašnik vzdigne hostijo na pateni rekoč: *Vzprejmi, sveti Oče, ta neomadežani dar . . .* tu sklepaj ti svoj dar z mašnikovim, np. v tem smislu: Oče nebeški, trikrat sveti Bog! darujem ti svoje telo in svojo dušo. Ponižno ti darujem svoje počutke, vse svoje telesne moči in dušne vzmožnosti. Kar imam, vse je tvoje: darovi so tvoje dobrote. Zato pa tebi posvečujem vse dušne

in telesne moči, zato sklepam in obe-
tam, da jih bom rabil po tvoji s. volji,
po tvojih ss. zapovedih. Želim biti
ves tvoj. Živeti hočem: da bi tebe
častil, da bi sebe posvečeval, da bi
bližnemu koristil. O sveti, o usmiljeni
Oče, prosim te, podpiraj moje sklepe,
uresničuj moje želje, da bom v njih
stanovitven do konca. —

Zdaj pa pogleduj v svoje srce,
v svoje življenje. Morda — gotovo
najdeš kaj nerodnega, kaj omaza-
nega, kaj nesnage in plevela — in
tega ne boš mogel Bogu darovati.

II. Povzdigovanje. Ta trenotek
je v s. maši najsvetejši, najimeni-
tnejši, najdragocenejši. Mašnik kaže
Odrešenika v podobi kruha in vina,
to je: povzdiguje s. hostijo in s. ke-
lih, Gospodovo telo in kri. Ti si
misli, v živi veri, da vidiš Kristusa,
kako visi na križu, kako silno trpi,
kako teče njegova sveta kri, kako
kliče v nebesa: „Oče, odpusti jim!“

Pridruži se temu klicu rekoč: „Res, Oče nebeški, odpusti nam, odpusti meni, saj sem tudi jaz kriv tega trpljenja! Le teci sveta rešna kri, in izmivaj me vseh madežev! Resnično, usmiljeni nebeški Oče, tvojega božjega Sina kri pridi nad me in nad moje otroke, toda ne v pogubljenje, ampak v izveličanje! Miloval boš svojega trpečega Izveličarja, hvaležen mu boš, da je za te plačal s tako in toliko ceno, studil boš greh, ki mu je prizadel toliko muke, kesal se boš in obetal poboljšanje. Imevaj ga pred očmi, in glej, kako krvavi iz neštevilnih ran. Pri večih, peterih ranah se pomudi: te so petera zavetja, kamor se grešniki skrivajo, so peteri močni glasovi, ki upijejo v nebo, in pri vsaki rani prosi posebne milosti.

Pri rani *desne roke* moli za svetega očeta, za škofe, za mašnike, za misijonarje, ki se trudijo s pogan-

skimi ljudstvi, da bi jim Bog blagoslovil njih delo.

Pri rani *leve roke* prosi, da bi se izpreobrnili neverniki, judje, krivoverci, ločenci, zanikarni in hudobni kristjani, ki delajo soper Kristusa in njegovo s. cerkev.

Pri rani *desne noge* moli za one, ki so ti najbližni, ki ti morajo biti največ pri srcu: za stariše, dobrotnike, prijatelje, (gospodarje, posle, otroke) in za svoje sovražnike.

Pri rani *leve noge* moli za uboge duše v vicah, izlasti za one, ki imajo največ pravice do tvoje ljubezni, da jim pomagaj.

Pri rani *s. srca* Jezusovega priporočaj sebe. Vanj položaj sebe, vse svoje skrbi in bridkosti.

III. Zavživanje. Če ne greš k obhajilu, obhajaj se po duhovno. To se zgodi: 1. obujaj srčno kesanje nad svojimi grehi, 2. obudi gorečo ljubezen do Boga, 3. obudi veliko

hrepenenje združiti se z Jezusom. Tako obhajilo je večkrat tako koristno kakor resnično, pravi s. Tezija.

P o s. maši.

Izprašuj se ob kratkem, kako si bil pri s. maši, če si bil zbran in spoštljiv in skrben. Če je bilo vse v redu, hvali Boga; če ni bilo, prosi ga, naj ti odpusti napake in pregreške.

Preden zapustiš sveti kraj, prosi Jezusa blagoslova, blagoslova vsem svojim opravkom, ki jih boš vršil čez dan; blagoslova svojim sklepom, ki si jih naredil zjutraj in pri s. daritvi in čez dan.

Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Prosto po spisih ss. evangelistov.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, t. j. velikanoč. Jezus je rekel svojim učencem: *Veste, da bo čez dva dni velikanoč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan.* Veliki duhovni in pismarji pa so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starišine ljudstva v dvoru velikega duhovna, Kajfeža po imenu. Posvetavali pa so se, da bi Jezusa z zvižajo ujeli in umorili, toda bali so se ljudstva. Rekli so: Ne v praznik, da kje hrup ne ustane med ljudstvom. A satan je šel v Judeža, Iškarjot imenovanega, enega izmed

dvanajsterih. Ta je šel in govoril z velikimi dohovni in s poglavarji, kako bi jim ga izdal. Rekel jim je: Kaj mi daste, in jaz vam ga izdam? Oni pa, ko so to slišali, so se obveselili; obljubili so mu trideset srebrnikov. Judež je dal besedo. Judež odselej je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Prišel je prvi dan opresnih kruhov; ta dan so klali velikonočno jagnje. Učenci so pristopili k Jesusu, in so mu rekli: Kam hočeš, da gremo, in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? Jezus pošlje dva učenca, Petra pa Janeza, ter jima reče: *Pojdita in pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo.* Ona sta rekla: Kje hočeš, da pripraviva? Jezus jima reče: *Pojdita v mesto; srečal vaju bo človek, ki ponese vrč. Pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj*

čas je blizu; pri tebi hočem imeti velikonoč s svojimi učenci. Kje mi je gostivnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje z učenci? Pokazal vama bo veliko jednico pogrnjeno; ondu nam pripravita. Učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta kakor jima je bil povedal Jezus, ter pripravita velikonočno jagnje.

Ko se je bil storil pa večer, je prišel Jezus z dvanajsterimi. Ko je bila ura, je šel Jezus jest, in dvanajsteri z njim, Rekel jim je: *Iz srca sem želel z vami jesti to velikonočno jagnje, preden trpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu.* Nato je uzel Jezus kelih, je zahvalil, in rekel: *Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil trtnega sadu, dokler ne pride kraljestvo božje.*

Ko so odvečerjali, ustane Jezus

od večerje, dene s sebe oblačilo, vzame prt, ter se opaše. Potem ulije v posodo vode, in začne umivati učencem noge, in brisati s prtom, sè katerim je bil opasan. Pride k Simonu Petru. Peter pa mu reče: Gospod! ti meni umivaš noge? Jezus mu odgovori in reče: *Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedel pa boš potlej.* Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu odgovori: *Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj.* Simon Peter mu reče nato: Gospod, ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu odgovori: *Kdor je umit ne potrebuje, kakor da umije noge, pa je ves čist. Tudi vi ste čisti, a ne vsi. Vedel je namreč, kdo je tisti, ki ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.*

Ko je bil Jezus umil apostolom noge, in vzel svoja oblačila, sedel je sopet k mizi, in jim rekel: *Veste,*

kaj sem vam storil. Vi me kličete: Učenik in Gospod, in prav govorite, sem tudi. Ako sem vam tedaj jaz, Gospod in učenik, noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Vzgleđ sem vam dal, da tudi vi storite, kakor sem jaz vam storil. Resnično resnično vam povem: Hlapec ni veči od svojega gospoda, ne poslanec veči od onega, ki ga je poslal. Če to veste, blagor vam, ako bote po tem delali. Ne rečem o vseh vas; jaz vem ktere sem izvolil. Ali da se dopolni pismo: Kteri z menoj kruh jé (bo vzdignil) soper mene svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi, da verujete, da sem jaz, kader se to zgodi. Resnično resnično vam povem: Kdor sprejme, kterega pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, ki me je poslal. Ko je bil Jezus to izrekel, je bil žalosten v duhu, pričal je in rekel: Resnično re-

snično vam povem: Eden izmed vas me bo izdal, kateri je z menoj. Učenci so nato eden drugega pogledovali, pomišljevaje, o kom da govori. Silno žalostni so jeli govoriti: Gospod! sem li jaz? On pa je odgovoril rekoč: Kteri pomaka z menoj v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano o njem; toda gorje tistemu človeku, po katerem bo izdan. Bolje bi mu bilo, da ne bi bil rojen oni človek! Eden njegovih učencev pa, kterega je Jezus ljubil, je slonel na Jezusovih prsih. Temu toraj je pomignil Simon Peter, in mu je rekel: Kdo je, o katerem govori? Učenec se nato nasloni na Jesusova prsa, in mu reče: Gospod, kdo je? Jezus je odgovoril: Tisti je, kterem bom podal pomočen kruh. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril rekoč: Učenik, sem li jaz? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pomočil je kruh, ter ga dal Judežu

Iškarjotu Simonovemu. Po grižljaju pa je šel satan vanjega. Jezus mu potem reče: *Kar misliš storiti, stori brž.* Noben teh pa, ki so bili pri mizi, ni vedel, čemu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je imel Judež mošnjič, da mu je Jezus rekel: Kupi, kar potrebujemo za praznik; ali da bi dal kaj ubogim.

Kader so pa večerjali, je uzel Jezus kruh, ga je blagoslovil in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: *Uzemite in jejte; to je moje telo, katero bo za vas dano.* Nato je uzel kelih, je zahvalil, in jim dal, rekoč: *Pijte iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. To delajte v moj spomin.* In pili so iz njega vsi.

Ko je bil Judež odišel, je Jezus rekel: *Zdaj je sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem.*

Ako je Bog v njem poveličan, ga bo tudi Bog sam v sebi poveličal; in zdajci ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sem pri vas. Iskali me bote, in kakor sem Judom rekel: Kamor jaz grem, vi ne morete priti — tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dajem, da se ljubite med seboj. V tem bodo vsi izpoznali, da ste moji učenci, ako bote imeli ljubezen med seboj. In ko so bili izpeli zahvaljeno pesem, so šli na Oljiskogoro.

Simon Peter mu reče: *Gospod! kam greš? Jesus je odgovoril: Kamor jaz grem, zdaj ne moreš iti za menoj; potlej pa pojdeš za menoj. Peter mu reče: Zakaj ne morem zdaj za teboj iti? Gospod pa mu je rekel: Simon, Simon, glej, satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. A jaz sem prosil za te, da ne jenja tvoja vera, in ti, kader se izpreobrneš, potrjuj*

svoje brate. Peter pa mu je rekel: Gospod, s teboj sem pripravljen iti v ječo in smrt. Svoje življenje zate postavim! Jesus mu je odgovoril: Svoje življenje zame postavljaš? Resnično resnično ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj; zakaj pisano je: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kader pa ustanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Akotudi bi se vsi pohujšali nad teboj, jaz se ne bom nikdar pohujšal. Jesus pa je rekel: Povem ti, Peter, petelin ne bo danes pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. Peter pa je še več govoril: Akotudi bi mi bilo umreti s teboj, ne bom te zatajil. Prav tako so govorili tudi vsi drugi. Jesus jih je pa milo tolažil in učil: Vaše srce naj se ne prestraši.

Verujete v Boga, tudi v mene verujte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. In ko odidem, in vam mesto pripravim, bom s^opet prišel, in vas bom k sebi uzel, da bote tudi vi, kjer sem jaz. In jaz bom prosil Očeta, in vam bo dal drugega učnika, da pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. Jaz sem prava vinska trta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede ostanejo v vas, prosite, karkoli hočete, pa se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil ko vas. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil. Ko bi bili od sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste od sveta, ampak sem vas jaz odbral od sveta, toraj vas svet sovraži. Spomnite se besedi, ktere sem vam jaz govoril: Hlapec ni veči kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali.

Iz shodnic vas bodo devali; ura celo pride, da bo vsaki mislil, če ktereга vas umori, da Bogu službo stori. Tega pa vam od začetka nisem pravil, ker sem bil pri vas. Zdaj pa grem k njemu, ki me je poslal, in nobeden izmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sem vam to govoril, je žalost napolnila vaše srce. Ali jaz vam resničo povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj ako ne grem, tolažnik ne pride k vam; ako pa grem vam ga pošljem. Še malo, in me več ne bote videli, ker grem k Očetu. Resnično resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil. Vi bote žalovali, a vaša žalost se bo v veselje izpreobrnila. Sopot vas bom videl, in vaše srce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče uzel. Na svetu bote bridkost imeli, ali zaupajte, jaz sem svet premagal. — Tako je govoril Jesus.

Nato je vzdignil oči v nebo, in je rekel: *Oče! ura je prišla. Poveličaj svojega Sina, da tvoj Sin tebe poveliča. Jaz prosim zanje, za te, ktere si mi dal, ker so tvoji. Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu. Ne prosim, da bi jih uzal s sveta, ampak da bi jih hudega varoval. Pa ne prosim samo zanje, ampak tudi za tiste, kteri bodo po njih besedi verovali v mene; da bodo vsi eno, kakor si ti Oče v meni, in jaz v tebi; da bodo tudi oni v nama eno. Oče, hočem, da bodo tisti, ktere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sem jaz, da vidijo moje veličastvo.*

Ko je bil Jesus to izgovoril, je šel s svojimi učenci čez potok Kedron, in je šel po navadi na Oljsgoro. Za njim so šli tudi učenci. Prišel je z njimi na pristavo, ki se jí pravi Getsemani, kjer je bil vrt, v kteri je šel on in njegovi učenci. Vedel je pa tudi Judež, kteri ga je

izdal, za ta kraj, ker je Jesus pogostoma tjakaj hodil s svojimi učenci molit. Kader je prišel Jesus na mesto, rekel jim je: *Sedite tukaj, da grem tja in molim. Molite, da ne pridete v izkušnjavo.* Seboj je uzel Petra, Jakoba, Janeza. Jesus začjenja biti prestrašen, žalosten, otožen. Reče jim: *Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj, ter čujte.* Zdaj je šel Jesus malo naprej, odtegnil se je od njih za lučaj kamena, pal je na kolena, ter molil, rekoč: *Moj Oče! ako je mogoče, uzemi ta kelih od mene; vendar ne moja, ampak tvoja volja se zgodi.* Ko pride k svojim učencem, in jih najde speče, reče Petru: *Simon spiš? Nisi mogel bdeti eno uro? Čujte in molite, da ne padete v izkušnjavo. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo.* Sopot je šel drugič in molil, rekoč: *Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi*

tvoja volja. Ko se je vrnil, jih je sopet našel speče — njih oči namreč so bile trudne — in učenci niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. Sopet jih je pustil, in šel, in tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Prikazal se mu je pa angel z nebes, kateri ga je pokrepčal. Ko so ga obišle smrtne težave, je molil prisrčniše. Njegov pot pa je bil, kakor krvave kaplje, tekoče na zemljo. Pride tretjič k svojim učencem, in jim reče: *Spite zdaj in počivajte! Dosti je; ura je prišla, glejte! Sin človekov bo izdan v roke grešnikom. Ustanite, pojdimo! Glejte, kateri me bo izdal, je blizu.* Ko je še govoril, glej, je prišel Judež, eden dvanajsterih, in z njim straža in velika množica služabnikov od velikih duhovnov in farizejev z meči, in kolmi, s svetili, in baklami, in orožjem. Dal jim je bil pa izdajavec znamenje, rekoč: *Kterega bom poljubil, tisti je; njega primi-*

te, in poljube ga varno. Ko je bil Judež prišel, je šel pred rablji, in brž stopi k Jesusu, in mu reče: Pozdravljen, učenik, in ga poljubi. Jesus pa mu je rekel: *Prijatelj, čemu si prišel? ali s poljubom izdajaš Sinu človekovega?* Jesus, ki je vse vedel, kar je imelo čezenj priti, je naprej stopil, in jim rekel: *Koga iščete?* Odgovorili so mu: *Jesusa Nazarejskega.* Jesus jim reče: *Jaz sem.* Stal je pa tudi Judež pri njih, kateri ga je izdal. Kader jim je rekel: *Jaz sem, so odstopili, in pali na zemljo. Sopot jih je vprašal: Koga iščete?* Oni pa so rekli: *Jesusa Nazarejskega,* Jesus je odgovoril: *Povedal sem vam, da sem jaz; ako toraj mene iščete, pustite te, najgredo: —* Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: „Ktere si mi dal, nisem izgubil nobenega izmed njih.“

Zdaj so pristopili, so vrgli na Jesusa roke, in ga prijeli. Kader so pa

videli učenci, kateri so bili okolu njega, kaj ima biti, so mu rekli: „Gospod, ali naj mahnemo z mečem?“ Simon Peter, ki je imel meč, ga je izdrl, in je mahnil po hlapcu velikega duhovnika, in odsekal mu je desno uho. Hlapcu je bilo ime Malhus. Jesus je odgovoril Petru, in rekel: *Jenjajte od tega.* In doteknivši se hlapčevega ušesa, ga je ozdravil. Petru pa je rekel: *Utekni svoj meč v nožnice, zakaj vsi, ki za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov? Ne bom li pil keliha, kterega mi je Oče dal? Kako se bodo sicer dopolnila pisma, ker se mora tako zgoditi?* Straža in poglavar in hlapci Judov so nato Jesusa popali, in ga zvezali. Tisto uro je rekel Jesus velikim duhovnim in poglavarjem templja in starešinam, ki so nadenj prišli: *Ka-*

kor nad razbojnika ste prišli z meči in s kolmi me lovit. Vsaki dan sem sedel pri vas, in učil v templu, in me niste prijeli. Toda to je vaša ura in oblast teme. Pa to vse se je zgodilo, da so se dopolnila pisma prerokov. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali. — In kateri so Jesusa ujeli, so ga peljali prvič k Ani; bil je namreč tast Kajfeža, kateri je bil veliki duhovnik tisto leto. Kajfež je bil tisti, ki je bil Judom svet dal, da je boljše, da en človek umrje za ljudstvo.

Kteri so Jesusa ujeli, so ga peljali potem h Kajfežu, velikemu duhovniku, kjer so se bili sešli pismarji in farizeji. Veliki duhoven je uprašal toraj Jesusa po njegovih učencih in po njegovem nauku. Jesus mu je odgovoril: *Jaz sem očitno govoril pred svetom, vselej sem učil v shodnici in templu, kamor se shajajo vsi Judje, in na krivnem nisem nič go-*

voril. *Kaj mene prašaš? Uprašaj tiste, ki so slišali, kaj sem govoril; glej, oni vedo, kaj sem govoril.* Kader je bil pa to rekel, je eden služebnikov, kateri je zraven stal, Jesusa za uho udaril, rekoč: „Tako odgovarjaš velikemu duhovnu?“ Jesus mu je odgovoril: *Ako sem hudo govoril, izpričaj od hudega; ako pa sem prav, pokaj me biješ?* Veliki duhovni in ves zbor so iskali krivega pričevanja soper Jesusa, da bi ga umorili; pa ga niso našli, dasiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Veliko jih je krivo pričalo soper Jesusa, toda pričevanja se niso ujemala. Zadnjič pa sta prišli dve krivi priči, in sta krivo pričali soper njega, rekoč: „Mi smo ga slišali, da je rekel: Jaz morem podreti tempel božji, in v treh dneh ga sopet sezidati.“ A tudi njijuno pričevanje ni obstalo. Veliki duhoven je stopil na sredo, in uprašal Jesusa rekoč: „Ne odgovoriš

nič na to, kar ti soper tebe pričajo? Jesus pa je molčal, in ni nič odgovoril. Veliki duhoven mu je rekel: „Zarotim te pri živem Bogu, da nam povej: si ti Kristus, Sin božji?“ Jesus mu reče: *Ti si rekel. Pa povem vam: Posehdob bote videli Sinu človekovega sedeti na desnici moči božje, in priti v oblakih neba.* Tedaj je veliki duhoveni raztrgal svoja oblačila, rekoč: „Preklinjal je (Boga)! Kaj potrebujemo še prič! Glejte, zdaj ste slišali preklinjevanje! Kaj se vam zdi?“ Oni pa so odgovorili, in rekli: „Smrti je vreden!“

Možje pa, ki so ga držali, so ga zasramovali, in bili. Zakrivali so ga, in v obraz so ga bili; pa so ga prašali rekoč: „Prerokuj, kdo te je udaril?“ In več drugega preklinjevanja so govorili soper njega.

Peter pa je od daleč za njim šel do dvora velikega duhovna in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan

velikemu duhovnu, in je šel z Jesusom vred na dvorišče velikega duhovna; Peter je stal izunaj pri vratih. Oni učenec toraj, ki je bil znan velikemu duhovniku, je šel vun, je govoril z vratarico, ter je Petra notri peljal. Zakurili so ogenj v sredi dvorišča hlapci in služabniki, ter so stali pri žerjavici, ker je bil mraz, in so se greli. Stal je pa tudi Peter z njimi, in se je grel, da bi videl konec. Ko ga je pa videla dekla vratarica, sedečega pri ognju, ga je prav pogledala, pa rekla: „Tudi ta je bil z njim.“ Pa je pristopila k njemu, rekoč: „Tudi ti si bil s Jesusom Galilejcem.“ Peter pa je tajil upričo vseh, rekoč: „Nisem, žena! ne poznam ga! ne vem in ne umem, kaj praviš!“ Peter je šel vun na dvorišče, in petelin je zapel. Ko je šel pa skozi vrata, ga je videla druga dekla, in je rekla tistim, ki so bili tam: „Tudi ta je bil z Jesusom Nazarej-

skim!“ Kmalu potem ga je drugi videl, in rekel: „Tudi ti si izmed njih.“ Peter pa je rekel: „O človek, ni sem!“ Nekako uro časa potlej je nekdo drugi trdil, rekoč: „Resnično, tudi ta je bil z njim, ker je tudi Galilejec.“ In čez malo časa so zraven stoječi sopet rekli Petru: „Res si izmed njih, saj si tudi Galilejec, zakaj tvoj jezik te razodeva.“ In eden izmed hlapcev velikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter odsekal uho, mu reče: „Te li nisem jaz videl na vrtu pri njem?“ Peter je tedaj sopet tajil: „Ne poznam tega človeka, o kterem pravite.“ In zdajci je petelin drugič zapel. Gospod pa se je ozrl, in pogledal Petra. Peter se je spomnil besede, ktero mu je rekel Jesus: „Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vun je šel, in je bridko jokal.

Kader se je pa storilo jutro, so sklenili vsi veliki duhovni in stare-

šine ljudstva soper Jesusa, da bi ga v smrt izdali, ter so ga peljali v svoje zbirališče, rekoč: „Ali si ti Kristus? povej nam!“ Jesus jim je rekel: *Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi uprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne izpustili. Posehdob pa bo Sin človekov sedel na desnici moči božje.* Vsi pa so rekli: „Ti si toraj Sin božji?“ Jesus je rekel: *Vi pravite, da jaz sem.* Oni so rekli: „Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo sami slišali iz njegovih ust!“ In ustala je vsa njih množica, in so ga zvezanega peljali, in izdali Ponciju Pilatu, poglavarju dežele.

Zdaj ko je videl Judež, ki ga je izdal, da je obsojen, se je izkesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnim in starešim, rekoč: „Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri.“ Oni pa so rekli: „Kaj nam mari, ti glej!“ Judež je

vrgel od sebe srebernike v templu, ter je šel, in se obesil z vrvjo. Veliki duhovni pa so uzeli srebernike, in so rekli: „Ne spodobi se, da jih devamo v templovo skrinjico, zakaj to je cena krvi.“ Sklenili so, in kupili za nje lončarjevo njivo za pokapališče tujcev. Zato je imenovana tista njiva hakeldama, to je, njiva krvi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremiji preroku, ki pravi: „In so uzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterega so iztržili od Israelovih otrok. In so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod.“

Jesusa peljejo tedaj od Kajfeža v sodno hišo. Bilo je zjutraj. Oni pa niso šli v sodnico, da bi se ne omažežali, in da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Šel je toraj Pilat vunkaj, in je rekel: „Kakošno tožbo imate soper tega človeka?“ Odgovo-

rili so mu, in mu rekli: „Ko bi ta hudodelnik ne bil, bi ti ga ne bili izdali.“ Pilat jim je nato rekel: „Uzemite ga vi, in sodite ga po svoji postavi.“ Judje so mu nato rekli: „Mi ne smemo nikogar umoriti.“ Da se je dopolnila Jesusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, kakošne smrti da bo umrl. Začeli so ga pa tožiti rekoč: „Tega smo našli, da zapeljuje naš narod, in da brani davek dajati cesarju, in pravi, daje on Kristus kralj.“ Pilat ga je uprašal, rekoč: „Si ti kralj judovski?“ Kristus je odgovoril, in rekel: *Ti praviš*. In kader je bil tožen od velikih duhovnov in starešin, ni nič odgovoril. Zato mu reče Pilat: „Ali ne slišiš, kolikanj da soper tebe pričujejo? Nič ne odgovoriš?“ Jesus mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar silno čudil.

Šel je toraj Pilat soper v sodnico,

je poklical Jesusa, in mu rekel: „Ti si kralj Judov?“ Jesus je odgovoril: *Govoriš li sam od sebe, ali so ti drugi povedali o meni?* Pilat je odgovoril: „Kaj sem jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali, kaj si storil?“ Jesus je odgovoril: *Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služebniki poč bojevali, da ne bi bil Judov izdan, zdaj pa moje kraljestvo ni od tod.* Pilat mu je rekel: „Potakem si ti kralj?“ Jesus je odgovoril: *Ti praviš, da sem jaz kralj. Jaz sem v to rojen, ni v to prišel na svet, da pričam resnice. Vsaki, kteri je iz resnice, posluša moj glas.* Pilat mu reče: „Kaj je resnica?“ In ko je bil to rekel, je šel sopet vun k Judom, in jim reče: „Jaz ne najdem nobene krivice nad njim.“ Judje so pa še bolj silili, rekoč: „Ljudstvo ščuje, ker uči po

vsi Judeji, začevši od Galileje do sem.“ Ko je Pilat slišal Galilejo, je uprašal, če je Galilejec. Izvedevši pa, da je izpod oblasti Herodove, ga je poslal k Herodu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni.

Herold pa, ko je videl Jesusa, se je silno obveselil; zakaj že davno ga je želel videti, ker je slišal veliko o njem, ter je upal, da ga bo videl storiti čudež. Opraševal ga je z mnogimi besedami. Jesus pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni in pismarnji pa so stali, in ga hudo tožili. Herod s svojimi vojsčaki ga je zaničeval in zasramoval, oblekel ga je v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal Pilatu. In spoprijatelila sta se bila Herod in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovražitvu med seboj.

Ob prazniku pa je imel poglavar navado, da je ljudstvu izpustil jetnika, katerega so hoteli. Imel je pa

takrat razupitega jetnika, kateri je bil imenovan Barába. Ta je bil zavoljo nekega punta in uboja, v mestu storjenega, v ječo vržen. Ko je ljudstvo gori prišlo, je jelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilat pa mu je odgovoril, rekoč: „Kterega hočete, da vam izpustim, Barábo ali Jesusa, kateri je imenovan Kristus.“ Pilat je vedel, da so ga izdali iz nevoščljivosti. Ko je sedel Pilat na sodnem stolu, je k njemu poslala njegova žena rekoč: „Nič si ne dajaj opraviti s tem pravičnim, zakaj veliko sem trpela danes v sanjah zavoljo njega.“ Toda veliki duhovni in starešine so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Barabo, Jesusa pa pogubili. Poglavar je odgovoril, in jim rekel: „Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim?“ A vsa množica je naenkrat zaupila, rekoč: „Proč ž njim, izpusti nam Barabo.“ Pilat jih je

toraj sopet nagovoril, hoté izpustiti Jesusa, in jim je rekel: „Kaj pa hočete, da storim s kraljem Judov?“ Oni so sopet upili: „Križaj, križaj ga!“ Pilat jim je tretjič rekel: „Kaj je pa hudega storil? Nič smrti vrednega ne najdem na njem. Pretepel ga bom tedaj, in izpustil.“ Ali oni so upili še hujše, rekoč - „Križan naj bo!“

Nato je Pilat uzel Jesusa in ga bičal. Vojsčaki so ga peljali na dvorišče sodnice, in sklicali vso četo. In ko so ga slekli, so mu ogrnili škrlatasti plašč. Spleli so krono iz trnja, dejali mu jo na glavo, dali mu trst v desnico, in pred njega poklekujoči, so ga zasramovali, rekoč: „Pozdravljen bo di, kralj judovski!“ ter so vanj pljuvali, in ga za uho bili; jemali so mu trst, in tolkli ga po glavi; na kolena so padali, ter ga molili.

Pilat je šel nato sopet vunkaj,

in jim reče: „Glejte, pripeljem vam ga vunkaj, da izpoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jesus je v tem vunkaj, prišel, noseč trnovo krono in škrlatasto oblačilo). Pilat jim reče: „Glejte, človek!“ Ko so ga videli veliki duhovni in služebniki, so upili, rekoč: „Križaj, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Uzemite, in križajte ga vi; zakaj jaz ne najdem krivice nad njim.“ Iudje so mu odgovorili: „Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je delal Sinu božjega.“

Ko je Pilat slišal to govorjenje, se je bal še bolj. Šel je sopet v sodnico, in je rekel Jesusu: „Od kod si ti?“ Jesus pa mu ni odgovoril. Pilat mu toraj reče: „Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast, križati te, in imam oblast, izpustiti te?“ Jesus je odgovoril: *Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bila dana od zgoraj. Za-*

voljo tega ima tisti, kateri ne je tebi izdal, veči greh. Odselej je iskal Pilat, da bi Jesusa izpustil. Judje pa so upili, rekoč: „Ako tega izpuustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsaki, ki se dela kralja, cesarju soperjuje.“

Pilat toraj, ko je slišal to govorjenje, je peljal Jesusa vunkaj, in je sedel na sodni stol, na mestu, katero se imenuje Litostrotos, hebrejski pa Gabata. Bil pa je dan pripravljanja velikonoči okolu šeste ure, in reče Judom: „Glejte, vaš kralj!“ Oni so pa upili: „Proč ž njim, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Vašega kralja bom križal?“ Veliki duhovni so odgovorili: „Nimamo kralja razun cesarja!“ Tiščali so z velikim upitjem, in prosili, da naj bo križan; in njih upitje je prihajalo čedalje večje.

Ko je pa Pilat videl, da nič ne opravi, temuč da nastaja veči hrup,

uzel je vode, in si je roke umil upričo ljudstva, rekoč: „Jaz sem nedolžen nad krvjo tega pravičnega; vi glejte!“ Vse ljudstvo je odgovorilo, in reklo: „Njegova kri pridi na nas in na naše otroke“. In Pilat je prisodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Nato jim je izpustil Barabo; Jesusa pa jim je predal, da naj ga križajo.

Uzeli so Jesusa, in ko so ga bili zasramovali, so mu slekli škrlat, in ga oblekli ž njegovimi oblačili, ter so ga vun peljali, da ga križajo. Križ noseč je šel Jesus vun na mesto, ki se imenuje mesto mrtvaških glav, hebrejski Golgota. Gredoč so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu, kateri je šel s polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega; tega so primorali, da je nesel njegov križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale in ga milovale. Jesus se je pa k njim

obrnil, in jim rekel: *Hčere jeruzalemske! Ne jokajte se nad menoj, jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj dnevi bodo prišli, ob katerih poreko: Blagor nerodovitnim, in blagor telesom, ktera niso rodila, in prsi, ktere niso dojile. Takrat bodo dejali goram: Padite na nas! in hribom: Pokrijte nas! Če nad surovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila ž njim tudi dva druga hudodelca, da ju umore.*

Prišli so na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mrtvaških glav. Dali so Jesusu piti vina, z miro in žolčem zmešanega. Pokusil je bil, a piti ni hotel. Ondu so ga križali, njega in hudodelnika, enega na desni, enega na levi, v sredi Jesusa. Dopolnjeno je bilo sveto pismo, ktero pravi: „Med krivične je bil štet“. Jesus je rekel: *Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.* Bila je tretja

ura, ko so ga križali. Napisal pa je Pilat tudi napis, in ga je dejal vrhu križa: Bilo je pisano: „Jesus Nazarejski, kralj Judov“. Ta napis je bralo mnogo Judov; kraj namreč, kjer je bil Jesus križan, je bil blizu mesta. Pisano je bilo hebrejski, grški, latinski. Rekli so toraj Pilatu veliki duhovni: „Ne piši: „Kralj Judov“, ampak da je on rekel: „Kralj Judov sem.“ Pilat je odgovoril: „Kar sem pisal, sem pisal.“ Vojščaki, ko so bili Jesusa križali, so uzeli njegova oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojščaku del) in suktnjo. Suknja je bila brez šiva, od vrha sceloma tkana. Rekli so vojščaki med seboj: „Ne režimo je, ampak vadjajmo zanjo, čigava bo.“ Da se je dopolnilo pismo, ki pravi: „Razdelili so si moja oblačila, in za mojo suktnjo so vadjali. Vojščaki so to storili, in so sedeli, in ga varovali.

Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali, z glavami zmajevali, in so rekli: „Aha, kako tempel božji podiraš, in v treh dneh seziduješ! Pomagaj sam sebi! Če si Sin božji, stopi s križa!“ Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni s pismarji in starešinami vred, in so rekli: „Drugim je pomagal, sam sebi ne more. Ako je kralj israelski, naj stopi zdaj s križa, in verovali bomo uvánjega V Boga je zaupal, naj ga zdaj reši, če ga rad ima. Saj je rekel: „Sin božji sem.“ Zasramovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu kisa ponudili, in so rekli: „Ako si ti kralj judovski, pomagaj si!“ Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal, rekoč: „Ako si ti Kristus, pomagaj sebi in nama“. Drugi razbojnik je odgovoril, in prvega svaril, rekoč: „Ali se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v taistem obsojenju? Midna trpiva sicer po pra-

vici, ker prejemava po zasluženju svojih del; ta pa ni nič hudega storil; in je rekel Jesusu: „Gospod, spomni se me, kader prideš v svoje kraljestvo.“ Jesus mu je rekel: *Resnično ti povem, še danes boš z menoj v raju.*

Poleg križa Jesusovega so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je Jesus videl, poleg sebe mati in učenca, kterega je ljubil, reče materi: *Žena, glej, tvoj sin!* Potem reče učencu: *Glej, tvoja mati!* In od tiste ure jo je učenec k sebi uzal.

Bilo je pa okolu šeste ure. In tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. Solnce je otemnelo. Ob deveti uri je Jesus zaupil z velikim glasom, rekoč: „Eli, Eli, lama sabaktani?“ To je: *Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?* Eni pa

tam stoječih to slišavši, so rekli:
„Glejte, Elijo kliče.“

Jesus vedoč, da je vse dokončano, in da se je dopolnilo pismo, je rekel: *Žejen sem!* Stala je ondu posoda polna kisa. Oni pa so gobo s kisom napojili, na hisop jo nateknili, ter mu jo k ustam podali. Drugi pa so rekli: „Pusti, poglejmo, ali ga pride rešit Elija.“ Ko je bil Jesus uzet kisa, je rekel: *Dopolnjeno je!* In Jesus je zaupil z velikim glasom: *Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!* In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. — (Tukaj se poklekne, in nekoliko poneha.)

In glej, zagrinjalo v templu se je pretrgalo na dvoje, od vrha do tal. Zemlja se je potresla. Skale so pokale. Grobi so se odpirali. Veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem ustajenju, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali.

Stotnik pa, in kateri so bili ž njim, in Jesusa varovali, ko so videli potres, in kar se je godilo, so se silno bali, in so rekli: „Resnično, ta je bil Sin božji!“ In vsi ljudje, kateri so se bili sešli to gledat, videči, kar se je zgodilo, so se trkali na prsa, in se vračali. Vsi njegovi znanci pa, in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, med katerimi je bila Marija Magdalena, in Marija, Jakoba mlajšega, in Jožefova mati, in Saloma, ktere so tudi za njim hodile, ko je bil v Galileji, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile ž njim vred prišle v Jeruzalem, so od daleč stale, in to gledale.

Judje pa, (ker je bil dan pripravljanja), da ne bi ostala trupla na križu v soboto, (tisti sobotni dan namreč je bil velik praznik), so Pilata prosili, da bi se križancem kosti potrle, in da bi se sneli. Vojščaki so toraj prišli, so strli kosti

sicer prvemu in drugemu, a ko so prišli do Jesusa, so videli, da je že mrtev, in mu niso kosti strli, ampak eden vojsčakov mu je s sulico stran odprl, in zdajci je tekla iz nje kri in voda. Kteri je videl, je pričal, in njegovo pričevanje je resnično; in on ve, da resnico govori, da tudi vi verujete. Tose je namrče zgodilo, da je pismo dopolnjeno: „Nobene kosti mu ne sterite!“ In sopet drugo pismo pravi: „Gledali bodo uvanj, kterega so preboli.“

Kader se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, judejskega mesta, Jožef po imenu, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož (ta ni bil privolil v njih svet in dejanje), kteri je tudi sam čakal božjega kraljestva, in kteri je bil tudi sam učenec Jesusov, toda skrivaj zavoljo strahu pred Judi: ta je srčno šel k Pilatu, in je prosil, da bi dovolil, sneti Jesusovo

telo. Pilat se je čudil, da je bil Jesus, že umrl. Ko je Pilat izvedel od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tančice, in je truplo Jesusovo snel. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil prvič ponoči prišel k Jesusu, in je prinesel zmesi mire in aloe okolu sto liber. Uzela sta toraj Jesusovo telo, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vrt, in na vrtu nov grob, v kateri še nihče ni bil položen, ta grob je bil dal Jožef izsekati v skalo. Tam sta zavoljo dneva pripravljanja Judov položila Jesusa. Jožef je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Šle so pa za njim tudi žene, ktere so bile z Jesusom prišle iz Galileje, in so sedele grobu nasproti, in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. Vrnile so se, ter so priprav-

ljaje dišav in mazil; sicer pa so bile v soboto pri pokoju po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po pripravljanju, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: „Gospod, spomnili smo se, da je rekel ta zapeljivec, ko je bil še živ: „*Čez tri dni bom ustal*. Ukaži toraj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, da ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Ustal je od mrtvih. Poslednja ta zmota bo hujša od prve.“ Pilat pa jim je rekel: „Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste.“ Šli so, in obdali grob z varuhi, in kamen zapečatili.

Osmero pozdravov

na čast presvetega srca Marijinega.

(Navod s. Filipa Nerskega.)

1.

Pozdravljeno bodi, o preljubeznivo Marijino srce! Pozdravljam te z onim globokim spoštovanjem in z onim velikim veseljem, s katerim te je pozdravljal izveličani Herman, ki je molil na čast tvojega presvetega srca vsaki dan „češčenomarijo“. Pozdravljam te ko tempel presvete Trojice, ko svetišče s. Duha, kateri je v posebni meri v tebi prebival in te obsul s svojimi neizmernimi milostmi.

2.

Pozdravljam te, o preljubeznivo Marijino srce! Izrekam ti hvalo,

kakor srčno premorem, za vse, kar si delalo in trpelo, da si se tesno zedinjevala s svojim božjim Sinom, in da se je uresničila skrivnost človeškega odrešenja. Zato bodi vekomaj hvaljeno in česčeno.

3.

Bodi pozdravljeno, o presladko srce Marijino! Ti si zaslužilo, da bi bilo polno veselja in tolažbe; pa kaj vidim? Vidim, da ti je srce prebodeno z mečem bolečin, ko je trpel tvoj Sin. Jaz sem kriv tvojih bolečin: zato te prosim odpuščanja, zato ti obetam novo ljubezen. Poglej milostivo, o dobrotljiva Mati, na svojega otroka, ki zares obžaluje, da je tvojemu srcu usekal take rane, Dodeli mu, česar te prosi, kakor s cerkev v imenu vseh vernih:

Sveta mati, to te prosim:
Rane Kristusa naj nosim,
Vtisni mi jih v srce.

4.

Bodi pozdravljeno, o prečisto Marijino srce! Ti si kralj vseh srci: zato ti predajam svoje srce. Ti zahtevaš, naj ti podarim svoje srce, da je izročiš svojemu Sinu. Uzemi je, in daj mu je, kralju vseh kraljev, naj mu služi in ga ljubi. Pri božjem srcu Jezusovem mi izprosi milost, da bo z Jezusovo sladkostjo prekvašen moj um in moja volja, da do smrti ne bom omahoval, temveč v dobrem stanoviten ostal.

5.

Bodi pozdravljeno, o prelepo Marijino srce! Ti si vredno, da te časte in ljubijo vsa srca človeška. V tvoji službi sem bil zanikaren, nezvest, nehvaležen. Danes popravljam to napako. Posnemal bom s. Gertrudo, ki ti je darovala najlepše in najslajše srce tvojega Sina. Rada si vzprejela ta dragoceni dar, vzprejmi ga

tudi od mene. Pozabi mojo nezveščino. Izkazuj mi dobrote v tisti meri, v kateri te želim počastiti, ko ti dajem božje srce Jezusovo.

6.

Bodi pozdravljeno, prečastljivo Marijino srce! Vredno si češčenja angelov in ljudij. O da bi imel srca vseh angelov, vseh ljudij, izlasti srca tvojih najbolj gorečih častilcev, da bi te mogel vredno počeščevati. Posebno te želim častiti kakor s. Jožef, s. Joahim, s. Jan. krstnik, s. s. Jan. evangelist. Za svojo suhoto in mrzloto ti darujem vso ono ljubezen, vse ono spoštovanje, s katerim so te častili imenovani svetniki.

7.

Bodi pozdravljeno, o presveto Marijino srce! Sin božji te je povzdignil v najlepšo, najvzvišenišo, najmilostivišo izmed vseh stvari,

ko se je iz tebe učlovečil, ko te je ljubil z večno ljubeznijo, ko ti je odkazal sedež ob svoji desni. Po ravno tej ljubezni te prosim: napolni moje srce s vsemi onimi milostmi in darovi, da mu bom prijeten. V dokaz svoje goreče ljubezni do tebe ti darujem iznovič presveto srce svojega Odrešenika, čigar srce more vse nadomestiti in popraviti, karkoli češčenja sem jaz opustil tvojemu svetemu srcu.

8.

Bodi pozdravljeno, o premilostivo Marijino srce! Ti želiš, naj si prizadevam za one čednosti, ki so tebe delale presveti Trojici tako prijetno, vsem angelskim vrstam pa tako prečudno. Ti želiš, da bi bilo moje srce polno ljubezni, ponižnosti, čistosti, in sovražtva do greha, da bi mogla reči: *Našla sem človeka po mojem srcu.* Ničesar ti ne morem

odreči, o presladka Mati. Glej, zdaj sklepam, da bom po tvojem srcu: mislil, želel, govoril. Ali kako sem šibak in neukreten, kader je treba delati, kar je tebi prijetno, meni pa na srečo duše in telesa. Pomagaj mi, in stoj mi na strani. O preljubljena Mati! moje srce si uzemi, in daj mi svoje.

Jutranja molitev.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in svetega † Duha Amen.*)
V presvetem imenu se vzbujam in ustajam.

Blagoslovi me Bog Oče, ki si me vstvaril. Blagoslovi me Bog Sin, ki si me odrešil. Blagoslovi me sveti Duh, ki si me posvetil.

Ljubi Oče moj, ki si v nebesih, poglej milostivo na me! Ti si mi

*) Vsakrat 50 dnij odp. Z blagoslovljeno vodo pa 100 dnij odp. vselej.

veselje, tolažba, ti moje upanje, ti si moje vse. Moje srce hrepeni po tebi, o moj Bog,

Otroški te častim, in zahvaljujem se ti, da si me tako ljubeznivo in dobrotljivo varoval nocoj to noč. Čutim, da mi je mirno spanje nocoj dobro storilo. In da morem današnji dan spet vesel in zdrav začeti, to je spet tvoja dobrota. — Da zdaj živim, da se ti morem iz cele duše zahvaliti za vse dobrote, je tudi tvoja milost, akoravno je nisem zaslužil. Toda ti, večni moj Oče nebeški, daješ da soncesije dobrim in hudobnim, in brez tvojega znanja še las ne pade z glave.

Pa ne le mene si varoval, varoval si tudi moje stariše, učitelje in vse, ki jih rad imam. Dolžan sem ti hvalo, a kako se ti čem zahvaliti? Tega ne morem drugači, kakor če zvesto izpolnjujem tvoje svete zapovedi, če spoštujem svoje stariše, in

sem jim pokoren, sploh, če vse storim, kar je tebi, o dobrotni Oče nebeški, prijetno in dopadljivo. Saj je tako lahko izpolnjevati tvojo sveto voljo. Ti hočeš le dobro, in prav to hočem tudi jaz, Prosim te toraj, o moj Bog, tvojega blagoslova, da bom — s pomočjo svetega Duha — zmeraj le dobro delal.

Blagoslovi tudi, o nebeški Oče, moje stariše, brate in sestre, učitelje in prednike. Stori jim dobro, kakor tudi vsi meni dobro storé. Izkazuj jim svojo pomoč in svoje vsmiljenje, da bodo imeli, česar jim je treba na duši in telesu.

Vzprejmi me, o presveti Bog, v svoje mogočno varstvo, da ohranim svojo sveto vero, in da hodim vselej po nedolžnih potih. Blagoslovi me zdaj in vsako uro čez dan. Amen.

Sveta Marija, mati Božja, vsi svetniki in izvoljeni služabniki božji,

moj sveti angel, ki te je Bog mi varuha dal, vse vas prosim, bodite moji priprošniki pri Bogu, da po njegovi milosti njegove zapovedi zmeraj izpolnjujem, krščanski živim, enkrat pa srečno umrjem. Amen.

Oče naš . . . Češčena . . . Verujem . . .

(Ako utegneš, privzemi še drugih molitvic, k jih najdeš bolj zadaj.)

I. Sveta maša.*)

Pristop.

Doj Bog! Tukaj sem, pred tvojim božjim altarjem, da bom pri nekrvavi daritvi, katero je krvavo opravil moj izveličar Jezus Kristus, da me je očistil grehov, da mi je zadobil milost in odpuščan-

*) Med sveto mašo tu in tam se utegneš posluževati tudi onih molitev, ki so zadaj. Pobožnost k našemu izveličarju Jezusu Kristusu, stran 214 in dalje. Vendar ne beri tolikanj; več premišluj in čuti v sebi.

je, da smem stopiti pred stol tvojega božjega usmiljenja.

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Kako potolažen, kako blažen bi mogel biti pri tej sveti daritvi, ko bi se ne bil tolikrat pregrešil in omadežal z grehom. Ponižno in skesano spoznavam svoj dolg, svoj greh, svoje veliko zadolženje.

Presladki Jezus ne bodi mi sodnik, temuč rešnik.

(50 dnij odpustka vsakrat.)

Toda še večje, neskončno je tvoje usmiljenje, moj Bog in moj Oče! Otroški zaupam v to tvoje preveliko usmiljenje, ter kličem skesanega in potrtega srca: Gospod, bodi milostiv meni grešniku!

Jezus, moj Bog! ljubim te čez vse.

(50 dnij odpustka vsakrat.)

O moj Bog, zavoljo Jezusa me očisti vseh grehov! Uzbudi v meni

pobožne misli, da bom zbran in pobožen pri tej božji daritvi, in da se udeležim nje izveličanskega sadu: po Jezusu Kristusu, Gospodu in zveličarju našem. Amen.

Slava:

bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje. Tebe, o Bog, časti nebo in tebe slavi zemlja. Nebo in zemlja sta delo tvojih rok; oba dva glasno oznanujeta, kako si velik in veličanstven. Tebe slavé vse žive stvari, ktere vse ti živiš. Hvalijo te vsi narodi na zemlji, ker za nje si dal svojega edinorojenega Sina, in tvoj Sin je za nje kri prelil in njim grehe izbrisal.

Zgodi se, hvaljena bodi in vekomaj češčena najpravičniša, najviša in najljubezniviša volja božja v vsem.

(100 dnij odpustka.)

Čast in hvala in poveličanje bodi tudi tebi, o moj izveličar Jezus Kri-

stus! Uzdignol si nas, ki smo tako globoko pali, ter si nas povzdignol, da smo spet otroci božji in tvoji bratje. Ti o Jezus, večna beseda, ti si se učlovečil, ti si se ponižal, ter se dal srednika nam zapuščenim sirotam, dal si se nam zagovornika, priprošnika pri svojem razžaljenem Očetu.

O Jezus, ki si pohlevnega in ponižnega srca, stori, da bo moje srce kakor je tvoje.

(300 dnij odpustka vsakrat.)

Naše grehe si nase uzal, in za naše grehe si se na križu hudo pokoril. — Ti si umrl, in mi smo oživali, in s svojo smrtjo si nam odprl vrata v nebesa. Ko si šel k svojemu Očetu, nisi nas zapustil brez tolažbe. Poslal si nam svetega Duha, ki naj nas razsvetluje in vodi po pravi poti v sveti raj.

**O Marija, brez madeža spočeta,
prosi za nas, ki k tebi pribe-
žimo.**

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Čast in hvala in poveličanje ti
bodi trojedni Bog za vse milosti in
dobrote, pa tudi za vse trpljenje, sè
kterim nas obiskuješ. Amen.

Molitev.

Vsemogočni večni Bog! Poglej
milostivo na nas, ter usliši naše po-
nižne prošnje, ki ti jih pošilja tvoj
služabnik v našem imenu. Dodeli
nam časnih dobrot, kolikor ve ljube-
bezen, da jih bo prav. Pred vsem
pa te prosimo: odpusti nam naše
grehe. Potrjuj nas, da se bomo sta-
novitno ustavljali vsem izkušnjavam.
Oživljaj nam zvestobo in ljubezen
do tebe, da bomo le tebi živeli in
tebi umirali. Usliši nas, o usmiljeni
Oče nebeški! Usliši nas zavoljo svo-
jega božjega Sina Jezusa. Zavoljo

krvave daritve, ki ti jo je na križu daroval naš srednik in prijatelj in brat Jezus, nas usliši. Amen.

Darujem ti, večni Oče, drago kri Jezusa Kristusa v zadoščenje svojih grehov in za potrebe svete cerkve.

(100 dnij odpustka vsakrat.)

List.

Preusmiljeni Bog! Toliko ljudij še blodi po temotah nejeverstva!

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Toliko je še bratov naših v zmotah ločitve in tudi krivoverstva! Zapustili so tvojo sveto cerkev, podlago resnice, zato pogrešajo tolažbe in moči, ki jo daje tvoj čisti nauk nam slabotnim ljudem. Gospod, po prošnah s. Cirila in s. Metoda se jih vsmili in pripelji jih k pravemu izpoznanju.

Darujem ti, večni Oče, drago kri Jezusa Kristusa zadoščenje

Svojih grehov in za potrebo svete cerkve.

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Kako srečen sem pa jaz, da sem se porodil v krščanski veri, v tisti ktero je Jezus varovati obljubil do konca sveta. Iz srca se ti zahvaljam, o Bog, za to nezasluženo milost. Svet mi bode nauk Kristusov, svete mi bodo besede njegove cerkve. Ne bil bi vreden, da me razsvetljuje svete vere luč, ko bi vedno Boga ne prosil, naj me ohrani v živi veri do zadnjega izdiha mojega življenja. O preusmiljeni Bog, ohrani me v pravi veri po zasluženju Jezusa Kristusa. Amen.

**Jezus, moj Bog! ljubim te čez
vse.**

(50 dnij odpustka vsakrat.)

Evangelije.

Stoje poslušam besede večnega življenja, o moj izveličar Jezus Kristus, in stem kažem, da sem pri-

Duhovno veselje.

pravljen živeti, po tvojih svetih zapovedih, sveto svojo vero pred vsem svetom izpoznavati in tudi zanjo umreti, ako bi bilo treba. Izpoznavam pa, kako sem slab, in kako resnično je, kar si rekel: *Brez mene ne morete nič.*

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Prosim te, o moj Jezus, zavoljo tvoje predrage krvi, ki si jo za me pretil, bodi mi ti podpora in moč. Prestvari mi sree, da bo tvoje nauke rado vzprejemalo, da jih bo kakor velik biser zvesto hranilo, in v potrpežljivosti stoteri sad prinašalo. Dodeli mi, da bom s tvojo mogočno milostjo tvoje sveto evangelije brez strahu izpoznaval. Zavoljo tvojega svetega imena hočem rajši vse izgubiti, kakor tebe svojega Boga in odrešenika zatajiti. Tako bom vreden, da me boš tudi ti izpoznal pred svojim nebeškim Očetom, ter me

vzprejel v družbo svojih svetih izpovedavcev in mučenikov. Amen.

Jezus, Marija, Jožef! z vami naj bo zedinjena moja duša v življenju in v smerti.

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Vera.

(Kader se moli.)

Verujem v enega Boga, vsemogočnega Očeta, stvarnika nebes in zemlje, vsega vidnega in nevidnega. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega, rojenega iz Očeta, pred vsem časom, Boga od Boga, luč od luči, pravega Boga od pravega Boga, rojenega ne ustvarjenega, sobistvenega z Očetom, po katerem je vse storjeno. Ki je zavoljo nas ljudij in zavoljo našega izveličanja stopil iz nebes. In se je spočel od svetega Duha iz Marija device, in se učlovečil. Tudi trpel pod Poncijem Pilatom, bil križan in pokopan. In je ustal tretji dan po pismih, ter šel v nebesa; sedi na desnici Očetovi. In spet bo prišel z veličastvom sodit žive in mrtve: čigar kraljestva ne bo konec. — In v svetega Duha, oživljajočega Gospoda, ki izhaja iz Očeta in Sina. Ki se z Očetom in Sinom ob enem moli in slavi, ki je govoril po

prerokih. — In v eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev. Izpoznavam en krst v odpuščanje grehov. In čakam ustajanja mrtvih, in prihodnega večnega življenja. Amen.

Darovanje.

Vsemogočni, sveti, večni Bog; predobrotljivi Oče nebeški! vzprejmi svoja daru, kruh in vino, ktera ti darujem po mašnikovih rokah, v najglobočem češčenju, in ktera se imata izpremeniti v Jezusa meso in kri.

Vzprejmi ta presveti dar v dokaz mojega spoštovanja, sè katerim te častim ko stvarnika nebes in zemlje. Ponižno te častim in molim Gospoda vseh vojenstev, edinega Boga, čigar moči in slave sta polna zemlja in nebo, tebe, o Gospod, ponižno molim in častim. — Naj se ti dopada, ta daritev ko spravni dar, ki ga za me prinaša Jezus, tvoj edinorojeni Sin, v odpuščanje mojih grehov, ter da milost in usmiljenje zadobim.

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Vzprejmi ga ko dar moje hvaležnosti za vse dobrote, sè kterimi si me od mladega blagoslavljal na duši in na telesu. Usliši me, ker zaupljivo kličem: moj Gospod in moj Oče!

Jezus Marija Jožef! Vam podarjam, svoje srce in svojo dušo.

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Tudi zanaprej me ne zapuščaj. Bodi mi varih in vodnik v tolikerih nevarnostih, ki preté mojemu duševnemu in telesnemu blagru. Moči mi daj, da iz srca odpravljam nagnjenja in želje in strasti, ki so zoper tvojo sveto voljo, in da bom s čistimi mislimi in svetimi dejanji tebi zmeraj dopadljiv, in da bom vreden božjega sadu tega svetega daru, po Jezusu Kristusu Gospodu in izveličarju našem. Amen.

Blagoslovljeno bodi sveto in

neomadežano spočetje prebla- žene device Marije.

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Umivanje rok.

Moj Bog, s tvojim služabnikom Davidom kličem ponižno in skesano: Izpoznam svoje prestope in napake, in moj greh mi je zmeraj pred očmi. Operi me mojih hudobij. Očisti me, da morem k tebi pouzdigati čisto srce in čiste roke, in da te bom s čistim jezikom hvalil in častil.

**O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribe-
žimo.**

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Preglasje.

Res, vredno in pravično je, spo-
dobno in zveličavno, da tebi, sveti
Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog,
nenéhavno in povsod; hvalo dajemo,
po Kristusu, Gospodu našem, po
kterem angeli hvalijo tvoje veliča-
stvo, molijo te gospostva, oblasti

občudujejo te, in vse nebeške moči skupaj s serafini te soglasno povečjejo. Prosimo te, naj pridejo tudi naše ponižne prošnje, zedinjene ž njihno hvalo, pred stol tvojega neskončnega usmiljenja.

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Ker tudi mi kličemo: svet, svet, svet si Gospod, Bog vojenstev, nebo in zemlja sta polna tvoje slave! Slava na višavah! Blagoslovljen bodi, ki prihaja v imenu Gospodovem!
0 sladko srce Marijino, bodi mi rešenje.

(3. 0 dnij odpustka vsakrat, in popolni odpustek na mesec.)

Tihe molitve.

Vsemogóčni Bog, preusmiljeni Oče nebeški! Prosimo te po Jezusu tvojem Sinu in Gospodu našem, naj ti dopadata darova, in blagoslovi daru, ki ti ju darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, ki jo v miru

ohranjaj, varuj, zedinjaj, in po vsem svetu vladaj. Darujemo ti daru za tvojega služabnika svetega Očeta I. za našega škofa I., za našega cesarja I., za vse pravoverne kristjane, in za naše ločene brate.

Darujem ti, večni Oče, drago kri Jezusa Kristusa v zadoščenje svojih grehov in za potrebe svete cerkve.

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Spomni se tudi, in usmili se o Gospod, svojih služabnikov in služabnic — tu je spomin živih — in vseh pričujočih, katerih vero in pobožnost poznaš, za ktere ti darujemo, ali kateri ti ta dar prinašajo za se in za svoje, v izveličanje svojih duš, za vse dušne in telesne potrebe.

Sveti Jožef prijatelj presvečnega, srca prosi za nas.

(100 dnij odpustka enkrat na dan.)

Ker smo po tvoji milosti, o Bog, zvezani sé vsemi tvojimi svetniki,

po Jezusu, tvojem Sinu, in ker smo z njimi v občestvu, obhajamo tudi mi spoštljivo njih spomin; izlasti še blaženo spominjamo preslavne de-vice Marije, porodnice Boga i Gospoda našega Jezusa Kristusa, in spominjamo tvojih svetih apostolov, in mučenikov, in vseh svetnikov. Daj nam, zavoljo njih zasluženja in prošenj nam daj vseh naših potrebah, svojo mogočno pomoč: po Kristusu Gospodu našem Amen.

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Prosimo te toraj, o Gospod, milostno vsprejmi ta dar naše bogoljubnosti in podložnosti ravnaj. Naše dni v tvojem miru, in dodeli nam, da bomo rešeni večnega pogubljenja, in da bomo postavljeni v število izvoljenih tvojih: po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Blagoslovljeno bodi sveto in

neomadežano s očetje prebla- žene device Marije.

(100 dnij od; ustka vsakrat.)

Na izpremenjevanje kruha.

O moj izveličar — Jezus Kristus. V smrt si se dal za moje grehe. — Molim te v največi ponižnosti — skesanega srca kličem. — Usmili se me, o Jezus. — Ne pusti, o Jezus — da bi bil za me zastonj umrl — da bi se predraga cena tvoje presvete krvi nad mano izgubila. — V tvojih svetih peterih ranah, o Jezus — počivaj moja duša zdaj in vekomaj. Amen.

Po povzdiganju.

Vsemogočni Bog, predobrotljivi Oče nebeški! Zdaj obhajamo tukaj spomin trpljenja in smrti, častitljivega ustajanja in nebohoda tvojega ljubega Sina, in Gospoda našega, Jezusa Kristusa. Nebeško slovesni je ta spomin, spomin neskončne ljubezni

mojega Izveličarja! Ok je pa je moja
ljubezen in hvaležnost do njega!

**Jezus, moj Bog! ljubim te
čez vse.**

(50 dnij odpustka vsakrat.)

O naudaj me, o Jezus s takimi mi-
slimi in željami, kakoršnih so bili
polni tvoji prijatelji pri zadnji ve-
čerji in pri tvoji smrti na Golgati.
Daj mi, o Bog, da grehu odmiram,
da živim le za svojega Izveličarja
za mojega Jezusa, ki je tolikanj za
me trpel, trpel pa je zato, da bi mi
pripravil veselo ustajanje in večno
življenje,

Darujemo ti, veliki in neizmerni
Bog, sveti kruh večnega življenja
in sveti kelih večnega izveličanja.
Poglej dopadljivo na ta presveti
dar. Napolni mene in vse, ki so
pričujoči v osebi ali pa v duhu in
napolni nas s vojim božjim blago-
slovom in s svojo posvečujočo mi-
lostjo.

Usmili se tudi svojih služabnikov in služabnic, ki jih ni več med nami, ki so se ločili v znamenju vere, ter počivajo v miru. — (Tu je spomin vernih mrtvih.) — Prosimo te, o Gospod daj njim ino vsem, ki v Kristusu počivajo, da pridejo v kraj hladu in luči in pokoja. Daj njim ino vsem nam, da se bomo udeleževali zasluženja tvojih svetnikov. Dodeli nam priti v družbo tvojih izvoljenih: po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Oče naš.

Vsemogočni Bog! S svetim naukom tvojega Sina podučeni in z božjo zapovedjo izpodbujeni, upamo si ponižno govoriti: Oče naš...

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta. — Usmili se nas.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta. — Usmili se nas.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta. — Daj nam mir.

Usmiljeni Jezus, ki si rekel na

križu: *Oče odpusti njim . . . odpusti tudi meni vse grehe, in daj mi srce miroljubno in srdce zadovoljno in spravno, in da odpuščam zavoljo ki me žalijo in sovražijo.*

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, reči le, z besedo in ozdravljena bo moja duša, (trikrat).

Obhajilo.

Predobrotljivi Izveličar, kako neizmerna je tvoja ljubezen do nas! Ljubili si nas, ti si nas ljubil najprej, umrl s za nas, za sovražnike svoje, in zdaj se nam daješ v dušno jed, da bi vekomaj živeli, da bi ne ostali v smrtni senci, da bi se večno veselili.

Sklepaš se z nami, da bi se zmeraj spominjali, kako zelo si nas ljubil, da bi v trpljenju ne pešali, da bi izkušnjavah ne omagovali, ker bi videli in čutili, da si ti sam v nas in pri nas, ter nam hudobnega duha ti zmagovati pomagaš.

O Gospa moja. o Mati moja, spomni se, da sem tvoj. Varuj me, brani me, kakor svojo last in posest.

(40 dnij odpustka vsakrat.)

Akotudi zdaj ne morem pristopiti k sveti mizi božji, vendar te prosim skesanega in potrtega srca: daj mi se tudi jaz udeležim milosti, ki jih deliš v tem presvetem zakramentu. Pridi k meni, o Jezus, pridi v moje srce, o božji moj Izveličar, in očisti ga vseh madežev greha, da ti bo vredno prebivališče. Naudihuj me s svetimi mislimi in bogoljubnimi željami da bom živel tebi dopadljivo življenje

O Jezus, ki si pohlevnega in ponižnega srca, stori, da bo moje srce kakor je tvoje.

(300 dnij odpustka vsakrat; popolni odpustek na mesec.)

O sreči me tudi, o moj Jezus, da v svoji smrti prejmem popotnico

tvojega presvetega telesa zastavo izveličanja. Umirajoč naj občutim, kar si obljubil: *Kdor jede moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem, in jaz ga bom obudil poslednji dan* — v večno življenje.

Molitev.

Sveti trojedini Bog, naj ti bo prijetna ta služba tvojega nevrednega služabnika, ki sem jo opravil tvojemu božjemu veličanstvu; meni pa, in vsem za ktere sem prosil, in ktere sem tvojemu usmiljenju priporočil, bodi v odpuščanje grehov, v spravo, v poroštvo večnega izveličanja; po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Jezus Marija Jožef! Vam podarjam, svoje srce in svojo dušo.

(100 dnij odpustka vsakrát.)

Jezus, Marija, Jožef! z vami naj bo zedinjena moja duša v življenju in v smerti.

(100 dnij odpustka vsakrát.)

**O Marija, brez madeža spočeta,
prosi za nas, ki k tebi pribežimo.**

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Vsemogocni Bog: Oče, Sin, in sveti Duh, blagoslovi mene ino vse moje, in potrdi vse moje pobožne sklepe, ki sem jih storil pri tej sveti daritvi, in dodeli milostno, da bodo rodili sad dobrih del in bogoljubnega življenja. Amen.

Poslendje evangelije.

Vsega češčenja vredni Izveličar, večna beseda Očetova, ki si se učlovečila, in meso postala! Videli smo tvojo čast in slavo, kakor edinorojenega od Očeta, polnega milosti in resnice. Ti si luč, ki zazsvetljuješ temoto naše pameti; ti si, ki nam daješ moč, da moremo biti otroci božji. Dodeli, da bo ta luč, ta moč, delavna tudi v meni, da bom vreden priti v tvoje veličanstvo, kjer te bom od obličja do obličja gledal, častil in vekomaj užival. Amen.

**Neomadežano srce Marijino,
prosi za nas.**

(100 dnij odpustka vsakrat.)

**O sladko srce Marijino, bodi
mi nešenje.**

(300 dnij odpustka vsakrat; popolni odpustek na
mesec.)

Cerkvena molitev po sveti maši.

Češčena Marija . . . (trikrat.).

Češčena kraljica, mati milosti,
življenja sladkost, in upanje naše,
bodi češčena: K tebi upijemo, za-
pusčeni Evini otroci, k tebi vzdi-
hujemo žalostni in objokani v tej
solzni dolini. Obrni tedaj, naša be-
sednica, svoje milostne oči na nas,
in po tem revnem življenju pokaži
na Jezusa, blaženi sad tvojega te-
lesa: o usmiljena, o dobrotljiva,
o sladka devica Marija!

V, *Prosi za nas, sveta božja porod-
nica.*

R. *Da bomo vredni obljub Kristu-
sovih.*

Molimo. O Bog, naše pribežališče in naša moč, usliši pobožne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da po priprošnji častitljive in brezmadežne device in božje porodnice Marije, svetega Jožefa, tvojih svetih apostolov Petra in Pavla, in vseh svetnikov, česar v sedanjih potrebah ponižno prosimo, tudi gotovo dosežemo. Po tistemu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(300 dnij odpustka.)

Zaklic. — Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju; proti zlobnosti in zalezovanju hudobnega duha bodi nam pomoč! — *Ukroti ga Bog!* ponižno za to prosimo. In ti, prvak nebeške vojne, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z močjo Božjo v peklenško brezdno pahni. Amen.

Molitev k s. Jožefu.

(V mesecu oktobru. — Odp. na dan (pri maši)
7 let in 7krat 40 dnij. — Sicer pa 100 dnij vsakrat.)

Btebi, o sveti Jožef, pribežimo v svoji bridkosti, in ko smo na pomoč klicali presveto tvojo nevesto, s polnim zaupanjem prosimo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te je vezala z brezmadežno Devico, božjo porodnico, in pri očetovski ljubivosti, s katero si objemal dete Jezusa, te ponižno prosimo. da se milostno oziraš na dediščino, pridobljeno s krvjo Jezusa Kristusa, in da nam pomagaš v naših potrebah z mogočno svojo priprošnjo.

Čuvaj, skrbni varuh svete Družine, izvoljene otroke Jezusa Kristusa! Odvrčaj od nas, ljubeznipolni Oče, vsako kugo zmot in spačenostij! Milostno z nebes podpiraj nas, mogočni varuh v sedanjem boju z močmi teme! In kakor si nekdanj dete Jezusa iz smtne ne-

varnosti otel, tako brani sedaj sveto cerkev božjo zalezovanja sovražnikov in vsakega nasprotovanja, ter varuj vsikdar nas vse, da moremo po tvojem vzgledu in s tvojo pomočjo sveto živeti, srečno umreti, in doseči večno izveličanje v nebesih. Amen.

2. Sveta Maša.

Na čast Device in Matere božje.

Priprava.

Nebeški Oče! Zdaj želim biti pri onem svetem opravilu, katero je postavil tvoj sin Jezus Kristus — v spomin svoje smrti. Hvaležno in spoštljivo hočem premišljevati veliko to daritev, dušo njegove svete cerkve. Tvoj sveti Duh me vodi in potrjuj, da mi bo ta pobožnost koristila in mi življenje poboljšala.

Pristop.

Moj Bog! kaj sem pred teboj? Ti si najsvetejši, jaz sem grešnik!

Sramujem se, in kesam se, da imam toliko dolgov pred teboj. Vendar ti si moj Oče. Ti odpuščaš svojemu otroku, ako se resnično poboljšuje. Z največim zaupanjem kličem s tvojim služabnikom pri altarju: *Gospod, usmili se nas*; po svojem velikem usmiljenju se nas usmili. *Kriste, usmili se nas*, ki si na svet prišel grešnike izveličevat. *Kriste, usmili se nas*, ki si nam prosil odpuščanja še na križu.

Slava.

Bogu na višavah bodi slava in ljudem na zemlji mir. Vsemogočnemu Gospodu Bogu so prijetni, ki so mirni in dobro mislijo. Hvalite Gospoda, ker je dober, in večno je njegovo usmiljenje! Pri vsem svojem veličanstvu je Bog najljubezniviši Oče. Hvaljen bodi, Sin božji, Jezus Kriste, naš učenik in izveličar, ki si za nas umrl, ki pa zdaj kraljuješ na desnici svojega Očeta. Vse

boš k sebi uzet, kateri hodijo zdaj za teboj. Molimo te, v edinosti s svetim Duhom, v časti večnega Očeta. Amen.

List.

Vzprejmi, o Bog, mašnikovo molitev — v izveličanje svojega ljudstva. Združeni z mašnikom te prosimo, dodeli nam milostivo, česar potrebujemo na duši in na telesu. Prosimo te, varj nas greha, ki je največje hudo. Prosimo te, usliši nas v vseh naših potrebah: po Jezusu Kristusu, Sinu svojem, Gospodu našem. Amen.

Evangelije.

Sin božji, Jezu Kriste, ki si prišel, da si nam pokazal pot v nebesa, potrjuj nas v svojem svetem nauku, da bomo po njem živeli, in tudi mi prišli v nebesa. Kako lepo in veselo in prijetno je vse, kar vemo o tvojem svetem življenju ino tvojem božjem nauku! Kako čudovito in

tolaživno je, kar slišimo in beremo o tvojem dejanju in nehanju! Tvoje nebeške besede dajo tolažbo in moč. Tvoj nauk nas izveličuje. Tvoje življenje je najpopolnši vzgled vseh čednostij. Naudajaj me s tisto močjo in srčnostjo, s kakoršno si navdajal, svoje mučence, ki so neustrašeno izpoznavali tvoje svete nauke in zanje svojo kri prelili.

Vera.

Verujem v Boga Očeta, ki je vse ustvaril, ki s svojo neskončno dobroto vse vlada in ravna. Verujem v Jezusa Kristusa, njegovega Sina, Gospoda našega, ki se je učlovečil križan bil in umrl, ki zdaj z Očetom v nebesih živi in kraljuje, ki pride sodit vse ljudi, ter povrne vsakemu po njegovih delih. Verujem v svetega Duha, ki nas razsvetluje, na dobro napeljuje, in v dobrem potrjuje. Verujem vse, kar nam je Bog razodel, in nam njegova sveta

cerkev verovati zapoveduje. Kader živim po tej veri, sem v občestvu svetnikov. Bog mi bo odpustil grehe, ako se poboljšam, enkrat pa bom ustal v večno življenje. Amen.

Darovanje.

Glej dopadljivo, o nebeški Oče, kar se bo po zapovedi tvojega Sina zgodilo s tem kruhom in vinom. Jaz se ti samega sebe prepuščam v dar. Kar sem in kar imam, vse sem prejel od tvoje dobrote. Ti zahtevaš, da vse dobro obračam, in da sem ti v vsem pokoren. Glej, o Gospod, predajem se ti z dušo in s telesom. Hočem te ljubiti bolj ko vse stvari, kerti si jedini vreden največe ljubezni. Ponavljam svoje dobre sklepe, pobožne namene, hoteč edino le tebi služiti.

Ogibati se hočem vsakega greha, in vsake priložnosti v greh. Zatirati hočem svoje hude strasti, grešna nagnjenja. Moj Bog, potrjuj me, in

naj ti bo prijeten ta moj dar zavoljo Jezusa Kristusa. Amen.

Svet.

Čast in hvala se prepeva trikrat svetemu večnemu Bogu Očetu. Trikrat sveto naj se poje tebi, Sin božji! Svet, svet, svet, naj doni svetemu Duhu, zdaj in na vse vekoma. O Bog, vzprejmi to mojo hvalnico, in naj se ti tako dopade, kakor hvalna pesem tvojih angelov in vseh izvoljenih duhov v nebesih.

Tihe molitve.

Milostivo poslušaj, preusmiljeni Oče nebeški, naše molitve, ki jih opravljamo za vesoljno tvojo cerkev, in za vse človeštvo. — Razsvetluj nje prednike in vse dušne pastirje. Napolnjuh jih z duhom Jezusa Kristusa, da bodo izročeno si čedo vodili po poti večnega izveličanja. — Blagoslovi našega vladarja; previdi ga z modrostjo, človekoljubljem, po-

trebno močjo, in podpiraj ga v vseh njegovih delih. Povrni, o Bog, mojim ljubim starišem, prijateljem, dobrotnikom, kar so mi dobrega storili. Prosim te tudi za svoje sovražnike. Bodi nam vsem milostiv in usmiljen. Vi svetniki in prijatelji božji, ki se svetite že v nebesih, prosite tudi za nas uboge reve na zemlji. Dajte nam, da bomo rasli v čednostih, da bomo sè vsako sveto mašo vam podobniši, da tudi mi dospemo kedaj k vam, v nebeško domovino: po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Izpremenjevanje kruha.

Gospod Jezus Kristus, ki si pod podobo kruha resnično pričujoč: pred teboj klečim na kolenih, in te molim. Odpusti, o božji Izveličar, meni in vsem, za ktere si na križu daroval svoje presveto telo, vse naše grehe, in spravi nas spet s svojim večnim Očetom. Amen.

Izpremenjevanje vina.

Gospod Jezus Kristus, očisti naše duše s svojo presveto krvjo. Pelji nas vse, ki si nas na križu odrešil s svojo presveto krvjo, v večno kraljestvo. Jezus, tebi živim, tebi mrjem; tvoj naj bom živ in mrtev. Tvoja rešna kri naj me omije vseh madežev greha. Tvoja kri naj mi bo v izveličanje, ne v pogubljenje.

Spomin mrtvih.

Gospod, usmili se tudi vseh duš ki so se ločile s tega sveta, in še ne gledajo tvojega obličja. Polajšaj jim terpljenje, in daj jim priti v zbor tvojih svetih. V to naj jim pomaga moč te presvete daritve. Izlasti pa tvojemu usmiljenju priporočam duše

Oče naš.

Oče vseh ljudij, Gospod nebes in zemlje, tebe bi imeli vsi častiti in ljubiti. Vsi bi imeli prizadevati si,

da bi edino le tebi dopadali se. Pomagaj nam, da bomo zmeraj bolj in bolj hrepeneli po dobrem, da bomo tako vredni večnega plačila.

O da bi mogli presveto voljo tvojo v vsem tako izpolnjevati, kakor jo izpolnjujejo blaženi duhovi v nebesih! Daj nam, o preljubi naš Oče, kar nam je treba na duši in na telesu. Odpusti nam naše dolge, odpusti tudi vsem, ki so te razžalili. Varuj nas in vodi nas tako, da nikoli nič ne storimo, česar bi se morali sramovati pred teboj, pred svojim vsevednim Očetom. Varuj nas greha, največega hudega. Amen.

Vsemogočni, večni Bog usliši mojo molitev zavoljo Jezusa, po katerem upamo vse doseči, kar si nam obljubil: zato molimo v njegovem imenu: Oče naš . . .

Jagnje božje.

O božji Izveličar! Z očitnim a skesanim grešnikom se trkam na

prsa. Studim svoje grehe. Ničesar bolj goreče ne prosim, kakor milosti in odpuščanja. Gospod, bodi milostiv meni ubogemu grešniku.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta — prizanesi nam, o Gospod.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta — usliši nas, o Gospod.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, — usmili se nas, o Gospod.

O Gospod Jezus, daj nam mir, zdaj in vselej, mir božji nam daj, ki ga svet ne more dati.

Obhajilo.

Gospod! nisem vreden, da bi pristopil k tvoji angelski mizi, ter zaužil kruh nebeški. In vendar bi bil rad najtesnejše sklenjen s teboj, o Jezus, moj največi dobrotnik in božji prijatelj. Zatoraj obžalujem vse svoje grehe, in studim vse, kar bi bilo nedopadljivo tvojim očetom. Prizadevati si hočem, o moj Jezus, da bom

tako mislil in tako delal do Boga in do ljudij, kakor si ti mislil in delal, in da bom tako živel, kakor si ti. Tako se bom zmeraj bolj s teboj zedinjeval. Potrjuj me, o Gospod Jezus, v mojem dobrem in resničnem sklepu. Stoj mi na strani, da ti vselej pripravim vredno stanovališče, preden te v srce sprejmem. Dodeli mi, da zanaprej vedno z večjo koristjo uživam božjo to jed, jed, ki mi bo dušo ohranila v večno življenje.

Zadnje evangelije.

Hvala bodi božjemu Sinu, ki se je za nas daroval. Hvala mu bodi za vse, kar je storil v naše izveličanje.

Jezus, naš brat, se ni ustrašil nobenega truda, nobenega dela, nobenega ponižanja, nobene težave, nobenega trpljenja, kader je bilo treba, da nam pomaga, in nas grešnike reši. Tudi najbridkejše bolečine, in celo

najsramotnejša smrt ga ni odvrčala, da bi nam ne izkazal svoje ljubezni.

Delal si, o Jezus, kakor je bila volja božja. Učil si ljudi, boljšal jih tolažil jih, oproščeval jih zmot in strastij in pogubljenja. Kazal si jim pot, ki pelje k Bogu, in sejal si seme čednosti, resnice, izveličanja. To ti je bilo najlubše opravilo na zemlji. Zato si živel ubog in ponižan in preganjan, ter si umrl na križu. Zatoraj bodi vekomaj češčen in hvaljen, Jezus, odrešenik sveta.

Blagoslovi, o Bog, moje delo. Blagoslovi, o Bog mene in moje. Blagoslovi nas, svoje otroke na duši in telesu. Poln zaupanja v pomoč grem, kamor me kliče tvoja volja. Vse moje dejanje in nehanje naj se godi po volji božji. Spomin na trpljenje in smrt mojega Izveličarja me varuj greha, potrjuj v dobrem, da nezgrehim poti večnega izveličanja. Amen.

**Cerkvena
molitev po sveti maši.**

(Glej stran 145.)

Zahvala.

Duša moja, poveljučuj Gospoda, in vse kar je v meni, hvali njegovo sveto ime! Duša moja počesečuj Gospoda, in ne pozabi njegovih dobrot! Hvalite Gospoda, vsa nebesa, in veseli se, o zemlja, zakaj Gospod je potolažil svojega služabnika, in siromaka se je usmilil. Hvalijo te naj, o Gospod, vsi angeli in svetniki. Hvali naj te vesoljni svet, ker si me obiskal s svojo pomočjo.

Gospod, videl sem lepoto tvoje hiše, in ljub mi je kraj, na katerem prebiva tvoje veličastvo. Stori, da pridem, kolikor mogoče, velikrat pred tvoje obličje, in da rad pri tebi ostajam, da boš tudi pri meni ostal, zdaj in na mojo smrtno uro. Stori, da ne bom trepetal, kader prideš na oblakih neba z veliko močjo in veli-

častvom sodit mene, ubogega grešnika, in celi svet. Češčenje in zahvala naj se ti glasi v tvoji sveti cerkvi od vekomaj do vekomaj. Amen.

~~~~~

3. Sveta maša.

Na čast trpljenju Kristusovemu.

Priprava,

O moj Bog, darujem ti to sveto mašo v tvojo božjo čast, ker ti si moj Bog in najviši Gospod. Darujem ti jo: v odpuščanje svojih grehov, v odpuščanje grehov vesoljnega sveta, da bi jih izbrisala presveta Jezusova kri. Darujem ti jo v zahvalo za vse milosti in dobrote, ktere neprenehoma od tebe prejeman. Darujem ti jo, da bi dobil novih milostij in dobrot, katerih vsaki dan potrebujem.

V tej sveti maši ti darujem samega Jezusa Kristusa, tvojega ljubega Sina, na katerem imaš vse svoje do-

Duhovno veselje.

padajenje. On je moj srednik in besednik, on zame pred tabo govori. To sveto mašo darujem tudi za vse žive in mrtve, izlasti za tiste, za ktere sem posebno dolžan moliti: za svoje stariše in više, za svojo rodovino, za vse svoje dobrotnike, za prijatle in sovražnike, zadnjič za vse ktere sem kaj pohujšal, in za uboge duše v vicah. Gospod dodeli mi zdaj to milost, da bom prav pobožno in tebi dopadljivo pri tej nekrvni daritvi pričujoč. Amen.

Evangelije.

O moj Jezus, moj dobrotljivi odrešenik! Koliko si trpel, in vse to iz ljubezni do nas! Na Oljični gori se je začelo tvoje prebidko trpljenje. Ondu si v duhu gledal, kaj strašnega te čaka; in vendar si hotel trpeti, hotel si umreti, da bi nas izveličal. Obhajale so te take smrtne težave, da ti je bilo umreti, in da je tvoja

presveta kri kakor pot pot tekla iz
tvojega presvetega telesa

O neizrečena ljubezen, o moj do-
brotljivi Jezus! Kako nam moreš
biti tako dober in tako ljubezniv,
nam, ki smo tako nehvaležni in hu-
dobni? Res, brez vsega našega za-
služenja nam deliš odrešenje po
svoji krvi.

O Jezus, kako grozoviten je bil
že začetek tvojega trpljenja. V svo-
jih velikih težavah si trikrat prosil
svojega nebeškega Očeta, naj ti
uzame kelih trpljenja. Toda popol-
noma si se podvrgel božji volji, ker
si želel, naj se zgodi, kakor Bog
hoče. In zato ti Bog angela pošlje,
ki te potolaži, in okrepi.

O kako lere vzglede mi tukaj da-
ješ! Daj mi tudi milost, da bom
mogel po tvojih vzgledih delati, da
bom v vseh svojih dušnih in telesnih
težavah in potrebah stanovitno Boga

pomoči prosil, pri tem pa se popolnoma udajal njegovi sveti volji.

(Kader pride mašnik pred altar, poljubi altar, potlej na desni moli.)

Toliko si za nas trpel, o Jezus, in mi ti večidel le nehvaležnost povračujemo. Celo eden izmed tvojih učencev je bil grdo nehvaležen. Ti si mu storil toliko dobrega, in prijatelj si mu bil; on pa je le gledal, kako bi te izdal sovražnikom, kako bi te prodal ubijavcem. Hinavski pride k tebi v Getsemani, izdajski te pozdravi in poljubi, in s tem te izroči sovražnikom, ki te popadejo, neusmiljeno zvežejo, in pred krivične sodnike ženo.

O Jezus, mi grešniki smo zdaj tvoji sovražniki, tvoji Judeži. Kolikokrat ravnamo steboj grdo in nehvaležno! Kolikokrat te prodajamo za majhin dobiček, za kratko veselje! Kolikokrat te v tvojih namestnikih zaničujemo, ker jih nečemo poslu-

šati in nečemo delati, dasiravno nam oznanjujejo tvoje večne resnice! Daj nam milost, o Jezus, da bomo posehdob tvoji prijatelji, in da te bomo tolikanj več ljubili, kolikor rajši smo imeli doslej svet in greh.

Pa še drugi učenec je nehvaležno ranil tvoje ljubeznivo srce. Peter, kteremu si izkazal toliko ljubezni, ta te trikrat zataji. Iz strahu pred ljudmi, trikrat potrdi, da te ne pozna, tebe, ki si mu bil največi dobrotnik, Gospod, učenik, ki si ga postavil svojega najvišega namestnika na zemlji. Peter je sam nase preveč zaupal, zato je tako globoko padel. Ko si ga pa ti premilo pogledal, izpoznal je svoj greh, bridko ga je objokoval, v tvojo neskončno milost je zaupal, odpuščenje zadobil, resnično pokoro delal, in v dobrem je ostal stanoviten do konca.

Tudi nam daj milost, o Jezus, da bomo zaupali le v tvojo neskončno

milost, in da bomo v pravi pokori do zadnjega diha zvesti ostali.

(Kader mašnik bere list in evangelije.)

Groza me obhaja, o moj Jezus, kader premišljujem, kako krivično in zaničljivo so ravnali s teboj hudobni Judje. Ti si zgolj svetost, sama nedolžnost, sodnik živih in mrtvih, pa dopuščaš, da te zavoljo nas vodijo pred krivičnega sodnika Pilata, in te mu tožijo, kakor bi bil največji hudodelnik. Z veliko potrpežljivostjo vse prenašaš; ne ustavljaš se, ne prepiraš se, ne maščuješ se, in pred svojim hudobnim sodnikom le toliko govoriš, kolikor je potrebno v pričevanje resnici, in je nam na vzgled.

O nedolžni Jezus! Mi grešniki zaslužimo trdo sojeni biti in vekomaj pogubljeni. Zato si hotel po krivem tožen, hudo sojen biti, da bi mi sodbo božjo ložej prestali, mi, ki se tolikrat vzdigujemo zoper tebe, svojega najvišega Gospoda, in še druge

s svojim slabim vzgledom pohujšujemo, in od tebe odvrčamo. O nezapopadljivi, usmiljeni Jezus! Kdo zapopade tvojo neskončno ljubezen? Da revnemu, nehvaležnemu hlapcu sodbo polajšaš, daš se ti sam, o največi Gospod, neusmiljeno soditi. Da smo mi, grešniki, opravičeni pred večno pravico, uzameš ti vse naše hudobije in pregrehe nase, in se puščaš tožiti največega hudodelca. In da nam daš lepi vzgled svete potrpežljivosti, prenašaš vse krivične sodbe in tožbe. Daj nam milost, o Jezus, da te bomo vredno hvalili in častili za vse tvoje velike dobrote, in da te bomo zvesto posnemali v tvojih svetih vzgledih, da nam tvoje neskončno trpljenje in zasluženje ne poteče brez prida.

Tvojim sovražnikom ni bilo še dosti, da so te prignali hudobnemu in krivičnemu sodniku Pilatu, vlečejo te še pred drugega, še hudob-

nišega, k Herodu. Ta te še bolj zaničuje, iz tebe se norčuje, ter te sè zaničljivim plaščem ogrnjenga pošlje Pilatu. Ti pa, o moj Jezus, vse voljno pretrpiš, nobene besede ne izpregovoriš. Ti si večni Sin Božji, večna modrost, pa puščaš, da te ima za norca. Kako pa mi? Mi, ki smo vsi hudobni in neumni, koj zamerimo, če nam ljudje nasprotujejo, če nas zadosti ne časte. Hitro nas lastna ljubezen nadraži v jezo in sovraštvo. O Jezus, daj nam milost, da bomo svojo samopridno ljubezen vselej premagovali, da bomo vse zaničevanje in trpljenje s krščansko potrpežljivostjo in ponižnostjo prestajali.

Darovanje.

Očitna je bila krivica, o Jezus, ktero so ti delali hudobni sovražniki. Kamor si bil gnan, kjer si bil tožen in sojen, povsodi so morali sodniki izpoznavati, da ne najdejo krivice

nad teboj. Vendar so bili tako hudobni in krivični, da te niso izpustili, temuč so strašno sodbo čez te sklenili, in te v smrt obsodili. Tebe toraj, o nedolžni Jezus, so v smrt obsodili! Oh grešne stvari so v smrt obsodile svojega najsvetejšega Stvarnika! Tebe, kateri edini si Gospod življenja in smrti, kateri daješ vsem živeti časno in večno, kateri sploh vse daješ iz zgolj ljubezni, tebe so v smrt osodili kakor največega hudodelca. Ne morem se načuditi tej nezapopadljivi hudobiji in slepoti tvojih sovražnikov; in ti? ti pa vse voljno prenašaš in molčiš. Ah, kaj bo z nami, ki smo tako hitro razžaljeni, kader se nam le krivičica zgodi? Pomagaj nam, o Jezus, s svojo sveto milostjo, kader nas svet zaničuje, kader nas krivično sodi, in le hudo in lažnivo zoper nas govori, da bomo po tvojem svetem vzgledu pri vseh hudob-

nih krivih sodbah le molčali in vse voljno trpeli. Da bi le nam tvoja sodba, o Jezus, na strašni sodni dan milostna bila, naj bodo sodbe tega sveta še tako hudobne in neusmiljene: one ne bodo obstale, tvoja sodba pa ostane vekomaj. Oh, nikar nas ne pogubi pri svoji strašni sodbi!

Najkrivičniša sodba tedaj je bila sklenjena zoper tebe, o Jezus. Ko si bil tako v smrt olesojen, tvoji hudobni sovražniki so si prav prizadevali, da so te po moči zasramovali in trapili. Oblačilo so trgali s tebe; strašno so te bili in topli, da si bil ves krvav in razbit. Hudobija in srditost tvojih sovražnikov si iz misli novo muko: spletejo grozno trnjevo krono, ter ti jo na glavo nabijejo. Oh, kako strašne krivice! Kako grozne bolečine! In vse to si trpel iz zgolj ljubezni do nas, nam v izveličanje in vzgled. Hudobneži

ti uzamejo najpotrebniša oblačila; mi grešniki pa imamo toliko odveč in ničémurne obleke, in žnjo tebe žalimo, sebe povikšujemo. Teпо te neusmiljeno; a mi, grešniki pa-
semo hudobne želje svojega mesa, uživamo pregrešno veselje, in hočemo zmeraj le dobro se imeti, in smo koj nevoljni, kader se nam po želji ne zgodi. Zaničljivo trujevo krono ti na glavo posade, da ti sveti obraz kri oblije, ter te iz novič zasramujejo in po glavi tolčejo; mi kigrešni pa hočemo zmeraj le češčeni biti, pouzdigovani, hvaljeni, ter se uzdigujemo zoper svojega bližnjega. Ah, je li to posnemanje tvojih vzgledov? Daj nam milost, o Jezus, da bomo krotki in srčno ponižni, da bomo radi zaničevani zavoljo tebe, ker le potem bomo tudi počesčeni od tebe.

O Jezus, nedolžno, jagnje božje, vse kar si trpel, trpel si po nedolž-

nem. To so tvoji sodniki in sovražniki dobro vedeli. Toda iz same nevoščljivosti in jeze ti niso hoteli izkazati pravice, temuč so želeli le tvojega trpljenja in tvoje smrti. Pilat je posebno dobro znal, da si nedolžen in ne kriv, in ni hotel nič kriv biti tvoje nedolžne prelite krvi. Prizadeval si je sicer, da bi te rešil, toda iz človeškega strahu ni storil svoje dolžnosti. Iskal je usmiljenje obuditi tvojim sovražnikom, in te je z erdečim plaščem ogrnjenega, vsega razbičanega s trnjem opletenega Judom pokazal rekoč: Glejte ga! oni so pa le še hujše upili: *križaj ga!* In tako so ti, o predobrotljivi Izveličar, prosili in zahtevali najgrozovitejšo kazen. O kako strašan je greh, ki človeka tako preslepi! Varuj nas, o Jezus, posebno sovraštva, zavidnosti, jeze, da na duši ne oslepimo ino v večno pogubljenje ne zajdemo.

(Kader zvoní na „svet, svet, svet!“)

O Jezu Kriste, kralj večne časti in slave! Angeli in nadangeli! kerubi in serafi, vsi izvoljeni duhovi ti vedno v nebesih pojo! Svet, svet, svet! Ko si bil pa na tem nehvaležnem svetu, so pa upili: Križaj ga! Kakor bi bil najhujši grešnik; in tvoji krivični sodniki so tudi v to privolili, da imaš križan biti. Nato so ti naložili težki križ, ki si ga moral sam nositi na svojih krvavih ramah. O usmiljeni Jezus, ki te vidim s tako težkim križem obloženega, da medliš pod njim, in padaš od slabosti, preden ga prineseš na Golgoto, izpoznavam, da so ti ga naložile samo naše pregrehe, in ga tako težkega storile. — O kolika je tvoja ljubezen do nas! Daj nam milost, da bomo tudi mi tebe čez vse ljubili, in bližnjega kakor same sebe.

(Stori tukaj spomin za žive, izlasti za one, ki jih želiš Bogu posebno priporočiti.)

Pouzdigovanje.

Čast in hvala ti bodi, o Jezus, Sin božji, ker si nas rešil večnega pogubljenja, Oh, pa zavoljo velike dobrote, ki si nam jo izkazal, moral si izgubiti življenje. In prav vesel si dal življenje, da si nas le rešil večne smrti. Dal si se od svojih sovražnikov na križ pribiti, in na križu viseč si se daroval, o nedolžno jagnje, nebeškemu Očetu za nas grešnike, ki bi bili imeli vsi vekomaj pogubljeni biti, ko bi ti ne bil na križu plačal naš dolg.

O križani Jezus, kako obilno teče tvoja sveta kri iz tvojih svetih ran! O daj, da teče na naša mlačna in nehvaležna srca, da ti bomo z večo gorečnostjo služili tudi v bridkostih, in da se ti bomo za vso tvojo ljubezen, s svetim življenjem hvaležne izkazovali.

Svojo presveto kri, o jagnje božje, daruješ še dan današnji nebeš-

kemu očetu za nas grešnike. O daj nam milost, da se bomo tega presvetega daru vselej prav udeleževali, da bodo naše hudobije oprane s tvojo krvjo.

(Tukaj stori spomin za mrtve izlasti za one, ki so ti posebno pri srcu, ali bi ti vsaj imeli biti.)

Usmili se, o Jezus tudi vseh vernih ubogih duš v vicah, in stori jih deležne te presvete daritve.

Pa ne le tvoje bridko trpljenje, o Jezus, tudi tvoji vzgledi na svetem križu nam pomagajo v večno izveličanje, ako se zvesto po njih ravnamo: Vsem svojim sovražnikom si iz srca odpustil, in si zanje še prosil Boga. O dobrotljivi Jezus, daj tudi nam táko ljubezen do bližnjega, da bomo vsakemu dobro želeli in po moči dobro storili; da bomo se vsakim v miru in spravi živeli, in da bomo še za sovražnike molili in jim dobro delali, po tvojem vzgledu. Desnega razbojnika Dizma, kateri

je na te zaupal in pri tebi pomoči iskal, njega si potolažil, in mu obljubil raj nebeški. O usmiljeni Jezus, daj nam milost, da bomo tudi mi, ki smo ubogi grešniki, le pri tebi pomoči in tolažbe iskali, kader nas zadenejo, težave in bridkosti, ali kader nas hoče pomin poprejšnih grehov v obupanje spraviti. Daj nam milost, da bomo v dušnih in telesnih potrebah vselej pod tvoj križ pribežali, z veseljem ga objeli, in s zaupanjem nate pogledavali, ki zavoljo našega izveličanja visiš na križu. Svajo preljubo Mater si izročil svojemu najlubšemu učencu; svojo dušo si dal v roke nebeškemu Očetu, nagnol glavo in umrl. — O Jezus, izpreobrni srca naša, da bomo tudi s tako ljubeznijo za bližnje skrbeli kakor ti, in da v vsem dobrem do konca zvesti ostanemo. Kako sveto je bilo tvoje življenje, kako sveta tvoja smrt! Daj nam milost, da bomo,

tebi enaki v življenju, in potlej tudi enaki v smrti. Pridi nam zadnjo uro tudi na pomoč s svojo sveto milostjo. Varuj nas hudobnega sovražnika, ki nas le pogubiti želi. Daj nam zadnjo uro to misel, da bomo svoje uboge duše priporočevali nebeškemu Očetu v roke in v tvoje svete rane. Dodeli nam tudi to veliko milost, da pojdemo s tvojim presvetim rešnjim telesom prevideni s tega sveta. O križani Jezus, ki si za nas na križu umrl, daj nam srečno umreti. Amen.

Zauživanje.

Dasiravno, o Jezus, si storil tako strašno smrt, kakor največi hudodelci, izpoznavali so nekteri Judje vendar, da si res Sin božji, in da nedolžno trpiš. Žalostni in potrti so se trkali na prsi, ino vračali se domov.

Tudi jaz trkam na prsa in pro-

sim : O Gospod, jaz ubogi grešni
človek, kateri sem te tolikrat s svo-
jimi grehi razžalil, jaz tvojih mi-
lostij in dobrot prav nič vreden ni-
sem; in še manj sem vreden, da bi
te kedaj v presvetem zakramentu
prejel. Ah, pa moja duša tebe po-
trebuje, in nima pravega življenja
brez tebe. O Jezus, pravi živi Bog,
pridi tedaj, prisrčno te prejeti želim,
pridi v moje ubogo srce, kakor si
prišel v Zahejevo hišo. Stori, o moj
preljubeznivi Izveličar, da bo moje
srce pravično, čisto, ponižno, po-
trpežljivo. Ker te zdaj prejeti ne
morem, prejeman te v željah. Pridi
tedaj, o Jezus, moja duša vzdihuje
po tebi, moje srce te želi. Le ti mi
moreš izpolniti vse želje. Kader je
moja duša lačna, moreš ji le ti na-
sititi, ki si kruh angelski, ki si iz
nebes prišel, ki imaš vse sladkosti
v sebi. Kader je žejna, moreš jo
le ti napojiti, ki si studenec žive

vode in večnega življenja. Kader je revna, moreš jo le ti obogatiti, ki si zaklad nebeških milosti. Kader je bolna, moreš jo le ti ozdraviti, ki si zdravnik in zdravilo obenem. Kader je zapuščena, zaničevana, zavržena od sveta, prideš ti nebeški ženin, in jo uzameš za svojo prijateljico in nevesto. O dobrotljivi in usmiljeni Jezus, pridi tedaj v moje srce, in dopolni vse želje moje duše, ktera le v tebi in pri tebi najde veselje, tolažbe, pomoči. O Jezus, ostani v meni, da ostamem jaz v tebi vekomaj. Amen.

(Mašnik moli na desni strani zadnje molitve, in potem blagoslovi ljudstvo.)

Ponižnega srca se ti zahvaljujemo, o dobrotljivi Izveličar, za vse, kar si storil in za nas trpel. Dal si svoje življenje, da bi nam pridobil večno življenje, in to življenje hočeš vsakemu dodeliti, ki se bo prav udeležal tvojega neskončnega zaslužnja. Kakor si ti tretji dan častljivo

od smrti ustal, in zdaj vekoma pri svojem nebeskem Očetu živiš in kraljuješ, tako si tudi nam obljubil, da nas boš obudil poslednji dan v večno življenje, ako bomo v tvoji sveti milosti živelí in umrli.

O Jezus, ki si nas s svojo smrtjo na križu večnega pogubljenja rešil, in s svojim ustajenjem, tudi nam ustajenje od smrti zagotovil, daj nam milost, da iz groba pregreh srečno ustanemo v novo življenje, ki je krščanska pravičnost in resnična svetost. In kader nas boš poklical s tega revnega sveta, imej z nami usmiljenje, in ne pripuščaj, da bi nam bilo v pogubljenje tvoje neizrečeno trpljenje, tvoja grenka smrt, tvoja presveta, do zadnje kaplje prelita kri; temuč pelji nas iz te solzne doline v srečno prebivališče, katero si nam pripravil pri svojem nebeškem Očetu, da se bomo tamkaj s teboj in sé

vsemi izvoljenemi vekoma veselili.
Amen.

Cerkvena molitev.

(Gle) stran 145.)

Zahvala.

Dobrotljivi Oče nebeški! Iz celega srca se ti zahvaljujem za to veliko milost, da sem bil pri daritvi svete maše, v kateri se je tvoj ljubi Sin daroval sam sebe tebi v čast in nam v izveličanje. Odpusti mi, o moj Bog, če nisem imel take pobožnosti, kakoršna se spodobi presveti daritvi, v kateri se daruje sam Jezus Kristus. Daj mi, prosim te, milost, da se Jezusovega zasluženja zmeraj več udeležujem.

O Marija, prečista devica, hvali ti zame dobrotljivega Boga, ker je moja zahvala vse preslaba: da me je nevrednega grešnika osrečil s to priložnostjo, in prosi ga, naj mi to zaleže v izveličanje duše. O Marija, mati Jezusova, prečudna mati in

devica, prosi svojega ljubega Sina Jezusa, ki je pretil svojo sveto kri za nas, da bi zame ne bila zastonj prelita. Amen.

Izpovedne motitve.

Molitev pred izpraševanjem vesti

Vsevedni Gospod Bog, ki preiskuješ obisti in srca, ki vidiš najskrivnejše misli in občutke človeške, glej me tukaj pred taboj, ki sem namenjen soditi samega sebe. da me ti ne boš sodil. Zdaj hočem preprašati in preiskati notrino svojega srca, in vse obžalovati, kar je tebi neprijetno. Poboljšati se hočem zakramentom svete pokore pred tvojim namestnikom.

Pošlji mi, o preusmiljeni Bog, svojega božjega Duha, da me ne bo slepila ne lastna ljubezen ne druge strasti, da svoj dušni stan tako izpoznam, kakor je v resnici, da ničesar

ne izpregledam, in si ničesar ne prikrivam.

Preusmiljeni Oče, usliši to mojo ponižno prošnjo: po Jezusu Kristusu, našem Izveličarju in prihodnem sodniku. Amen.

Molitev za izpoznavo hudega.

Bog, blagoslovi moje resnično prizadevanje. Razsvetli me, da izpoznam, kaj me je zapeljavalo v greh, in kako da sem se odvrnil od tebe, od studenca vsega dobrega. Pomagaj mi, da odstranim vse hudo. Utruj me s svojo milostjo, kader mi bo težko premagati se, in podpiraj svojega otroka, ki te želi imeti večnega Očeta. Amen.

Zdaj si izprašuj vest.

(Raziskuj, kaj si grešnega mislil, govoril, storil, kaj dolžnega o; ustil in kolikrat.)

Delanje dobrega sklepa.

Moj Bog in Oče moj! Upam, ker si neskončno usmiljen in neizmerno

dobrotljiv, upam da mi svoje milosti in pomoči neboš odrekel. Ti me poznaš in veš, da sem grešnik. Ti veš, kolika je moja uboščina in zapuščenost in nesreča, ktero sem si sam nakopal, ker sem delal zoper tvojo sveto voljo, ker sem živel malopridu in hudobno in tako sam sebe pogubljal. Poglej, o predobrotljivi Oče, odslej hočem živeti po tvojih naukih, hočem biti tvoj prijatelj, zvesto počem hoditi po svetem potu tvojih zapovedi. Usmili se me. Pomagaj moji slabosti! Daj mi moč in srčnost, da na poti čednosti ne omagam! Ustvari v meni, o Bog, novo srce, ktero bo le tebe ljubilo, in v katerem bo prebival sveti Duh. Amen.

Kesanje.

O moj Oče, ki si v nebesih! Dal si mi sveto vero, edino izveličansko vero, da bi me vekomaj osrečil.

Nisem ti verjel, hodil sem po svojih potih, po grešnih stezah, po potu mesa in poželenja, kar je gnusoba pred tvojim božjim obličjem. Zdaj vidim, kako hudo sem se motil, in kako hudo sem se pregrešil. Kleče in potrtega srca te prosim odpuščanja. O ne odreci mi odpuščanja, in odpusti skesanemu grešniku! Pozabi vso mojo hudobijo, saj sem tvoj otrok; doslej sem bil res nepokoren otrok, zanaprej pa ne bom več taki. Živeti hočem po naukih svete vere, izpolnjevati tvoje božje zapovedi, da bom vreden in deležen Kristusovih obljub. Amen.

Pred izpovedjo.

Predobrotljivi Jezus! Ker si to zapovedal, hočem povedati svoje grehe tvojemu namestniku, da odpuščanje zadobim. Izpovedati se jih hočem odkritosrčno, saj se jih

bom izpovedal tebi, svojemu razžaljenemu dobrotniku, ker trdno upam, da le pri tebi najdem tolažbe in pomoči. Izpovedati se jih hočem tebi svojemu ljubeznivemu Izveličarju, ki nikogar ne odganjaš, ki se ti bliža skesanega srca, ki vsakega ljubeznivo vzprejmeš, ki pride k tebi, četudi z grehi obtežen. Zatoraj vem, da tudi mene, prenevredno stvar, ne boš zavrgel. Poln največega zaupanja padam pred tvoje presvete noge, ker vem, da si sam rekel: ki pride k meni, njega ne zavržem.

Odpri mi srce, da rad in željno vzprejemam besede, ki mi jih bo mašnik govoril v tvojem imenu. Omeči mi voljo, da se radovoljno poprimen pomočkov, ki mi bodo pomagali, da se res poboljšam. Usadi mi v srce ponižnost, da bom vreden prejeti milost odpuščanja. Naj tudi jaz slišim iz mašnikovih ust:

*Bodi potolažen, in pojdi v miru, ker
odpuščeni so ti grehi. Amen.*

(Ako imaš še čakati, poišči si molitvo o Jezusovem
trpljenju.)

Molitev po izpovedi.

Vsega češčenja vredni Izveličar!
Kako neskončna je tvoja ljubezen,
kako neizmerno tvoje usmiljenje!
Meni nehvaležnemu človeku, grešni
stvari, meni si grehe odpustil.

Kakor si rekel Mariji Magdaleni,
ki je bridkojokala pri tvojih nogah,
in svojih grehov očitno se kesala,
rekel prijazno in ljubeznivo; *Vera ti
je pomagala*, tako si rekel tudi meni
po mašnikovih ustih: „Grehi so ti
odpuščeni.“ To tudi trdno verujem,
da sem po zasluženju svojega Izve-
ličarja, čigar sveta kri je tudi name
tekla, danes zadobil odpuščanje in
milost in usmiljenje pri Bogu.

O da bi mogel to neprecenljivo
milost tako živo izpoznati, tako
hvaležno čutiti, tako prisrčno brani-

ti, kakor jo je pomiloščena Magdalena, ki je le v tebi nahajala svojo spravo in svoje veselje, svoj mir in svoje izveličanje precej od tistega trenutka, ko to je ljubiti začela, ki te do tvoje smrti ni več zapustila, ki te je še v grobu iskala, trdna v veri, stanovitna v zvestobi, in točila solze ljubezni in hvaležnosti.

Delaj, o Jezus, s svojim božjim Duhom tudi v mojem srcu, kakor si delal v Magdaleninem, da ti bom tudi jaz podoben poljubezni, po hvaležnosti, spokornosti.

Bodi tudi meni na nevarnem potu vodnik, tolažnik, podpornik: da srečno končam svoje potovanje na zemlji, tebi v čast in slavo, sebi v izveličanje. Daj, da mi ne bo trepetati, kader prideš sodit vse ljudi. Daj mi: da ti oveseljen poročem kakor spokorna Magdalena: Moj učenik!

Dobri sklep.

Oče, grešil sem pred teboj in pred nebom. Nisem vreden, da me imenuješ svojega otroka. Izpoznavam to, toda nikdar več nečem pozabiti in prezirati tvoje velike ljubezni; nič več se nečem od tebe oddaljiti, nikoli več te nečem zapuščati. Poslušati hočem tvoj glas, ki me kliče. Oprijemati se hočem roke, ki me bo vodila k čednosti in izveličanju. Zaupam v tvojo pomoč; s tvojo pomočjo se bom ogibal pregrehe, ki me goni v časno in večno pogubo, pregrehe, ki me dela sovražnika tvojega, ter mi naklada prekletje nebes i zemlje.

Sveta Marija, moja ljuba mati božja, ki si pribežališče grešnikov, izprosi mi dar stanovitnosti v dobrem. Moj sveti angel varih, in moji patroni in vsi svetniki prosite zame pri Bogu. Amen.

K trpečemu Jezusu.

O Bog, ki si hotel za izveličanje sveta biti rojen, obrezan, od Judov zavržen, od Judeža s poljubom izdan, z vrvmi zvezan, kakor nedolžno jagnje v mesnico gnan, pred Ana in Kajfa, pred Pilata in Heroda zaničljivo postavljen, po krivih pričah tožen, bičan, zasramovan, zapljuvan, s trnjem venčan, z udari in trstom bit, zakrit, obleke oropan, z žebli na križ pribit, med razbojniko štet, s žolčem in kisom napajan, s sulico probojen — prosim te, o Gospod, zavoljo teh svojih svetih bolečin, ktere zdaj nevredni premišljujem, in zavoljo svojega svetega križa, svoje bridke smrti, obvaruj me peklenških kazni, in pelji me tja, kamor si peljal križanega razbojnika, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in svetim Duhom Bog ve-komaj. Amen.

Molitev svetega očeta Yrbana VIII.

91 V tvoji pričujočnosti, o Gospod, izpoznavamo svoje grehe, ki smo jih storili, in jih primerjamo kaznim, ktere smo ž njmi zaslužili. Ako pre-mišljujemo hudo, ktero smo storili, to je vse, kar tu trpimo, veliko manjše ko naše hudobije. Mi čutimo kazni starih grehov, pa se vendar v naših srcih še zmeraj nahaja veselje k novim. Kazni tvoje nas zadevajo zavoljo naših grehov, in vendar ne vzmorejo naše hudobnosti. Žalost nam obhaja srce, in vendar ne poniža našega preuzetnega duha. Bridka žalost nam podjeda življenje, in vendar ne poboljša našega držanja. Kader nam milostno odpuščaš, nič ne maramo, kader nas pa kaznuješ, pogibamo. V stiskah izpoznavamo svoje pregreške, ali kader jih od nas odverneš, precej pozabimo, kaj smo obžalovali. Kader nam

s šibo groziš, obetamo poboljšanje, a toliko da jo iz rok položiš, že opuščamo, kar smo ti obetali. Kader nas tepeš, takrat k tebi kličemo: odpusti nam! kader nam pa odpustiš, spet grešimo, kakor poprej. O Gospod, mi vsi smo grešniki pred teboj, in tudi izpoznavamo, da smo grešili. Vemo, da ako nas usmiljenje tvoje v milost ne vzprejme, ne bomo se mogli ogniti pravičnosti. Vsemo-gočni Oče, dodeli nam brez našega zasluženja, česar te prosimo, ti ki si nas iz nič ustvaril, dodeli nam milost, da bomo mogli k tebi prav moliti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prošnja.

O moj Jezus! Vzprejmi to mojo ponižno izpoved, ter mi dodeli, da bom svojih grehov v nebesih tako odvezan, kakor me je odvezal tvoj namestnik na zemlji. Ako mi je nevede

kaj manjkalo, naj nadomesti moja skesanost in moč tega zakramenta. Potrdi in vzprejmi tudi vse moje dobre sklepe in vsa moja dela, ki jih zedinjam z molitvami, posti, milostinjami, trpljenjem vseh pravičnih na zemlji, in združujem jih z zasluženjem vseh svetnikov, svetnic božjih v nebesih. Vzprejmi me za svojega otroka, ki si me odkupil s svojim bridkim trpljenjem in grenko smrtjo. Amen.

(Ako ti čas dopušča, posluži se nekterih molitev na čast Materi božji.)

Obhajilne molitve.

Pred svetim obhajilom.

Neskonečno usmiljeni Bog! kako neizmerna in nezapopadljiva je tvoja ljubezen do mene, grešnega človeka! Kličeš me k sebi v nebeške gosti, ter me hočeš gostiti s svojim mesom, in napajati me sveto krvjo. Poslušam tvoj glas, ter prihajam k tebi s solzami kesanja in obžalovanja. Pristopam k stolu tvojega usmiljenja ponižnega in potrtega srca, rekoč: Oče, grešil sem zoper nebo in zoper tebe. Vendar poglej milostno name, svojega otroka. Bodi vekomaj moj Bog, moj Gospod, moj preljubeznivi Oče, ti, ki si mi dal svojega Sina Jezusa.

Preljubi moj Izveličar! Pomagaj mi ubogemu, podpiraj me slabega, vodi me zašlega, varuj me ko dobri pastir. Zame si se daroval, in še danes se ponujaš v jed moji duši, da bi imela zastavo in poroštvo večnega življenja. *Pridite k meni, praviš sam, ki ste obteženi, jaz vas poživim; kdor jé moje meso, in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem.*

Živega in trdnega zaupanja v tebe, o moj Izveličar, grem za glasom tvoje neskončne ljubezni, da prejmem, tebe, kruh večnega življenja. Ustvari pa v meni čisto srce, da bo vredno vzprejeti tebe, najsvetejšega. Zakaj, o Gospod, jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho; reci le besedo, pa bo ozravnjena moja duša. *Ti si jagnje božje, ktero odjemlje grehe sveta.*

Spremljajte me k mizi Gospodovi vsi angeli božji, spremljajte me vsi vi svetniki in prijatelji božji. Pojdi

z manoj, o Marja, bodi z manoj o
ljuba mati moja, da vredno prejmem
tvojega božjega Sina.

Pozdravljen bodi, o moj Jezus!
Slava bodi kralju, ki pride v moje
srce! Češčen bodi moj Bog, zdaj ino
vselej!

Obujanje treh božjih čednosti.

O moj Bog, vse trdno verujem,
kar si ti razodel, in kar po svoji
sveti cerkvi verovati zapoveduješ.

O moj Bog, po zasluženju Jezusa
Kristusa upam od tebe odpuščanja
svojih grehov, tvoje miloti in večnega
življenja. ker si nam to obljubil, o
Bog, ki si vsemogočen, usmiljen in
zvest.

O moj Bog, ljubim te iz celega
srca, in čez vse, ker si moj najboljši
Oče, in ker si največe in najljubezni-
više dobro. Zavoľjo tebe ljubim tudi

svójega bližnjega, prijatelje in so-
vražnike kakor samega sebe.

(Kolikrat tri božje čednosti moliš, s kterimikoli besedami, in jih tudi v srcu obudiš, vselej dobiš odpustek 7 let in 7 krat 40 dnij. — Če opravljaš pa to vsaki dan, dobiš popolni odpustek enkrat v mesecu, ako si se izpovedal in obhajal — Popolni odpustek tudi v smrtni uri. — V daljši obliki jih dobiš zadaj v „pristavku.“)

Izročilo Jezusu.

Da ti izkažem svojo hvaležnost, o
moj preljubeznivi Jezus, in da ti za-
doščujem za mnogotero svojo nezve-
stobo, darujem ti jaz I. I. svoje srce,
in se ti vsega posvečujem, ter sklenem
s tvojo milostjo nikoli več te ne raz-
žaliti.

(100 dni odp. ako moliš pred podobo Jezusovega srca.)

Molitev s. Tomaža Akvinskega.

Vsemogočni večni Bog! glej, bli-
žam se zakramentu tvojega edinoro-
jenega Sina, Gospoda našega Jezusa
Kristusa. Bližam se bolnik zdravni-
ku, gobavi k studencu usmiljenja,
slepi večni luči, revež in siromak
Gospodu nebes in zemlje. Zato te

prosim po obilnosti tvojega neskončnega usmiljenja. Ozdravi mojo bolezen, omij mojo nesnago, razsvetli mojo slepoto, obdaruj moje uboštvo, in pokrij goloto moje duše, da vredno vzprejem kruh angelski, kralja vseh kraljev, Gospoda vseh gospodov. Daj mi, da ga prejmem s tako častjo in ponižnostjo, s tako skesanostjo in čistostjo, s tako vero in pobožnostjo, s takim sklepom in hrepenenjem, kakor je vse to potrebno v izveličanje moje duše. Daj mi, da ne bodo le usta zaužila Gospodovega telesa, ampak da bo tudi moja duša občutila moč in sad tega zaužitja.

O usmiljeni Bog, daj mi, da telo tvojega edinorojenega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki ga je iz Marije device nase uzal, tako prejmem, da bom že na zemlji združen z njegovim skrivnostnim telesom, in prištet njegovim udom.

O dobrotljivi Oče, dodeli mi slednjič, da tvojega preljubega Sina, ki ga tukaj na svojem potovanju uživam pod podobo kruha skritega, tamkaj v večnosti brez zagrinjala gledam, kakor s teboj živi in kraljuje Bog vekomaj. Amen.

(Ako imaš še priložnosti, priuzemi molitve na čast Kristusovi krvi.)

Po svetem obhajilu.

Prečastitljivi moj Izveličar! kako neizrekljiva je tvoja ljubezen! kako neizmerno tvoje usmiljenje! V največi ponižnosti te molim, hvaležnega srca te častim, rešnika moje duše, podpornika moje slabosti, vodnika po nevarnih potih, tolažnika v trpljenju, edinega in zadnjega prijatelja v moji smrti, onkraj pa sodnika in velikega plačnika. Ti si v meni in jaz v tebi. Ta božja misel naj me zmeraj naudaja; potem bo moje srce zmeraj tebi posvečeni tempel, potem se bom zmeraj skrbno varoval, da

ga z grehi ne onečastim. V slabosti ne bom pešal, saj premorem vse s teboj, ki v meni stanuješ in mi krhko voljo podkrepljuješ. Ne bom se bal sovražnikov, ki mi strežejo, po izveličanju, zakaj ti, o Gospod nebes in zemlje, si z menoj in v meni.

Sè vsemi darovi toraj si prišel v mojo dušo, o Jezus. Presljavljajo naj te vse angelske vrste, vsi izveličanski duhovi za toliko milost. Tebi, o moj preljubi Izveličar, darujem vse, kar sem in kar imam. Tebi naj bodo posvečene vse moje misli in želje in dejanja.

O moj ljubi Jezus, po tebi je hlepela moja uboga duša. Zdaj te je našla. Odkod meni tolika milost, da se je k meni priti ponižal moj Bog in Gospod, moj odrešnik in izveličar, kralj nebes in zemlje! O Jerus, moj Bog in moje vse, prebivaj v mojem srcu vekomaj.

Molitev s. Ignacija gnacija.

Duša Kristusova, posveti me. —
Telo Kristusovo, izveličaj me. —
Kri Kristusova, napoji me. — Voda
strani Kristove, operi me. — Trpl-
jenje Kristusovo potreli me. — O
dobri Jezus, usliši me. — V svoje
svete rane skrij me. — Od tebe
ločiti se, ne pusti me. — Hudega
sovražnika, varuj me. — O smrtni
uri kliči me. — In k sebi priti vabi
me. — Da s svetniki tvojimi hvalim
te. — Na vekov veke vse. Amen.

(Pri svetem obhajilu 7 let in 7 štiridesetnic
odpustka. — Sicer 300 dni odpustka vsakokrat.)

Zveza s Kristusom.

O preljubi moj Jezus! Ljubim te
iz vsega svojega srca, iz vse svoje
duše, iz vseh svojih močij. O da bi
te mogel vsaki hip tako ljubiti, ka-
kor te ljubijo vsi angeli in izvoljeni
in sama ljuba mati božja, prečista
devica Marija. Kolikokrat mi srce
utripne, tolikrat te želim hvaliti in

Ijubiti se vsemi nebeščani. To je moja resnična in trdna volja. Neizmerno tvoje usmiljenje naj potrdi to mojo dobro voljo, da bo kakor zveza med menoj in mojim Izveličarjem.

Molitev pred razpelom.

O dobrotljivi in sladki Jezus! Glej, pred tvojim obličjem se vržem na kolena, ter te prosim in rotim se vso gorečnostjo svoje duše: utisni milostivo v moje srce žive občutke vere, upanja, ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi, trdni sklep poboljšanja, ko z globokim sočutjem in srčnim obžalovanjem pregledujem tvojih pet krvavih ran, in jih v duhu premišljujem, ter si pred oči stavim, kar je že prerok David od tebe govoril: *Roke in noge so mi prebodli; vse kosti so mi razšteli.*

Oče náš, češčenamarija, petkrat. Popolnoma odpustek po s. obhajilu.)

Prošnja.

Dodeli mi, o preusmiljeni Gospod Jezus, edino le to milost, da bom vsaki trenotek in do zadnjega hipa v tvoji ljubezni. Vzprejmi to sveto obhajilo, za uboge duše v vicah . . . Prosim te tudi za svoje stariše . . . dobrotnike . . . sovražnike . . . za naše ločene brate, za vse nevernike in grešnike. Blagoslavljaljaj nas, vodi nas, varuj nas, da bomo vredni tjakaj vzprejeti biti, kjer ti živiš in kraljuješ, Bog vekomaj. Amen.

(V lepi priložnosti si utegneš odbrati nekoliko molitev na čast presladkega imena Jezusovega.)

I. Češčenje presvete Trojice.*)

Vsemogočni večni Bog, ki si služabnikom svojim podelil milost, da izpoznavajo pravo vero in mogočnost večne Trojice, ki te častimo trojnega v osebah, pa edinega v bitju: prosimo te, da nas moč te vere obvaruje vseh časnih in večnih stisek.

K Bogu Očetu.

Dodeli nam, vsemogočni večni Bog, pomoč tvoje milosti, da ki te večnega Očeta, pravega Boga, stvarnika vidnih in nevidnih stvari častimo, po izpolnjevanju tvojih zapovedi, tebi vselej dopadamo, Amen.

*) Ako opravljaš pred praznikom presvete Trojice ali kadekoli si bodi med letom 3 dnevnic ali 9 dnevnic v čast presvete Trojice, imaš vsaki dan odpustka, 7 let in 7 štiridesetic (2836 dni): Popolnoma odp. pa enkrat v tem času, pod navadnimi pogoji. Molitve si moreš sam izbrati. (Pij. IX. 1847.)

K Bogu Sinu.

Odrešenik moj, Jezus Kristus, ki si stopil iz naróčaja mojega Očeta na zemljo, kri prelil, in grehe naše izbrisal: prosimo te v ponižnosti svojega srca, da nas ob dnevu sodbe postaviš na desno, in da bomo vredni slišati: *Pridite, blaženi mojega Očeta.* Amen.

K Bogu svetemu Duhu.

Prosimo te, o sveti Duh, razsvetluj nam pamet, da svete resnice prav izpoznavamo, in po poti, ki nam jo ti kažeš, srečno pridemo v neskončno veličastvo trojedinega Boga. Amen.

Zahvaljena pesen.

Tebe hvalimo Boga, tebe izpoznavamo Gospoda. — Tebe, večnega Očeta. vsa zemlja povikšuje. — Tebi vsi angeli, tebi nebesa in vse moči nebeške, — Tebi kerubi in

serafi neprenehano pojo: — Svet, svet, svet, Gospod, Bog vojenstev! — Nebo in zemlja sta polna slave tvojega veličanstva. — Tebe preslavna apostolov truma, — Tebe zbor prerokov časti. — Tebe hvali mučencev belooblečena družba. — Tebe po svetu širokem slavi cerkev presveta, — Očeta veličastva neskončnega. — Častitega pravega tvojega edinega Sina. — Svetega tudi Duha tolažnika. — Ti si kralj slave, o Kriste! — Ti si Očetov Sin večni. — Da nas odrešiš, se učlovečiš, ni ti preslabo truplo device. — Ti smrti si zêlo iztrgal, ti vernim odklenil si vrata nebeška, — Ti sediš na božji desnici, v slavi Očetovi. — Vemo da nas prišel boš sodit. — *Toraj te prosimo, usmili se svojih služabnikov, ktere si rešil, s svojo drago krvjo.* — Daj da v družbi tvojih svetih večno doseženo slavo. — Reši o Gospod, ljud-

stvo svoje, ter blagoslovi svoj delež.“
— Vodi tisti, ter pouzdigni one a vekomaj. — Dan sleherni tebe slavimo, — In hvalimo tvoje ime na veke, in na vekov veke. — Blagovoli, Gospod, dan današnji nas greha varovati. — Usmili se nas, o Gospod, o usmili se nas. — Izkaži nam milost svojo, o Gospod, kakor smo v te zaupali. — V te, o Gospod, sem zaupal, osramotjen, na vekomaj ne bodem.

V. Poslavljam Očeta in Sina in svetega Duha.

O. Hvalimo in poveljučujemo ga na vekomaj.

V. Gospod, usliši mojo molitev,

O. In moje upitje naj pride do tebe.

Molimo.

Bog, čigar usmiljenju ni števila, in čigar dobrote neskončno je bogastvo, premilostivemu veličanstvu tvojemu se zahvaljujemo za podel-

jene nam dari, tvojo neusahljivo dobrotljivost preseči, da ne zapuščaj onih, katerim na prošnjo izpolnjuješ želje, ampak da jih na večna plačila pripravljaj. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev in prošnja.

Trojedini Bog: Oče, Sin in sveti Duh, ki si me vsprejel za svojega otroka, ki si me odgojil in podučil, ki mi v srcu prebivaš, da me tolažiš in moč deliš, ki si me slabega, krhkega človeka pouzdignil v božji rod, odpri mi pamet in srce, da cenim to veliko svojo čast, in potrjuj me, da tudi po nji ravnam. Tega te prosi, o nebeški Oče, tvoj nevredni otrok, po Jezusu Kristusu tvojem Sinu, po moči svetega Duha. Amen.

Molitev in hvala.

Oče, Sin in sveti Duh! Ti si moj namen in moj konec. Z največim

spoštovanjem te molim, in sè vsemi ljudmi na zemlji, ki izpoznavajo tvoje presveto ime, te preponižno hvalim. Vem, da si mi dodelil neštevilnih in velikih milostij, in to od prvega hipa mojega življenja pa do tega hipa. Hvala ti bodi, o nebeški Oče, da si me ustvaril, da si me po svojem obličju upodobil. Še zdaj me ohranjaš in varuješ, da bi izpoznal in ljubil tebe in tvojega Sina in svetega Duha, da bi te enkrat vekomaj užival, in hvalil s tvojimi angeli in svetniki. — Čast in hvala bodi tebi, o večni Sin božji, ki si izljubez ni do mene se učlovečil, zame kri prelil, in tako bridko smrt trpel. To si storil, da si me rešil večnega pogubljenja, da si me spravil s tvojim nebeškim Očetom. — Čast in hvala bodi tebi, sveti Duh, ki po svetem krstu v moji duši prebivaš, ki me posvečuješ, ki si me storil deležnika nebeškega kraljest-

va. Kako se ti morem za vse to vredno zahvaliti, opresveta Trojica! Vi vsi sveti duhovi, vsi izvoljen! božji, izlasti pa ti, premiljena Mati božja, ki te blagrujejo vsi narodi, ti, prečista devica Marija, vi vsi hvalite in častite s svojimi svetimi hvalnicami namestu mene presveto Trojico, ker meni to ni mogoče, da bi svojemu vsemogočnemu Bogu spodobno čast in hvalo dajal. Vsi nebeščani in prijatelji božji, pomagajte mi povelečevati presveto Trojico. Amen.

Uzdihljaja k presveti Trojici.

1. Svet, svet, svet si, Gospod, Bog vojenstev! Zemlja je polna tvoje slave. Slava Očetu, slava Sinu, slava svetemu Duhu!

(100 dni odp enkrat na dan. 300 dni odp. vsako nedeljo, v praznik presvete Trojice in njegovo osmino. Popolni odp enkrat v mesecu pod navadnimi pogoji.)

2. Zgodi se hvaljena in vekomaj
poveličevana bodi najpravičniša, naj-
viša in najljubezniviša volja božja
vè vsem.

(10° dni odpj enkrat na dan. Popolni odp. na
zadnjo uro.)

Molitev papeža Klemenca XI.

Verujem, o Gospod, naj verujem
še trdnejše. — Upam, o Gospod, naj
upam se gotoviše. — Ljubim, o
Gospod, naj ljubim še gorečniše. —
Žalujem, o Gospod, naj žalujem še
silniše. — Molim te ko svoj prvi za-
četek, želim te ko svoj zadnji konec,
hvalim te ko večnega dobrotnika,
kličem te ko usmiljenega branitelja.
— S svojo modrostjo me ravnaj,
s pravico me kroti, z dobrotljivostjo
me tolaži, z mogočnostjo varuj. —
Darujem ti, o Bog, kar imam misliti,
da bi bilo k tebi; kar imam govo-
riti, da bi bilo o tebi; kar imam
storiti, da bi bilo po tebi; kar imam
prenašati, da bi bilo zavoljo tebe. —

Hočem, kaderkoli ti hočeš; hočem, kar ti hočeš; hočem, kakor ti hočeš; hočem, dokler ti hočeš. — Prosim, Gospod, da mi um razsvétli, voljo užgi, telo očisti, duha posvéti. — Napuha naj se ne nalezem, s priliznjenostjo naj se ne okužim, svet naj me ne preslepi, satan ne zalezuje. — Daj milost, da spomin očiščujem jezik brzdam, oči zadržujem, počutke krotim. — Daj mi objokovati pretečene hudobnosti, odganjati prihodnje izkušnjave, popravljati napačna nagnjenja, vaditi se v primer-nih čednostih. — Dodeli mi, dobri Bog ljubezen do tebe, sovraštvo do sebe, gorečnost do bližnjega, zaničevanje do sveta. — Naj si prizadevam višim pokoren biti, nižim pomagati, za prijatelje skrbeti, nikogar ne zavidati. — Naj se spominjam, o Jezus, tvoje zapovedi in tvojega vzgleda, po katerem imam sovražnike ljubiti, krivice prenašati,

preganjavcem dobro storiti, za obrekovavce moliti. — Daj mi premagovati razkošnost z ostrostjo, skopost z dobrotljivostjo, srditost z miloto, mlačnost s pobožnostjo. — Stori me modrega v svetovanju, stanovitnega v nevarnostih, potrpežljivega v nadlogah, ponižnega v sreči. — Stori, o Gospod, da bom zbran v molitvi, trezven v gosteh, priden v službi, trden v sklepu. — Naj skrbim zadobiti notranjo svetost, izunanjo pohlevnost, vzgledno obnašanje, pravilno življenje. — Daj mi bdeti nad naravo, da jo gojim; nad postavo, da jo izpolnjujem, nad izveličanjem, da ga zaslužujem. — Pobožnost naj zadobim z odkritosrčnim izpovedanjem grehov, z gorečim zauživanjem Kristusovega telesa, z vedno zbranostjo uma, s čistim namenom srca. — Učim naj se od tebe, o Bog, kako minljivo je, kar je posvetnega; kako

kratko je, kar je časnega; kako trpežno je, kar je večnega. — Daj, da se k smrti pripravim, sodbe bojim, peklu ujidem, raj zadobim. — Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

II. Pobožnost k našemu izveličarju Jezusu Kristusu.

1. Češčenje ss. rešnega telesa.

(Besede s. Alfonza.)

Doj Gospod, Jezus Kristus! Iz ljubezni do nas prebivaš v tem presvetem zakramentu noč in dan. Čakaš, ljubeznivo kličeš, iščeš, vzprejemaš, milosrčno vse, ki k tebi pridejo, ki tebe iščejo. Verujem in trdim, da si resnično in bitno pričujoč v tem najsvetejšem altarskem zakramentu. Izpoznavam svojo veliko nevrednost, zatoraj te ponižno molim, ko svojega pravega in ži-

vega Boga. Hvala ti bodi! Kolikor premorem, te hvalim za brezšteviline milosti, ki si mi jih izkazal. Posebna hvala ti bodi, ker si se toliko ponižal, da si se meni dal sebe samega, da si mi svojo presveto Mater izvolil, in tudi zato, ker si me poklical, da te tukaj v tej cerkvi pobožno obiščem.

Zato hočem danes iz trih uzrokov počastiti tvoje presveto in ljubezni polno srce. *Prvič*, da se ti, kolikor je meni ubogi revni mogoče, spodobno zahvalim za to neprecenljivo milost, da te smem tukaj obiskati. *Drugič*, da bi nekoliko popravil nespodobnosti in oskrunbe, ki ti jih sovražniki, neverniki, krivoverci prizadevajo v tem zakramentu, al pa tudi mlačni kristjani. In *tretjič*, da bi te stem obiskanjem spodobno molil na tistih krajih zemlje, kjer te, o moj ljubeznivi Izveščar, v tem zakramentu ljubezni

nobeden ne časti, nihče od vseh človeških otrok. O moj Jezus, ljubim te iz vsega srca, in čez vse mi je žal, da sem doslej tolikrat žalil tvojo dobroto. S pomočjo tvoje milosti pa trdno sklenem, da te nečem nikoli več razžaliti

Vem in izpoznam, da sem reven in ubog, vendar se drznem, da se ti danes vsega darujem. Posvečujem se ti v službo tvojega veličanstva. Odpovedujem se popolnoma za vselej svoji volji. Vsega se ti izročam, in nič zase ne obdržim. Svoje nag-njenje, svoje želje vse tebi dajem. Delaj z menoj, in kar je mojega po svoji najsvetejši volji. Z naprej ne iščem, ne želim in nočem nič drugega, ko le to, da tebe ljubim, tebi služim, da bom vendar enkrat zvest v izpolnjevanju tvoje presvete božje volje.

Tebi priporočim tudi uboge duše v vicah, posebno tiste, ki so te rade

častile v presvetem zakramentu, pa tudi one, ki so prisrčno ljubile tvojo neomadežano Mater. O še danes jim izkaži čudovito moč svojega neskončnega usmiljenja.

Priporočam ti tudi vse uboge grešnike. Usmili se jih! Daj jim milostivo časa, priložnosti in resnične volje, da se vrnejo k tebi s pravo pokoro. Poslednjič pa, o moj preljubi Izveličar, zedinjam vse svoje želje, vse svoje hrepenenje s željami tvojega ljubezni polnega srca, in tako zedinjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presvetem imenu, naj jih iz ljubezni do tebe milostno vzprejme, in usliši mojo prošnjo. Amen.

(Vsakrat 300 dnij odpustka. V mesecu popolnoma odpustek z navadnimi pogoji.)

Češčeno hvaljeno naj vedno bo
Presveto rešno telo!

(100 dnij odpustka.)

Prošnja.

Molim te s tisto najglobokejšo milostjo, s katero me vera naudaja, o moj Bog in odrešenik Jezus Kristus. Ljubim te tudi, o pravi Bog in človek, ki si skrit v zakramentu presvetega rešnega telesa, iz vsega srca, da ti zadostujem za vse nepoštljivosti, onečeščenja in bogoropne oskrunbe, ko bi jih bil doslej kdaj po nesreči storil, kakor tudi za tiste, ki so že storjene.

Molim te tedaj, o moj Bog, ne kakor si vreden moljen biti, ali kakor sem jaz dolžan, pa vsaj, kolikor te premorem moliti. Želim pa te moliti s tisto popolnostjo, ktere so zmožne vse pametne stvari. In tako storim namen, da čem moliti zdaj in vsikdar ne le namestu onih katoličanov, razkolnikov, bogotajcev, bogokletnikov, ter vseh brezbožnim umètalnostim udenih

muhamedancev, judov, malikovavcev. Ah pač, moj Jezus, da bi te vendar vsi in vsigdar izpoznavali, molili, ljubili, in te hvaležno častili v tem presvetem in božjem zakramentu! Tako bodi.

(200 dnij odpustka, kadar jo govori pred Jezusom v presvetem zakramentu.)

Počesčevanje.

Z najglobočim spoštovanjem te molim, o moj v presvetem zakramentu pričujoči Jezus! Izpoznam, da si pravi Bog in pravi človek. Stem čaščenjem želim popraviti mrzloto tolikih kristjanov, kateri hodijo memo tvojih templov, in celo memo svetih tabernaklov, pa te še ne pozdravijo, akoravno zmeraj tukej prebivaš, in v svoji ljubezni komaj čakaš, da bi se jim izročil. S to grdo malomarnostjo ti kristjanje očitno kažejo, da se jim gnusita nebeška mana, kakor judom nekdej v puščani. V zadoščenje za to

grdo zanikarnost, ti darujem tedaj predrago kri, katero si prelil iz rane svoje *leve noge*. V to sveto rano zavarujem svojo dušo, ter kličem tisoč in tisočkrat:

Hvaljen, slavljen, in zahvaljen zdaj in vsaki čas —

Bodi v svetem božjem zakramentu Jezus naš.

(Očenaš. Češčena, Čast bodi.)

Z najglobočim spoštovanjem te molim, o moj Jezus! Izpoznam, da si v presvetem zakramentu resnično pričujoč. S tem češčenjem želim popraviti nehvaležnost tolikih kristjanov, ki te ne spremljajo, akoravno vidijo, da te nesejo k bolniku, in se komaj toliko ponižajo, da ti s znamenjem razodenejo spoštovanje do tebe. V zadoščenje za tako mrzloto ti darujem predrago kri, katero si prelil iz rane svoje *desne noge*. V to sveto rano zavarujem svojo dušo, ter kličem tisoč in tisočkrat:

*Hvaljen, slavljen in zahvaljen zdaj
in vsaki čas —*

*Bodi v svetem božjem zakramentu
Jezus naš.*

(Očenaš. Češčena. Čast bodi.)

Z najglobočim spoštovanjem te molim, o moj Jezus, pravi kruh večnega življenja! S tem češčenjem želim zaceliti mnoge rane, ktere se tvojemu srcu vsaki dan sekajo z oskrunjevanjem cerkva, v katerih prebivaš pod podobama svetega zakramenta, da bi te verni častili in ljubili. V zadoščenje za tota oskrunjenja ti darujem predrago kri, ktero si pretil iz rane svoje *leve roke*. V to sveto rano zavarujem svojo dušo, ter kličem tisoč in tisočkrat:

*Hvaljen, slavljen in zahvaljen zdaj
ino vsaki čas —*

*Bodi v svetem božjem zakramentu
Jezus naš.*

(Očenaš, Češčena, Čast bodi.)

Z najglobočim spoštovanjem te molim, o moj Jezus, živi kruh, ki si prišel iz nebes! Stem češčenjem ti želim popraviti mnoge nespodobnosti, ki se gode od tvojih vernih med daritvijo svete maše, pri kateri v svoji preobilni ljubezni ponavljaš nekrvno prav tisto daritev, katero si na Kalvariji dovršil za naše grehe. V zadoščenje za to nehvaležnost ti darujem predrago kri, katero si preлил iz rane tvoje *desne roke*. V to sveto rano zavarujem svojo dušo, in združujem svoj glas z glasovi angelov, ki te obdajajo v najglobokejši pobožnosti ter molim žnjimi vred:

*Hvaljen, slavljen in zahvaljen
zdaj in vsaki čas —*

*Bodi v svetem božjem zakramentu
Jezus naš.*

(Očenaš. Češčena, Čast bodi.)

Z najglobočim spoštovanjem te molim, o moj Jezus, ki si resnično

spravni dar za naše grehe. Darujem ti to češčenje v zadoščenje vseh božjih ropov, s katerimi te žalijo mnogi kristjani, ki se predrznejo s smrtnimi grehi v srcu k tebi priti, in pri svetem obhajilu te prejeti. V zadoščenje za ta ostudna in božjoropna hudodelstva, darujem ti zadnje kapljice tvoje predrage krvi, katero si preлил iz rane svoje *svete strani*. V to presveto rano se zavarujem, te molim in častim in ljubim, ter z vsemi dušami, ki ta presveti zakrament pobožno časte, neprenehoma kličem :

*Hvaljen, slavljen in zahvaljen
zdaj in vsaki čas —*

*Bodi v svetem božjem zakramentu
Jezus naš.*

(Očenaš, Češčena, Čast bodi.)

Ker skrivnost je tukaj taka. — V prahu človek naj kleči; — In podoba stara vsaka — Pred resnico naj beži; — Vera naša skali ena-

ka, — Priča naj kar čut taji. —
Čast in slava razodeva — Naj se
Očetu večnemu; — Čast in slava
naj odmeva — Sinu njega ljubemu;
Čast in slava naj se peva — Duhu
trikrat svetemu:

O. Kruh z nebes si jim dodelil,

V. Ki vso sladkost v sebi ima.

Molimo. O Bog, kateri si nam
v prečudnem zakramentu spomin
svojega trpljenja zapustil, daj nam,
prosimo te, svete skrivnosti tvojega
telesa in tvoje krvi tako častiti, da
sad tvojega odrešenja vedno v sebi
čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom
Očetom v edinosti svetega Duha Bog
vekomaj. Amen.

(300 dni odpustka vsakikrat)

Priporočilo.

Tebi se priporočam najljubezniviši
Jezus! Skrij me v svoje ljubezni
polno srce. Nikdar ne pripusti, da
bi se kdaj od tebe ločil! — V živ-

jenju mi bodi tolažba, v smrti popotnica, v večnosti pa izveličanje. Tega te prosim ne le sebi, ampak vsem svojim. Prosim te po tvojih bridkih solzah, po tvojem velikem trpljenju, po prelivanju svete krvi. Amen.

Hvala.

Hvaljen bodi presveti zakrament s toliko hvalami, kolikor je na nebu zvezd, v ognju isker, v zraku drobcev, v morju kapljic, na zemlji prahov, v spomladi cvetov, poletu trav, jeseni listja, pozimi snegov in toč, kolikor telesnih stvarij v vesoljstvu, ker si vreden, Gospod vesoljnega stvarstva, ki si skrit pod telesnimi podobami vina in kruha. *Resnično, ti si skriti Bog.* (Iz 15.)

Hvaljen bodi presveti zakrament s toliko hvalami, kolikor so jih kdaj kakemu delu dajati, kolikor so jih z ustmi izreči, s srcem vseh ljudij

izmisliti mogli ali morejo, ker si jih vreden, o Gospod naš Oče, ki nas hraniš in pojiš vsaki dan, s čigar drago krvjo smo bili enkrat *odrešeni*, s *krvjo neomadežanega jagnjeta*.

(1. Petr. 19.)

Hvaljen bodi presveti zakrament s toliko hvalami, kolikor jih morejo vsi angeli, kolikor jih more presveta Trojica v svoji modrosti misliti, v svoji dobroti voščiti, na vsaki način, na vsakem kraju, vsaki čas, vekomaj in še dalje: ker si jih vreden, Gospod moj Bog, ki mi podajaš ne le človeštvo, ampak tudi svoje božestvo. *Moj Gospod in moj Bog, resnično hvaljen in slavljen in pouzvišen na veke.* (Dan. 3.53)

Hvaljen bodi in povelečevan presveti in božji zakrament.

(100. dui odp).

2. Češčenje Kristusovega trpljenja.

Molitev k trpečemu Izveličarju.

Predobrotljivi Jezus, ti sam si naše izveličanje, naše življenje, in naše ustajanje: tebe tedaj prosimo, ne zapuščaj nas v naših bridkosti in težavah, ampak po smrtnem boju svojega presvetega srca in po bolečinah svoje neomadežane Matere nam pomagaj, služabnikom svojim, ktere si odrešil s predrago krvjo.

(100. dni odpustka enkrat na dan.)

Molitev h križanemu Jezusu.

Prosim te, preljubljeni Gospod Jezus Kristus, zavoljo prevelike tvoje ljubezni, s katero si ljubil rod človeš-

ki, ko si ti, kralj nebeški, visel na altarju križa: ranjenega telesa, prebodenega srca, zmešanih čutov, v prežalostnem ležaju, v krvavih ranah, v curečih kapljah, z razpetimi rokami, s pribitimi nogami, raztegnjenih udov, zamodrelih ust, bledega obličja, smrtne barve, objokanih oči, uzdihajočega grla, nagnjene glave, odprte strani, preužaljene duše; po tej tvoji ljubezni, pravim, ktera je trgala tvoje presladko srce, ko je blažena tvoja duša izhajala iz blaženega tvojega telesa: usmili se tudi moje duše, ko bo zapuščala telo. Amen.

Nolitev svetega Bonaventure.

Gospod Jezus Kristus! S svojimi ranami rani moje srce, s svojo krvjo napoji moj um, da kamorkoli se obrnem, zmeraj vidim le tebe križanega, in da karkoli pogledam, se mi pokaže s tvojo krvjo oblito, da tako

ves v tebe zatopljen, ne morem nič drugega najti ko tebe, nič drugega videti ko tvoje rane. To naj me tolaži, da sem s taboj ranjen, o moj Gospod, in to naj me najhuje žalosti, da ne bi na te mislil. Naj mi ne počiva srce, dobri Jezus, dokler najde tebe, središča svojega, kjer naj počiva in tebe uživa. Amen.

Uzdihljaji.

Molimo te, presveti gospod Jezus Kristus, in te hvalimo, ker si svojim križem svet odrešil.

(100 dnij odpustka enkrat na dan.)

Križ mi je gotovo izveličanje! Križ vedno častim! Križ Gospodov bodi vedno z menoj! Križ bodi mi zavetje!

(300 dnij odpustka enkrat na dan.)

O Jezus, ki živiš v Mariji, pridi in živi v svojih služabnikih z duhom svoje svetosti, s polnostjo svoje moči, z resnico svojih čednosti, s popolnostjo svojih potov, s podelitvijo

svojih skrivnostij, ter vladaj s svojim Duhom nad vsemi sovražnimi močmi, na čast svojega nebeškega Očeta. Amen.

(300 dnij odpustka vsakrat.)

3. Češčenje presvete krvi Kristusove.

Ako opravljaš v mesecu juliju „pobožne molitve in druga dobra dela“ v počeščenje Jezusove rešne krvi, dobiš vsaki dan odpustka 300 dnij in konec meseca popolni odp. Molitve in zatajevanje si moreš sam izvoliti.

Molitev in prošnja.

O predraga kri večnega življenja: odkupnina in zadoščenje vesoljnega sveta, pijača in kopal našim dušam, ti neprenehoma zagovarjaš ljudstvo pred stolom milosti Božje! Oh, ponižno te molim, in rad

bi popravil, kolikor mi je le mogoče, krivice in zasramovanja, ki ti jih delajo ljudje, izlasti taki, kateri se drznejo in se ne sramujejo celo preklinjati te. In kdo ne bo povelečeval te krvi neizmerne vrednosti? Kdo ne bo gorel ljubezni do Jezusa, ki jo je prelil? Kaj bi bilo iz mene, ko bi me le ta kri ne odkupila! Kdo te je do zadnje kapljice iztisnil iz svetih žil mojega Gospoda? Oh res, bila je sama ljubezen. O neskončna ljubezen, ki si nam dala tako močno zdravilo! O neprecenjeni balzam, izvirajoč iz neizmerne ljubezni, daj, prosim te, daj da bodo vsa srca in vsi jeziki zmožni te hvaliti, te povelečevati, in se ti zahvaljevati zdaj in vselej in na veke. Amen.

[300 dni odpustka enkrat na dan]

Molitev.

Hvaljen bodi Jezus Kristus za svoj krvavi pot na Oljiški gori, zdaj

in vekomaj. Amen. — O najdobrotljiviši Jezus! Kteri si na Oljiški gori za nas prestajal veliko žalost, strah, bridkost in krvavi pot potil; okrepluj, prosim te, in tolaži vse žalostne s svojo sveto milostjo, in napolni moje srce in srca vseh grešnikov s izveličavnim strahom in s žalostjo nad našimi grehi. Amen.

Pobožni namen in podarjenje.

Večni Oče! V edinosti z vsemi nebeščani in s svetima srcema Jezusovim in Marijinim, želim in hočem, da sem ti bil podaril, in da ti darujem od vekomaj in vso večnost: predrago kri Jezusa Kristusa, njegovo neskončno zasluženje, in zasluženje in zasluženje njegove presvete Matere, in zasluženje svete cerkve v zadoščenje za naše in vsega sveta grehe, v odrešenje vseh duš v vicah in v zahvalo, kakor da si nam in vsem ljudem celega sveta, zdaj ži-

večim in prihodnjim, že podaril vse one dari in milosti, ki služijo v tvojo večo čast in večje posvečenje vseh duš v sedanjih bridkostih, dasi tudi smo zaslužili božje kazni tvoje, in kakor bi bil že celi svet zedinil v en ovčinjak z enim pastirjem, da vsi v veri in upanju in ljubezni našega Gospoda Jezusa Kristusa na zemlji živeči tja dospemo, kjer bomo ve-komaj tvoje božje usmiljenosti v nebesih preslavljali in prepevevali. Amen.

(Vsakrat 7 let in 7 krat 40 dnij odpustka.)

Uzdihljaj.

V presvetem srcu Jezusovem učlovečeno božje usmiljenje, varuj svet, in pridi nad nas.

(Vsakrat 100 dnij odpustka.)

Goreča molitev k Jezusovi krvi.

Premili Jezus, ki si iz same ljubezni do nas ljudij prejel toliko ran na svojem svetem telesu, ki si pre-

trpel toliko bolečin, ki si pretil toliko krvavih kapelj, prosim te po tvojih ranah in po tvojih bolečinah in po tvoji sveti krvi, ki je tekla iz ran tvojih svetih rok in nog in tvoje strani: usmili se me! sin Davidov, usmili se me! Daj mi pravo in resnično izpoznanje mojih grehov in popolno kesanje, ker sem tebe, o preuzvišeno in preljubezni dobro, svojega stvarnika, odrešnika in posvečevavca in izveličarja tolikokrat in tako hudo razžalil. Daj mi globoko ponižnost in pravo izpoznanje samega sebe. Dodeli mi potrpežljivost v mojih križih in nadlogah, dodeli mi gorečo ljubezen do tebe, do mojega usmiljenega Boga in izveličarja.

O Jezus! zanaprej hočemo le tebe ljubiti iz vsega srca. To me največ boli in peče, da sem tebe, ki si najviše dobro, kdaj razžalil.

Preljubi moj odrešenik! operi mojo dušo s svojo sveto krvjo. Očisti mojo ubogo dušo z ono svojo sveto krvjo, ki je tekla iz tvoje svete glave, ki so ti jo grozovito s trnovjem ovijali, in z ono krvjo, ki je tekla s tvojega presvetega obraza, ko so te neusmiljeno bili, ki je tekla s tvojega presvetega hrbta, ko so te strašno prebičali, in s tvojih ramâ, ko so ti naložili pretežki križ. Operi me naposled s svojo presveto krvjo, ki je tekla iz tvojega presvetega srca, ko so ti sveto stran s sulico prebodli. O sveta srčna kri, prava zdravilna kopel vsem bolnikom, ozdravi in posveti tudi mene.

Presveta kri božjega srca, morje usmiljenja, razlij se nad mojo dušo in užgi v meni ljnbezen do tebe, o rešilna kri mojega Boga in izveličarja!

Krvavi odrešenik, moj Jezus! Usliši me, in reši mojo dušo vseh

grehov, ki sem jih storil misleč, govoreč, delajoč, dobro opuščajoč. Po tvoji sveti krvi, ki si jo prelil v smrtnih bridkosti na Oljični gori, pri bičanju in kronanju, pri sramotnem slačenju, ko so ti siloma trgali obleko na rane prisušeno; in po presveti krvi, ki si jo prelil, ko so križ siloma v tla zasajali, pri vsi tej prelitih krvi, o Jezus, te prosim, usmili se me, in pripelji me v večno izveličanje, da te morem tam gori vekovečno ljubiti, hvaliti, slaviti. Amen.

Darovanje predragocene krvi Jezusove.

Večni Bog! Darujemo ti predrago kri, katero je Jezus Kristus s toliko ljubeznijo in s tako bridkimi bolečinami iz rane desne roke za nas prelil. Po zasluženju in moči te dragocene krvi rotimo tvoje božje veličanstvo, naj nam dodeli nje sveti blagoslov, da nas njega moč varuje

vseh sovražnikov, ter nas reši vsega zlega, kaderkoli porečemo: Blagoslov vsemogočnega Boga Očeta, Sina, in svetega Duha pridi na nas in ostani vselej pri nas. Amen.

Očenaš, Češčena, Čast bodi.

(100 dni odp. vsakrat.)

Zahvala Jezusovi krvi.

Pred tvojimi nogami klečeč, o presladki Jezus, izpoznavam, tvoj prenevredni služabnik, da sem velik nič. Zahvaljujem se ti za milosti in dobrote, s katerimi me je obsipalo tvoje preveliko usmiljenje. Posebno se ti zahvaljujem, da si me s ceno svoje presvete krvi rešil iz grozne sužnosti satanove. Vpričo moje preljube matere Marije, mojega svetega angela variha, mojih svetih patronov, in vpričo vseh svetnikov sklepam zdaj goreče častiti to predragoceno rešno kri, ki je odrešila celi svet. O da bi tudi drugi to božjo kri

našega Izveličarja izpoznali, vedno častili in poveličevali! Častiti hočem Jezusovo rešno kri, da popravim, kolikor morem, onečaščenja, o moj Jezus, ki sem ti ja prizadal s svojimi grehi, pa tudi oskrunbe, ki se gode tvoji presveti krvi s prekljnjevanjem. O preljubljeni moj Izveličar, poglej me milostvo ta trenotek, ko častim tvojo rešno kri. Stoj mi na strani, o Jezus, v vseh mojih potrebah zavoljo svoje presvete krvi. Cena tvoje krvi naj posvečuje vse moje misli in besede in dejanja. Zasluzenje tvoje rešne krvi naj tekne vsem živim v izveličanje, vsem vernim mrtvim pa naj pogasi ogenj vic, ter naj jim odpre vrata v nebeško veselje. Amen.

4. Češčenje presladkega imena Jezusovega.

~~~~~
Goreča prošnja.

Predobrotljivi Jezus! Zapiši mi v srce, Jezus, svoje presladko ime, da mi bo „Jezus!“ o sladko ime! o tolažljivo in izveličansko ime; saj tvoje ime, o Jezus, ne pomeni drugega ko izveličarja, odrešenika.

Zatoraj, o Jezus, bodi mi Jezus, kader bdim. Bodi mi Jezus, kader spim. Bodi mi Jezus, kader molim. Bodi mi Jezus, kader delam. Bodi mi Jezus, kader sem izkuševan. Bodi mi Jezus, kader sem padel v greh. Bodi mi Jezus, kader sem v stiskah. Bodi mi Jezus, kader sem v bridkostih. Bodi mi Jezus, kader sem bolan. Bodi mi Jezus, kader sem v smrtni nevarnosti. Bodi mi Jezus, kader živim. Bodi mi Jezus, kader umiram.

Jezus, to presveto ime mi bodi na jeziku, v srcu, v misli, kader bom sklepal življenje: In moja zadnja beseda bodi: Jezus, Marija, Jožef! Amen.

Molitev k Jezusovemu imenu.

Jezus, ki si dal življenje iz ljubezni do nas, dodeli nam tudi milost, da preveliko dobroto odrešenja tvojega hvaležno čutimo, in nikdar ne pozabimo, da si ti za nas krvavel; in da tako s hvaležnim in ljubeznivim srcem le tebi živimo, le tebi umiramo, in sad tvojega odrešenja vekomaj uživamo. Amen.

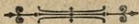
Priporočilo v ime Jezusovo.

O dobrotljivi Jezus, o usmiljeni Jezus, o sladki Jezus! Jezus, sin prečiste device Marije, poln milosti in dobrote, po svoji veliki milosti usmili se me! O usmiljeni Jezus, po svoji presveti rešni krvi, katero si za nas

grešnike pretil do zadnje kaplje, prosim te: operi vse moje grehe, in poglej na me, revnega grešnika, ki te ponižno prosim odpuščenja. S zaupanjem kličem v tvoje ime: O ime Jezus, ime sladko! ime Jezus, ime veselo! ime Jezus, ime mogočno! Kaj je Jezus drugega kakor izveličar? Zatoraj, o Jezus, bodi mi Jezus zavoljo svojega svetega imena, in izveličaj me! Ne puščaj me priti v večno pogubljenje, ki si me ustvaril za nebesa. O milostivi Jezus, usmili se me, dokler je čas milosti. O Jezus, ne pogubi me sodni dan.

O ljubeznivi Jezus, o pohlevni Jezus, daj mi priti v število tvojih izvoljenih! O Jezus, izveličanje vseh, ki se s pravim zaupanjem zatekajo k tebi. O Jezus, tolažba vsem žalostnim, o Jezus, pomoč vsem slabim! O Jezus, sin prečiste device matere Marije, ulij mi v srce sveto milost, pravo vero, trdno zaupanje, gorečo

ljubezen, srčno kesanje, stanoviten sklep poboljšanja, prisrčno ponižnost, čistost, potrpežljivost ino vse druge potrebne mi čednosti, da ti bom mogel popolnoma služiti, in le v tebi se veseliti, ki kličem tvoje presveto ime. Amen.

Litanije
na čast presvetega imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!
Oče nebeški, vsega mogočni Bog,*)
Sin, vsega sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin živega Boga,
Jezus, svetloba Očeta,
Jezus, žar večne luči,
Jezus, kralj veličastva,
Jezus, sonce pravice,

*) usmili se nas!

Jezus, Sin Marije device,*)
Jezus, ljubeznivi,
Jezus, prečudežni,
Jezus, močni Bog,
Jezus, Oče prihodnjega veka,
Jezus, angel velikega sklepa,
Jezus, najmogočnejši,
Jezus, najpotrpežljiviši,
Jezus, najpokornejši,
Jezus, krotki in iz srca ponižni,
Jezus, ljubitelj čistosti,
Jezus, ljubitelj naš,
Jezus, Bog miru,
Jezus, začetnik življenja,
Jezus, vzgled čednosti,
Jezus, goreči ljubitelj duš,
Jezus, naš Bog,
Jezus, naše pribežališče,
Jezus, Oče ubogih,
Jezus, zaklad vernih,
Jezus, dobri pastir,
Jezus, prava luč,
Jezus, večna modrost,
Jezus, neskončna dobrotta,
Jezus, pot in naše življenje,
Jezus, veselje angelov,
Jezus, kralj očakov,
Jezus, voditelj apostolov,

*) usmili se nas!

Jezus, učitelj evangelistov,*)
Jezus, srčnost mučnikov,
Jezus, luč izpoznavavcev,
Jezus, čistost devic,
Jezus, krona vseh svetnikov,
Bodi nam milostiv, — prizanesi nam, o Jezus!
Bodi nam milostiv, — usliši nas, o Jezus!
Vsega hudega,**)
Vsega greha,
Svoje jeze,
Zalezovanj hudičevih,
Duha nečistosti,
Večne smrti,
Zanemarjenja tvojih naudihov,
Po skrivnosti svojega svetega učlovečenja,
Po svojem rojstvu,
Po svojem detinstvu,
Po svojem božjem življenju,
Po svojih trudih,
Po svoji smrtni bridkosti in svojem trpljenju,
Po svojem križu in svoji zapuščenosti,
Po svojih bolečinah,
Po svoji smrti in svojem pokopu,
Po svojem svetem ustajanju,
Po svojem nebóhodu,
Po svojih radostih,
Po svojem veličastvu,

*) usmili se nas!

***) reši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta —
usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Očenaš . . . Češčena.

Molimo. Gospod Jezu Kriste, kateri si rekel: Prosite, in prejeli bote; iščite, in našli bote; trkajte, in odprlo se vam bo: prosimo te, daj nam na našo prošnjo ognja svoje presvete ljubezni, da te bomo s celim srcem z besedo in dejanjem ljubili, in nikdar nehali tebe hvaliti.

Daj o Gospod! da spoštovanje in ljubezen do tvojega svetega imena vsigdar ohranimo, ker ne nehaš tistih voditi, ktere si utrdil v svoji ljubezni. Po Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj, Amen.

(300 dni odpustka vsakrat.)

5. Češčenje Jezusovega srca.

Ako meseca junija pomoliš nekoliko na čast Jezusovemu srcu, dobiš za vsaki dan odpustka 7 let 7krat 40 dnij, inkonec meseca popolni odp. pod navadnimi pogoji z obiskom cerkve.

Molitev.

O najsvetejše srce mojega odrešnika Jezusa Kristusa! Molim te iz cele duše, ljubim te iz celega srca. Darujem ti vse svoje misli, besede, dejanja, vse svoje notranje ino zunanje bolečine. O najslajše srce Jezusovo! o da bi te mogel tako častiti in tako ljubiti, kakor te hvalijo in časte in ljubijo vsi angeli v presvetem rešnem telesu. Brani me s svojim mogočnim varstvom sodni dan! Varuj in krepim me, dokler živim, in na zadnjo uro mi bodi milostiv.

Prav teh milostij te prosim za svoje stariše, brate in sestre, in vso

rodovino, za prijatelje in sovražnike, za dobrotnike in vse vernike, za trdovratne grešnike, za vse ubožčke, žalostne, bolne in umirajoče kristjane, sploh za vse žive. Ne daj, da bi bila tvoja draga kri zanje zastonj prelita, temuč daj, da jim bo v večno izveličanje. Usmili se tudi vernih duš, ki se v vicah čistijo, in vzprejmi jih v svoje veličastvo. O presveto srce Jezusovo, usliši mojo molitev, in ne zavrzi klicanja svojega služabnika. Amen.

Molitev k rani Jezusovega srca.*)

(Od svete Jederti)

O predobrotni Jezus Kristus, ki si nas grehov očistil s svojo presveto

*) Kristus je nekoč tej svetnici rekel: „Vedi da zavoljo izveličanja ljudi stojim pred Bogom svojim Očetom, in kolikrat greše iz človeške slabosti, tolikrat kažem in darujem Očetu nebeškemu svoje ranjeno srce v odpuščanje njih grehov. Zatoraj hočem, da se moji izvoljeni velikrat mi zahvaljajo za to milost.“ (4 zv. 4) p.)

to krvjo; pristrčno seti zahvaljujem za presveto in izveličansko rano ljubezni, ki si jo za nas prejel na križu, ko je puščica tvoje nepremagljive ljubezni odprla tvojo sveto stran, in tvoje presladko srce prebodla. Preizveličavna rana srca Jezusa Kristusa! v najgloboči ponižnosti te pozdravljam in počesčujem. Slavljena bodi ljubezen, ki te je odprla, in česčene bodita kri in voda, ki sta iz tebe tekle v očiščene naših grehov. S to sveto vodo, o Jezus, operi mojo grešno dušo, in s to sveto krvjo potrdi in počvrsti moje sirotinsko srce, in daj, da kane nanj le ena kapljica, ko se bode ločilo s tega sveta. Po tvojem ranjenem srcu, o preljubeznivi Jezus, prebodi s puščico svoje ljubezni tudi moje srce tako silno, da ne bo maralo za nič posvetnega, temuč da bo hrepenelo le podelih tvoje ljubezni. Amen.

Molitveni venček k presladkemu srcu
Jezusovemu.*)

V. Bog, glej na mojo pomoč.

O. Gospod, hiti mi pomagat.

1. Preljubeznivi moj Jezus! Če preišlujem tvoje ljubeznivo srce, in vidim, da je polne ljubezni do grešnikov, je moje srce polno veselja in trdnega zaupanja, da me boš milostivo vzprejel. Oh, koliko greha sem storil! Zdaj pa greh studim in objokujem, kakor Peter in skesana Magdalena, ker sem žnjim tebe, največo dobroto razžalil. Dodeli mi odpuščanje vseh mojih grehov. Rajši naj umrjem, prosim te za to, po tvojem presvetem srcu, kakor da bi te razžalil, in če mi je še dalje živeti, hočem le živeti, da bo moja ljubezen uravnana po tvoji.

*) Vsakrat 300 dnij odpustka. Če ga opravljaš vsaki dan celi mesec, dobiš poljubni dan popolni odp. pod navadnimi pogoji.

1 Očenaš in 5 Čast bodi na čast božjemu srcu Izveličarjevemu in na to reci :

*O presladko srce Jezusovo, daj,
Da te ljubim vekomaj.*

Ta vzdihljaj ima odpustka 300 dnij vsakrat.

2. Poslavljam, o moj Jezus, tvoje **ponižno** srce, in se ti zahvaljam, da si mi je dal za vzgled, ki me ne izpodbujáš le močno, posnemati je, temuč si mi tudi s tolikim poniževanjem pot do njega pokazal. O kako nespameten in nehvaležen sem bil! Odpusti mi! Nobenega napuha, nobene častilakomnosti več! Ponižnega srca ti hočem slediti v poniževanju, da mir in izveličanje zadobim. Daj mi k temu moči, in tvoje srce bom vekomaj hvalil in častil.

1 Očenaš in 5 Čast bodi.

*O presladko srce Jezusovo, daj,
Da te ljubim vekomaj.*

3. Občudujem, o moj Jezus, tvoje **prepotrpežljivo** srce, ter se ti zahvaljujem za toliko prečudežnih vzgle-

dov nepremagljive potrpežljivosti, katerih si nam zapustil. Boli me, da so mi ti vzgledi doslej zastonj očitali mehknobnost, ki najmanjše neugodnosti ne more prenašati. O, moj ljubljeni Jezus, ulij v moje srce gorečo in stanovitno ljubezen do križa in trpljenja, do pokore in mrtvenja, da za taboj stopajoč na Kalvarijo, pridem tudi v nebeško veselje in veličastvo,

1 Očenaš 5 Čast bodi.

*O presladko srce Jezusovo, daj,
Da te ljubim vekomaj.*

4. Kader pogledam tvoje pohlevno srce, o Jezus, zauzamem se, da je moje srce toliko nepodobno tvojemu. Zadosti je beseda, lice, odgovor, pa sem srdit in pritožljiv. Odpusti mi pregehe, strasti, in dodeli mi milost, da zanaprej v vsaki zopernosti posnemam tvojo neizpremenljivo pohlevnost, in tako stanoviten sveti mir uživam.

1 Očenaš in 5 Čast bodi.

*O presladko srce Jezusovo, daj,
Da te ljubim vekomaj.*

5. Hvala in čast naj se poje, o Jezus, tvojemu blagodušnemu srcu, ki je premagalo smrt in peklo, ki je vredno te in vse hvala. Jaz pa se bolj ko kdaj sramujem, kader vidim, kako je moje srce slabodušno, kako se boji svakega zasramovanja, in kako se celo prestraši praznih besedij. Ne sme biti dolgo tako. Prosim te prisrčno, daj mi poguma, moči, da bodem s teboj vojskujoč se in premagujoč tudi s teboj zmagonosno v nebesih kraljeval.

1 Očenaš in 5 Čast bodi.

*O presladko srce Jezusovo, daj,
Da te ljubim vekomaj.*

Obrni se zdaj k Mariji, posveti se njeni službi, in zaupajoč v njeno materino srce, govori:

Prosim te, o prezvišena mati Gospodova, in moja mati, Marija,

po visoko vzvišenih prednostih tvojega presladkega srca: zadobi mi resnično in stanovitno pobožnost do presvetega srca Jezusovega, tvojega Sina, da se vanj zapiram sè vsemi svojimi mislimi in nameni, da vse svoje dolžnosti prav izpolnjujem, da vsigdar, izlasti pa današnji dan radostno služim, svojemu Jezusu in da si zmeraj bolj prizadevam posnemati čednosti in popolnosti njegovega presvetega srca. Amen.

V. O srce Jezusovo, iz ljubezni do nas goreče:

R. Užgi naše srce ljubezni do tebe plameneče.

Molitev: Gospod, prosimo te, naj nas sveti Duh unema z onim ognjem, kateri je Kristus Jezus iz notrine svojega srca poslal na zemljo in močno želel, da gori; ki s taboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Krščanska duša! uzemi si božje srce Jezusovo v posnemanje. Izberi si naj vsaki mesec eno čednost, v kateri se vadi, n. p. ponižnost, potrpežljivost, zatajevanje, pokorščino, udanost v voljo božjo, gorečnost molitve, prizanašljivost itd. Obujaj taki namen pri svoji vsakdanji jutranji molitvi. Prosi božje srce moči in trdnosti, spominjaj se svojega namena večkrat na dan, izprašuj se s tem na večer, in videl boš, da krepko napreduješ v duhovnem življenju.

Srčno vzdihovanje.

O usmiljeni Jezus, usliši me! —
Milost tvojega srca, izpreobrni me! —
— Svetloba tvojega srca, razsvetli me! —
Zalost tvojega srca, omeči me! —
Rana tvojega srca, prešini me! —
Kri tvojega srca, spravi me! —
— Voda tvojega srca, očisti me! —
Zasluženje tvojega srca, posveti me! —
— Križ tvojega srca, potrdi me! —
Krona tvojega srca, ozaljšaj me! —
Usmiljenje tvojega srca, skrij me! —
— Ogenj tvojega srca, ogrej me! —
— Duh tvojega srca oživi me! —

Plamen tvojega srca, užgi me! —
Ljubezen tvojega srca, unemi me! —
Udanost tvojega srca, pouzdigni me!
— Lepota tvojega srca, izpremeni
me! — Veselje tvojega srca, izveli-
čaj me! — Bogastvo tvojega srca,
nasiti me! — V tvojem srcu, o Je-
zus, živim in umrjem! — Svoje srce
tebi dam, ker ljubim te! — O sladko
srce, osreči me! — Tu in tam na
vekomaj. Amen.

Vzdihlaji.

Ljubljeno bodi povsodi Jezusa
presveto srce.

(100 dnij odp.)

Sladko srce Jezusovo, bodi moja
ljubezen.

(100 dni odp.)

Sveto srce Jezusovo, usmili se me!

(100 dnij odp.)

Jezus, ki si krotek in iz srca po-
nižen, stori moje srce enako svo-
jemu.

(100 dnij odp.)

O Božje usmiljenje v presvetem srcu Jezusovem učlovečeno, varuj svet in pridi čez nas.

(100 dnij odp.)

Izpoznavano, hvaljeno, češčeno, ljubljeno, slavljeno in poveličevano bodi vselej in povsodi božje srce Jezusovo in najčistejše srce Marijino.

(60 dv: j odp.)

Slava in češčenje, ljubezen in zahvala naj se vsaki trenotek daje pod podobo kruha skritemu srcu Jezusovemu po vseh tabernaklih na zemlji do konca sveta.

(100 dni odp.)

Jezusu pozdrav.

Pozdravljen bodi, o predobrotni Jezus, kralj nebes in zemlje, ki si prepoln milosti, s katerim je usmiljenje! Ti si blagoslovljen med vsemi človeškimi otroci. Slavljeno bodi tvoje izveličansko ime; poveličevano bodi tvoje sveto trpljenje in tvoja sveta smrt. Sladki Jezus, zlati biser

nebeški, obračaj na me svoje milostne oči, zdaj, vsaki hip, izlasti pa na mojo smrtno uro. Amen.

Molitev k Jezusu zoper zapeljivce.

Presladki Jezus, naš božji učenik, ki si vselej osramotil hudobne naklepe farizejev, s kterimi so te zalezovali; uniči nakane brezbožnih in vse onih, ki izkušajo v hudobnosti svojega duha tvoje ljudstvo s krivimi nauki zapeljati in preslepiti. Razsvetluj nas, svoje učence, z lučjo svoje milosti, da nas ne premami zvitost modrijanov tega sveta, ki svoje pogubne in slepeče nauke povsod razširjajo, da bi tudi nas zapeljali v svoje zmote. Daj nam tako zastopnost v veri, da bomo zalezovanja hudobnih izpoznavali, nauke tvoje svete cerkve trdno verovali, krive nauke sovražnikov resnice pa stanovitno zavračevali. Amen.

(100 dnij odp. vsakrat. Pij IX. 1866-)

Duhovno veselje.

Vzdihljaji k Jezusu.

Zasluzenje Jezusovo, tolaži me. Modrost Jezusova, uči me. Dobrota Jezusova, posveti me. Potrpežljivost Jezusova, potrjuij me. Krotkost Jezusovega, poživljaj me. Pravičnost, Jezusova, varuj me. Onemoglost Jezusova, bodi mi moč. Rane Jezusove, bodite mi zdravilo. Križ Jezusov, bodi mi zmaga. Smrt Jezusova, bodi mi življenje. Kri Jezusova, bodi mi zdravilo. O dobrotljivi Jezus, usliši me. V svoje svete rane skrij me. Milost Jezusova daj meni in vsem vernim večno življenje. Amen

Posvečenje presvetemu Jezusovemu srcu.

O Jezus, moj Izveličar in moj Bog! Velika je tvoja ljubezen do ljudi, katero si s tem pokazal, da si v njih odrešenje vso svojo drago kri prelil, — in vendar te oni tako malo ljubijo, da, še celo žalijo te in zaničujejo, posebno s kletvino in

z oskrunjevanjem praznikov. Oh, rad bi dal tvojemu svetemu srcu kako zadoščenje, rad bi popravil toliko nehvaležnost in nespoznanje, s katerim ti skoraj vsi ljudje vračajo! Pač bi rad ti pokazal, kako želim ljubiti in častiti to vse časti vredno in ljubezni polno srce v pričo vseh ljudi, ter tvojo čast vedno bolj množiti. Rad bi videl, da se ispreobrnejo vsi grešniki, in da se iz svoje mlačnosti vzdramjio vsi tisti, kateri spadajo sicer k tvoji cerkvi, vendar pa ne skrbijo ni za tvojo čast ni za blagor cerkve, tvoje neveste. Rad bi na dalej, da se zavejo tudi tisti katoličani, kateri se vedno pravoverne iskazujejo z dejanji krščanske ljubezni, vendar pa se trdovratno držé svojih misli, in se nočejo podvreči odlokam svetega sedeža, ali pa tudi očitno nasprotujejo njegovemu uku: da bi pač vsi ti enkrat ispregledali in verovali, da

kdor cerkve v vsem ne poslušá, tudi Boga ne poslušá. ki je vedno sè svojo cerkvijo. V zadobljenje tedaj tega svetega namena, in pa zmage in trdnega mirú te tvoje neomadežavane neveste (svete cerkve), da se pospeši blagor in sreča tvojega namestnika na zemlji, da se ispolnejo njegovi sveti nameni, in da se ob enem tudi vse duhovstvo vedno bolj posvetí in tebi bolj dopadljivo postane; kakor tudi za vse to, kar ti, o moj Jezus! veš, da je primerno tvoji sveti volji, da se grešniki ispreobrnejo in pravični v čednosti napredujejo, zato da enkrat vsi večno življenje dosežemo; poslednjič ker vem, o moj Jezus! da s tem storim reč, ki je tvojemu presladkemu srcu dopadljiva: posvečujem slovesno, klečé pred tvojimi nogami v pričo Marije matere Božje in vsega nebeškega dvora, in sicer tebi, o moj Izveličar Jezus

Kristus, edini vir vse moje sreče na duši in na telesu, združen z namenom s. očeta papeža, sam sebe in vse kar imam tvojemu presvetemu srcu, in hočem se ljubiti in služiti mu s vso svojo dušo, s celim svojim srcem, s vsimi svojimi močmi, ter želim, da bodi tvoja volja vselej moja volja, in da bodo moje želje vselej združene s tvojimi željami.

V očitini dokaz pa, da sem se tebi posvetil, zarečem se tebi slovesno, o moj Bog! in obetjam, da hočem v prihodnje na čast tega tvojega presvetega srca zapovedane praznike tako posvečevati, kakor s. cerkev uči, in skrbeti, da je bodo tudi vsi tisti posvečevali, kateri so kakor si bodi meni podložni.

Vse te svete želje in sklepe, ktere mi udiha tvoja milost, stavim v tvoje sveto srce, in tako se nadejam, da mu dam s tem nekako zadoščenje za toliko razžaljenj, ki se mu

godíjo od nehvalžnih ljudi, in da zadobim sebi in vsem svojim bližnjim pravi blagor v tem in v ónem življenju. Amen.

Posvetitev Jezusovemu srcu.

(Vsakidanja.)

Ljubeznjivi moj Izveličar! Hoteč ti svojo hvaležnost pokazati, in ti za svoje pregrehe nekolišno zaščenoje dati, posvečujem se vsega tvojemu presvetemu srcu, in sklepam za naprej po tvoji milosti nigrdar več ne grešiti.

Presveto srce Jezusovo! razlij polno mero svojega blagoslova čez svojo sveto cerkev, čez njene služabnike in vse njene otroke, izlasti pa čez našo družino in to zemljo. Pravične potrjuj, grešnike ispreobiračaj, umirajočim na strani stoj, duše, ki so v vicah, rešuj in razširjaj čez srca vseh sladko 'kraljestvo svoje ljubezni, Amen.

Oče naš, Češčena, Vera.

III. Pobožnost k s. Duhu.

(Po besedah s. Gertrude.)

Brez ljubezni božje je človek zares ubog in ves reven, najsi je še tako bogat ter imeniten. Brez ljubezni ni prave čednosti. Kdor ima to božjo čednost, ljubezen, ima vse, najsi je še toliki siromak, zakaj Bog je ljubezen. Te ljubezni pa si sam ne moreš dati. Ta ljubezen je največi dar božji, dar s. Duha, ki ga usiplje v človeško srce. Zatoraj pa rad časti s. Duha. Vsaki dan in pred vsakim delom ga poprosi pomoči.

Osveti Duh! ti si ljubezen Očeta in Sinova, ti si edinost med Bogom in ljudmi. Utisni tudi moji duši svoje božanstveno znamenje. Očisti in užgi jo s svojo božjo ljubeznijo, da vse pozemeljsko v nji izgori, in da bo z Bogom edini duh. Napravi jo s svatovskim oblačilom; v smrtni uri pa jo vodi

nevesto k večnemu kralju ljubezni.
Amen.

Sedmero molitev na čast s. Duhu
v spravo, ker se zanemarjajo milosti 7erih
ss. zakramentov.

1. Sveti krst.

O božji s. Duh! V s. krstu izbri-
suješ dedni greh ino vse druge, ter
daješ duši: da je nedolžna, otrok
božji, da ima pravico na nebesa.
Koliko pa jih drži krstno obljubo?
Veliko se jih ustavlja izpoznani res-
nici, in nečejo stopiti v pravo cer-
kev. O s. Duh, razsvetli jih; raz-
svetluj pa tudi mene! Vsaj jaz se
hočem držati krstne obljube ter ne-
čem nepridno obračati tvoje milosti.

*Očenaš . . . Češčena . . . Čast bo-
di . . .*

2. Sveta potrda (birma).

O božji s. Duh! V sveti potrdi se
daješ duši s vsemi svojimi obilimi
darovi. Kako hitro pa te preženo iz

srca, z grehom ! Ponavljaj svoje milosti v meni, in potrjuj me, da bom neustrašen v veri, da bom premagoval sovražnike svoje duše. Prosim te tudi za potrjevanje, naj vredno prejemajo to sveto skrivnost.

*Očenaš . . . Češčena . . . Čast bo-
di . . .*

3. Sveto rešno telo.

O božji s. Duh ! Kako pozabljajo to s. skrivnost ! K s. maši ne hodijo ni zapovedane dni. Redko gredo k s. obhajilu. Ljubega Jezusa ne obiskujejo: O koliko je božjih ropov in bogokletve! in za vse to, kako malo je sprave in poprave ! Dodeli mi največe spoštovanje in najglobočo ponižnost do tega presvetega zakramenta, in da ga nikdar nevredno ne prejmen.

*Očenaš . . . Češčena . . . Čast bo-
di . . .*

4. Sveta pokora.

O božji s. Duh! Tvoje neskončno usmiljenje se kaže izlasti v tej s. skrivnosti. Brez nje bi se večno pogubili, ki so po s. krstu smrtno grešili. In vendar se toliko greši, in toliko odlaga potrebno ponižanje v s. izpovedi, in še takrat se grehov zamolči, po svetu hudobnega duha, in tako na stare hudobije naloži novi smrtni greb! V spravo za to se hočem pogosto očiščevati in pravo pokoro delati.

*Očenaš . . . Češčena . . . Čast bo-
di . . .*

5. Sveto poslednje olje.

O božji s. Duh! Dasiravno to svetstvo dušo tolaži, za hudi boj pokrepljuje, vendar z njim odlašajo, in celo boje se ga! O da bi se ga nihče ne branil, tega duhovnega zdravila in čistila, in da bi ga vsaki v zavednosti prejemal! Dodeli mi,

da se nihče ne loči s tega sveta, tudi jaz ne, preden ne prejmemo te poslednje milosti.

*Očenaš . . . Češčena . . . Čast bo-
di . . .*

6. Posvečevanje.

O božji sv. Duh! O kako koristno in izveličavno je to svetstvo, po kterim nabiraš novih služabnikov, kateri imajo vernim deliti milosti božje. Ali koliko se greši soper to skrivnost! Mašnikom se posmehujejo, norčujejo se iz njih, zaničujejo, preganjajo! O sveti Duh! daj mašnikom velike milosti, da bodo mogli svojemu visokemu stanu primerno živeti. Jaz pa bom mašnike Gospodove spoštoval, le dobro o njih mislil in govoril, in zanje molil.

*Očenaš . . . Češčena . . . Čast bo-
di . . .*

7. Sveti zakon.

O božji s. Duh! Kako težkih dolžnosti imajo zakonski! Skrbeti

morajo, da izveličujejo sebe, in da svojih otrok ne pohujšujejo. O kako se zanemarjajo tako važne dolžnosti! Greši se soper namen zakona, soper zvestobo, soper nedolžne otroke. Ni ljubezni, ni miru, ni blagoslova, ker ni tebe, o sveti Duh, ker te izganjo iz src in iz hiš. O ljubezni polni s. Duh! dodeli vsem zakonskim, da bodo svojemu stanu spodobno živeli medsebojne dolžnosti s tvojo pomočjo radi izpolnjevali, a naposled z otroci večno izveličanje dosegli.

*Očenaš . . . Češčena . . . Čast bo-
di . . .*

Prošnja darov.

O Bog, ki si srca vernih z lučjo svetega Duha razsvetljuješ in podučuješ, daj nam, da bomo s pomočjo svetega Duha vselej prav mislili in delali, in se njegove tolažbe zmeraj veselili.

O tolažnik, sveti Duh, resnični Bog, ki si apostole in učence razsvetlil, ter jim podelil svoje svete darove, ponižno te prosim, dodeli jih tudi meni, ker sem jih tako silno potreben, da brez njih nič dobrega storiti, in si večnega izveličanja zaslužiti ne morem.

Dodeli mi tedaj, tolažnik sveti Duh, delivec vseh božjih milostij, 1. dar *modrosti*, da bom imel pri vsem dejanju in nehanju zmeraj le dober namen, in da se zmeraj le dobrih kršanskih pripomočkov poslužujem, da dosežem svoj večni namen. — 2. Dodeli mi dar *razumnosti*, da bom vse nauke naše svete vere trdno veroval, da jih bom le toliko umeval, kolikor mi je v izveličanje potreba, sicer pa svojo pamet pokorno Kristusu podvrigel. — 3. Dodeli mi dar *sveta*, da v dvojih in omahovanju brž izpoznam, kaj mi je storiti, da bo tebi najdopadljiviše;

daj mi izpoznati, kar hočeš, da naj storim. — 4. Dodeli mi dar *moči*, da se bom stanovitno držal tebe in tvojih svetih nauk, da tvojo sveto voljo vselej zvesto dopolnim, in da me tudi bridkosti od tega odvrata ne bodo mogle. — 5. Dodeli mi dar *učenosti*, da bom popolnoma vedel dolžnosti kristjana, da bom tudi sebe prav izpoznal, svoj dušni stan, svojo slabost in pomankljivost, kolikor mi je tega treba, da se poboljšam, izpokorim, in izveličam. — 6. Dodeli mi dar *pobožnosti*, da bom storil vse rad in vesel, iz ljubezni do tebe, kar tirja tvoja služba. Daj mi gorečnost v molitvi, da te zbranega duha molim v duhu in resnici. Varuj me mlačnosti, ki človeka od tebe zmeraj bolj odvrata. — 7. Dodeli mi dar *strahu božjega*, da se bom bal le tebe razžaliti in tvojo milost izgubiti; da nikdar iz človeškega strahu ne sto-

rim, kar ti prepoveduješ, in ne opustim, kar ti zapoveduješ, saj vem, da me boš le ti sodil, ne ljudje.

O tolažnik, sveti Duh, resnični Bog, za vse te milosti in darove te prosim v Jezusovem imenu, v imenu našega ljubega odrešnika, kateri s teboj in z Bogom Očetom živi in kraljuje, Bog vekomaj. Amen.

Naposled se ti zahvaljam, o tolažnik, sveti Duh, za vse milosti in dobrote, ktere sem prejel od začetka svojega življenja pa dosehdob. Pri svetem krstu si me razsvetlil s tremi božjimi čednostmi, pri sveti birmi si me v veri in milosti ino vsem dobrem potrteil, v prejemanju svetih zakramentov pa mi deliš in množiš sveto milost, brez ketere nič dobrega storiti ne morem. O presveti Duh, dodeli mi to milost, da se tvojih darov vselej tako poslužujem, kakor je tebi najbolj dopadljivo, da svoje izveličanje dosežen. Amen.

Cerkvene molitve k svetemu Duhu.

O Bog, ki si apostolom svojim dal svetega Duha, dodeli tudi vernemu ljudstvu, česar te prosi pobožno, in da ker si mu vero dal, mu tudi mir podeliš.

Naj nas podpira, prosimo, o Gospod, moč svetega Duha, ktera naj srca naša milostno očisti, in jih varuje vsega hudega, in za svoje vredno prebivališče pripravi.

Daj svoji cerkvi, prosimo te, usmiljeni Bog, da ker je po svetem Duhu zedinjena, je napadi sovražni nikakor ne motijo.

S tem ognjem, prosimo te, o Gospod, naj nas sveti Duh podžiga, kateri je naš Gospod Jezus Kristus na zemljo prinesel, in hotel, da mogočno vse prešine. Kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti taistega svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Pesni na čast sv. Duhu.

I.

O pridi stvarnik, sveti Duh!
Obišči pamet, dušo nam,
Napolni z rajsko milostjo
Srca, ketera ustvaril si.

Saj pravimo ti tolažnik
In dar Boga neskončnega,
Ljubezen, ogenj, živ studen'c,
Mazilo blago naših duš.

Darov sedmerih vir si ti,
Desnice prst Očetove,
Očetova obljuba ti
Z jeziki grla bogatiš.

Prižgi razumu pravo luč,
Ljubezen v srca nam izlij,
Slabosti trupla našega
Daj krepko nam prenašati.

Odženi v stran sovražnika
Dodeli nam pokoja dar!
Pod tvojim vodstvom bomo se
Ogibali škodljivega.

Po teb' poznamo Očeta naj,
Poznamo Sina božjega;
Da ti obeh si lasten Duh,
Naj vedno trdno ver'jemo.

Očetu slava bode naj
Z edinimS inom vekomaj,
In s Tolačnikom blaženim
Na večne čase slavljenim. Amen,

Mesto poslednje kitice se o velikonočnem času
moli naslednje :

Očetu slava naj doni,
In Sinu, ki je z groba vstal
In Duhu, ki tolaži nas,
Naj bode slava večni čas.

Amen.

II.

Pridi sveti duh, vladar!
Pošlji svoje luči žar
Iz nebeških visočin!

Pridi Oče revežev.
Darovalec vseh darov,
Pridi ogenj svetli src!

Si tolažnik vseh bridkost
Dušam našim mili gošt
In hladilo presladko!

Vtrujenim počitek, mir,
Vročim mili hlada vir,
Jokajočim tolažnik.

Luč bliščeča, blažena,
Oj napolni jim srca.
Kteri v tebe ver'jejo.

Brez božanstva tvojega
Nič v človeku ne veljá,
Nič v njem ni dobrega

Ti izmij nečisto vse,
Ti operi madeže,
In ozdravi ranjeno.

Vse okorno pripogni,
Kar je mrzlega, ogrej,
Vôdi, kar zgrešilo pot.

Dáj jim, ki v te ver'jejo,
Ki v te trdno upajo,
Sedem blaženih darov!

Čednosti zaslugo daj,
Sprejmi nas v presrečni kraj,
V večnega veselja raj! Amen.

(Za vsako pesen vsakrat po 100 dnij odpustka;
na binkoštni praznik in med njegovo osmino pa
300 dnij odpustka.)

Molitev.

O Bog, ki si srca svojih vernih
pa razsvetljenju svetega Duha učil,
daj, da ravno v tem Duhu, kar je
prav, izpoznamo, in se njegove to-
lažbe vselej veselimo: Po Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

IV. Marijino češčenje.

Ena ali druga ali več teh molitev — kakor opravki dopuščajo — more ti služiti za šmarnice v mesecu majniku. Kar storiš Mariji na čast ali doma ali pri delu ali v cerkvi za vsaki dan imaš odpustka 300 dnij, in enkrat v mesecu po prejetih ss. zakramentih popolni odp.

Ceščena Marija.

(Razložena.)

Zdravo, Marija! O presveta devica, izmed vseh milijonov Adamovih hčeri izvoljena nebeška kraljica! Pozdravljam te, kakor te je pozdravil angel Gabriel, od Boga poslani, ki ti je oznanil, da si povzdignjena v navišo čast. Bodi tisoč in tisočkrat pohvaljena in počeščena, o prečista devica Marija, naša ljubezniva mati, naša največa

gospa, naša najmogočnejša pomočnica! Bodi sto tisočkrat počeščena, o prečudna Mati milosti Božje, od vekomaj izvoljena posoda vseh božjih dobrot!

Milosti polna, ti sè vseimi milostmi in darmi od Boga najobilniše oblagodarjena! O milosti polna mati Marija, izprosi tudi meni od Boga vse tiste milosti, katerih potrebujem, da bom mogel lepo živeti, enkrat pase izveličati.

Gospod je s taboj. O presrečna Devica, ki si bila zmeraj z Bogom sklenjena po milosti! Bog je bil zmeraj s teboj. Presveta Trojica je prebivala v tebi kakor v najlepšem templu. Sklenjen je bil s taboj Bog Oče, kakor s svojo preljubo hčerjo; Bog Sin, kakor s svojo deviško materjo; Bog sveti Duh, kakor s svojo prečisto nevesto. O Marija, prosi Gospoda, da bi tudi pri meni zme-

raj ostal s svojo milostjo, da bi ga jaz nikdar z nobenim grehom ne razžalil, in ga ne pregnal iz svojega srca.

Blagoslovljena si med ženami.
Med vsemi drugimi svojega spola si edino ti od Boga obdarovana z najvočimi in najimenoitnišimi darimi. Nad teboj je izkazal vsemogočni Bog največe čudeže svoje modrosti in svoje ljubezni. Preden si še luč sveta zagledala, bili so že čudeži božjega usmiljenja nad teboj storjeni. Ker si bila od vekomaj od Boga odbrana, da bi bila prečista Mater njegovemu Sinu, to te nikdar ni omadežala kača, kateri si glavo strla. O resnično blagoslovljena med vsemi ženami! izprosi nam nebeški blagoslov, da bomo radi v dobrem, in z bogoljubim življenjem kazali, da smo poklicani sè vsemi blagoslovljenimi nebeškega Očeta posesti večno kraljestvo.

In blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus. Res, blagoslovljen, čez vse blažen, svet, čež vse svet je Jezus Kristus, naš Gospod in Bog in Izveličar. O Marija, visoko češčena devica, ki si Jezusa spočela od svetega Duha, ti si res božje drevo večnega življenja. Sam Bog te je usadil v raj nebeški, in Jezus Kristus je tvoj sad, od kterega nam prihaja večno življenje. O presveta Devica, prosi svojega ljubega Jezusa, kteri nam je odprl nebeška vrata, da bi jih naše hudobije nam spet ne zaprle, temuč da bi mi s pomočjo njegove milosti tukaj tako živeli, da bi ga tamkaj vekomaj gledati in brez konca uživati zaslužili.

Sveta Marija, mati božja! O prečudna mati devica! Devica si nam Jezusa rodila. Po vsi pravici si toraj Mati božja, ker je sam Bog nebeški hotel na svet rojen biti. O nedosežna

časť in visokost, ktere še nikoli nobena druga stvar doseгла ni. On, ki te je ustvaril, hotel je od tebe rojen biti; tvoj Bog in Gospod je hotel biti tvoj otrok. O visoka nebeška kraljica, ozri se s svojega sedeža na nas revne stvari v tej solzni dolini, na nas zapušćene otroke Evine, in bodi zmeraj naša ljubezniva in dobrotljiva Mati, kakor te je tvoj Jezus na svetem križu vsem nam mater izročil.

Prosi za nas grešnike, zdaj in na našo smrtno uro. O Marija, pribežališće vseh spokornih grešnikov! Jaz grešni človek pribežim v svojih dušnih težavah sè vsem zaupanjem k tebi, in te ponižno prosim, o Mati milosti božje, gavori za me in za nas uboge grešnike na svetu, pri svojem ljubeznivem Sinu, kteri je na svet prišel iskat in izveličevati, kar je bilo izgubljeno. Izprosi nam od ljubega Jezusa resnično spokor-

nega duha, da bi svoje grehe na tanko izpoznali, jih obžalovali, božjim namestnikom zvesto razodeli, vredno se zanje izpokorili, in tako od Boga milostivo odpuščenje zadobili. O Marija, usmiljena pomočnica, ki si s svojimi svetimi prošnjami pred Bogom že tolikanj grešnikom pomagala, da so se resnično izpreobrnili in pravo pokoro storili, o pomagaj tudi nam, ubogim grešnikom, ki tako pristrčno zaupamo v tvojo pomoč. Pomagaj nam vseh nevarnostih našega življenja, pomagaj nam v vseh izkušnjavah in priložnostih, pomagaj nam posebno ob naši smrtni uri, ko bodo naše duše zapuščale ta svet. Takrat nam pridi na pomoč s svojim ljubim Jezusom. Stoj nam zvesto na strani, brani nas hudobnega sovražnika, in pelji naše duše s tega revnega sveta tja v večno nebeško kraljestvo, kjer se bomo s taboj in

sè vsemi izvoljenemi vekomaj pri Bogu veselili. Amen.

Marijina pesem.

Poveličuje moja duša Gospoda — In moj duh se veseli v Bogu, mojem Izveličarju. — Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle; zakaj, glej, odsehdob me bodo blagrovani vsi rodovi. — Zakaj velike reči mi je storil, ki je mogočen, in sveto ime njegovo. — Usmiljen je od roda do roda tem, ki se ga boje. — Kaže mogočnost svoje roke, ter razkropljuje napuhnjene v mislih njih srca. — Mogočne meče sè sedeža, in ponižne pouzdiguje. — Lačne napolnjuje z dobrim, bogate pa odpušča prazne. — Vzprejel je Izraela, službenika, svojega, ker se je spomnil svojega usmiljenja. — Kakor je govoril našim očetom, Abrahamu in zarodu njegovemu vekomaj. — *Čast bodi . . . Kakor je bilo . . .*

Marijina hvalnica razširjena z besedami s. Bernarda*).

(Segneri S. J.: *Manna animae.*)

1. *Poveličuje moja duša Gospoda.* — Gospoda poveličuje sicer vsaka stvar, ali še več, več ko vse stvari,

*) Segneri S. J. *Manna animae.*

povelečuje ga moja duša. Nobene stvari ni storil Gospod toli veličastne ko mojo dušo. Zatoraj ga povelečuje z besedo, povelečuje ga z dejanjem, povelečuje ga z občuti; povelečuje ga hvaleča, slaveča, ljubeča, ker je veličastno povelečana od veličastnega Gospoda.

2. *In moj duh se veseli v Bogu mojem Izveličarju.* — Veseli se moj Duh ne v meni, ampak v Bogu, mojem stvorniku, ko ga užgano izpoznava in ljubi. A to se godi po mojem Izveličarju, po Jezusu, po mojem Sinu. Bog je moj, Izveličar je moj in ta je moj Sin. On je stvarnik vsega, ali Sin je samo moj, in po meni je on Izveličar vsem.

3. *Ker se je ozrl na nizkost svoje deklet.* — Dekla njegova ne bi si bila upala pouzdigniti k njemu svojih očij, ko ne bi se bil on poprej ozrl na svojo deklo. Ker smo bili toliki ubožčeki, ozrlo se je na nas

njegovo usmiljenje; podelivši meni predpravico. Ozrl se je name, storil me je ponižno, storil svojo deklo, svojo in v svoji je vršil svoje delo izveličanja.

4. *Zakaj, glej, odsehdob me bodo blagrovali vsi rodovi.* — Vidim, kaj bode z menoj in kateri sad priraste iz mene; kako mnoge in velike dobrote pridejo ne le meni, tudi vsem narodom. Zavoljo teh milosti in dobrot me bodo blagrovali, ker bodo od mene prejekali sad izveličanja. S tem sadom bodo vsi oblagreni, in zato me bodo blagrovali vsi rodovi: rodovi v nebesih, rodovi na zemlji, vsi angeli, vsi izvoljeni. Število angelskih rodov se bo napolnilo po onem, ki se iz mene porodi. Zarod človeški je bil pogubljen v Adamu, blagoslovljeni sad mojega telesa, Jezus, ta ga bo povišal v večni blagor.

5. *Zakaj velike reči mi je storil, ki je mogočen in sveto ime njegovo.* — Ničesar si ne prisvajam, ne pripisujem si nobenega zaslužjenja, vse je od njega, ki mi je storil velike reči. Ni mi storil veliko reč, eno, storil mi je velike reči, mnoge. Velika reč je, da sem Devica, da sem Mati, da sem Devica in Mati, čigava Mati? Mati Bogova! Ni dopovedati, ni misliti, kako mnoge in velike so dobrote, ki mi jih je storil. Ker je to storil, s tem je pokazal, da je mogočen, da je vsemogočen, da more storiti, karkoli hoče. Velike reči so, ki jih vidite na meni; pa velika je ona mogočnost, ki mi je storila tako velike reči. Iz teh velikih in prečudnih rečij na meni preišljajte, kako velikanska in čudovita je moč njegova. — Ime njegovo, t. j. njegova moč in slava, to ime njegovo je čudovito, je sveto, je neizrecivo, ono je hotel razka-

zati v meni. Kako je to ime? Dobri je to ime, zakaj nihče ni dober, razen samega Boga. Ker je *dobrota, slava, moč*, zato mi je storil tako velike reči. Zares sveto jè ime njegovo, ker je hotel pokazati na meni svojo moč in dobrotljivost.

6. *Usmiljen je od roda do roda njim, ki se ga boje.* — Usmiljenje njegovo sega od Judov do vseh narodov, od začetka sveta pa do konca. Usmiljenje to se podeljuje ne vsakemu, komurbodi, temuč le onim, ki se njega boje. Bog razločka ne dela med bogatim in siromakom, med moškim in žensko, med dekle in gospo, med hlapcem in gospodom, njemu je vsaki ljub in drag, ki se ga boji, t. j. ki pravično živi, ki se boji Bogu se zameriti. A kateri se boje Boga zavoljo svojih grehov, tisti naj ne obupavajo, ker prav takim boječim je usmiljen Gospod, taki strah vede k ljubezni.

7. *Kaže mogočnost svoje roke, in razkropljuje napuhnjene v mislih njih srca.* — Z močno svojo roko je privezal silovitega sovražnika, sata-na, in pobral mu vse orodje, sè katerim je pogubíval rod človeški. Rojévali smo se otroci jeze Božje, Kristusova kri pa nas prestvarja v otroke ljubezni Božje. — V začetku je razkropil napuhnjene angele in prva človeka; one je vrgel iz nebes, ta dva pa iz raja, ker niso obstali v resnici. Napuhnjeni je razkropljen, zakaj napuh je puh in dim in prah, ki ga veter raznaša. Bog raztepa vsakovrstne napuhneže; eni udarjeni padajo v pogubljenje, eni ponižani stopajo v življenje. — Posebno pa Bog razkraplja one, ki so napuhnjeni v mislih svojega srca, ponosne na svoje znanstvo in učnost, katerih se človek ne domore brez uma, a ta je dar božji. *Z mislimi se prihaja do izpoznavanja, srce pa*

želi nečímurne slave. *Svojega*, našega, človeškega srca je napuh, preziranje daru božjega; od Boga pa je znanje, um.

8. *Mogočne meče sè sedeža, in ponižne pouzdiguje.* — Zavrženi duhovi, vladavci tmín, ti so bili mogočni v hudobnosti, ali Bog jim je to moč z nogami na križu pribitimi pogazil in potrl. Savla je Bog odstaval, a Davida postavil; in še dandanašnji peha mogočne sveta. Bog edini je Gospod, najviši, zatoraj ne trpi, da mu kdo sega v gospodstvo. Nam, vstvarjenim sodi le poniževati se, ker le v poniževanju pred Bogom, v podložnosti njegovi in službi njegovi se moremo izveličati.

9. *Lačne napolnjuje z dobrim, bogate pa odpušča prazne.* — Nebeščani so lačni božje slave; zmeraj jo uživajo, a nikoli se je ne zasitijo, a ta lakota jim dela samo veselje. Zemljanom pa, ki so lačni in žejni

pravice božje, ki hrepene po nebeškem veselju, njim deli darove s. Duha, z njimi premagujejo veliko hudega. Ubogi so največidel, ki so lačni božjega kraljestva, ne bogati; bogati so polni posvetnih želja, tem se ne dele darovi s. Duha, ti odhajajo prazni za večno življenje.

10. *Vzprejel je Izraela, služabnika svojega, ker se je spomnil svojega usmiljenja.* — Vzprejel in odobril in blagoslovil je Izraelovo delo, njegovo življenje, ker je verno in pravično služil pravemu Bogu. Vzprejel je vse pravične, od prvega do zadnjega, ko prijetni dar, nebeško dedino, da bi vsem pokazal bogastvo svoje milosti. Ko je odlašal Bog poslati Obljubljenega, zdelo se je, da je pozabil svojih vernih; a on se je spomnil, da nikdar ni pozabil.

11. *Kakor je govoril našim očetom, Abrahamu in zarodu njegovemu vekomaj.* — Bog namreč je mogočen,

usmiljen, pravičen, zvest v svojih besedah, in zato je izpolnil vse, kar je bil obetjal očakom, med katerimi je bil Abraham izmed prvih, a zarod njegov so vsi verni. V začetku je govoril Bog bolj skrivotno, na koncu vekov bolj razločno, Sin njegov pa je natanko povedal voljo Božjo. Boga izpoznavamo tukaj kakor skozi zaveso, v pravi domovini pa ga bomo gledali, kakor je, kakoršen se kaže angelom in svetnikom.

Mariji pozdrav.

Pozdravljena bodi, o Marija, hči nebeškega Očeta. Pozdravljena bodi, o Marija, mati Sina božjega. Bodi pozdravljena, o Marija, nevesta svetega Duha, bodi pozdravljena, Marija, tempel božji. Bodi pozdravljena, lilija presvete Trojice. Bodi pozdravljena, nebeščanov ljubljena roža.

Pozdravljena, o Marija, devic Devica, polna ponižnosti in sladkosti,

od ketere je bil rojen in življen ne-
beški kralj. — Pozdravljena, o kra-
ljica mučenikov, ker tvojo dušo je
tolikrat prebol meč bolečin. —
Pozdravljena, o Marija, vladavka
sveta, ker tebi je dana vsa oblast
v nebesih in na zemlji. — Pozdrav-
ljena, moja Mati, moje življenje,
moja sladkost, in vse upanje moje.
— Pozdravljena, o Marija, mati naj-
ljubezniviša. — Pozdravljena, o
Marija, mati prečudovita

Češčena si Marija, polna si mi-
losti in Gospod je s teboj, ki si bla-
goslovljena med ženami, in čigar Je-
zus, sad telesa, je blagoslovljen.
Blagoslovljen bodi tvoj prečisti že-
nin, sveti Jožef.

Blagoslovljena bodi tvoja mati,
sveta Ana. Blagoslovljen bodi tvoj
angel, sveti Gabriel. Češčen bodi
Bog Oče, ki te je izvolil; češčen Sin
božji, ki te je ljubil; češčen sveti
Duh, ki te je posvetil in obdal sè

vso svetostjo; in pozdravljeni in blagoslovljeni in češčeni naj bodo vsi, ki te ljubijo in slavijo. — Blagoslovi nas toraj, o Marija, s svojim preljubim Sinom Jezusom. Amen.

K Materi božji.

(Besede s. Frančiška Seraf.)

Pozdravljam te, Marija, mati božja, vselej devica, presveta gospa in kraljica, v kateri previva vsa polnota milosti božje! Med ženami se ni rodila tebi enaka. Ti si hči in dekla nebeškega Očeta, velikega kralja. Izvolil te je Mater svojemu preljubemu Sinu. Ti si nevesta svetega Duha, tolažnika. Pozdravljam te, ti palača, ti tempel, ti Mati Gospodu našemu, Jezusu Kristusu. Častim tvoje čednosti, sè kterimi si bila napolnjena. Ti premila in prelepa Mati! prosi svojega preljubeznivega Sina, zaroti ga pri njegovi neizmerni dobroti, prisezi ga pri nje-

govem presvetem učlovečenju, pregovarjaj ga pri njegovi prebridki smrti: — naj nam odpusti naše grehe. Amen.

Molitev.

(Besede sestavil kardinal Bona.)

Kdo te ne bo ljubil, o kraljica src in mati svete ljubezni, kdo te ne bo ljubil? O da bi te ljubile vse stvari! o da bi v tvoji ljubezni živele in mrle! — Vzprejmi moje srce, o moja preljubljena Mati, in prinesi ga v svojih prečistih rokah svojemu presvetemu Sinu. — Predobrotljiva Mati! Tvoje preobraženo obličje naj se mi pokaže ob moji zadnji uri! in tvoja tolažba naj razveseljuje mojega duha ob njegovi ločitvi.

Molitev.

(Besede služabnice božje Ane M. Tajdži.)

Večni Oče! Pomnožuj vedno v srcih tvojih vernih pobožnost do

Marije, svoje hčere. — Večni Sin! Pomnožuj vedno v srcih tvojih vernih pobožnost do Marije, svoje matere — Večni sveti Duh! Pomnožuj vedno v srcih tvojih vernih pobožnost do Marije, svoje neveste.

Čast bodi Bogu . . .

Mati, glej na preveliko nevarnost tvojega ljudstva. — Mati, ki vse premoreš, imej usmiljenje z nami. — Devica mogočna, prosi za nas.

Petero molitev k Mariji materi božji, *)

ki se molijo osem dnij t. j. od sobote do sobote vsaki dan, pri goreči voščenci in pred Marijino podobo, kader želiš v kaki zadevi gotovo uslišan biti. Resnično se ti bo zgodilo, ako ni proti volji božji in proti tvojemu izveličanju. — Te molitve se lahko rabijo tudi na božjih pôtih. —

Prva molitev. — Premila devica Marija, mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nikogar ne zavržeš, ki k tebi pribeži. Zatoraj prihajam

*) Petit cabinet, A: twerpiae, 1656.

k tebi tudi jaz, ter te prosim po oni neizmerni milosti, sè katero te je vsemogočni Bog odičil pred vsemi stvarmi, ne zavračaj moje prošnje, temuč usliši me, in zadobi mi, kar bom skozi osem dnij prosil Boga po tvoji vsemogočni prošnji. O predobrotna Mati, prosim te ponižno po milosti polnem spočetju in rojstvu tvojega preljubega Sina. Prosim te po njegovem svetem obrezovanju in darovanju v templu, po njegovem ostrem postu in pokorjenju, zadobi mi, česar te tako prisrčno prosim.

Prosim te po njegovi trikratni molitvi na Oljiškigori, kjer je v groznem smrtnem strahu krvavi pot potil. Prosim te po njegovem krvavem bičanju, po vsem zasramovanju in zaničevanju, ki so mu ga prizadevali grozovitni Judje.

Prosim te po njegovem bolečine polnem kronanju in po vsem zani-

čevanju, katero je pretrpel od neusmiljene drhali.

Prosim te po onem notranjem strahu, ki ga je čutil, ko je bil na smrt obsojen.

Prosim te po njegovi težki križevi nošnji, po njegovem sramotnem slačenju in groznem pribijanju na križ.

Prosim te po štirih strahovitih žeblih, ki so prebili njegove svete roke in noge.

Prosim te po oni ljubeznivi molitvi, ki jo je molil na križu za svoje sovražnike in rablje.

Prosim te po neskončnem usmiljenju, s katerim je pomilostil desnega razbojnika.

Prosim te po ljubezni in trpljenju, katero si čutila v materinem svojem srcu, ko te je izročil svetemu Janezu.

Prosim te po strašnem smrtnem boju, v kateram je trepetal, ko je

z močnim glasom zaupil: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil.

Prosim te po njegovi pregrenki in preboleči smrti, ko je svojo dušo izdihol v roke nebeškega Očeta.

Prosim te po oni žalosti in onem trpljenju, katero si čutila, ko si preljubega svojega Sina gledala umirati v tako strašnih bolečinah.

Prosim te pobridkih solzah, ki si jih prelivala, ko so ti tvojega Sina mrtvega deli v naročje, in ko si z veliko žalostjo gledala njegove razranjene ude.

Prosim te po vseh grozovitih mukah, ktere je trpel tvoj preljubi Sin od svojega ujetja pa do zadnjega izdihljaja na križu.

Naposled te prosim po njegovem veselem oditju v predpeklo, po njegovem častitem nebohodu, da me v mojem križu tolaži, in če je volja božja, milostno uslišanje moje prošnje pred Bogom zodobi. Po ta-

kem bom s teboj vred Boga hvalil in častil kolikor moči pobožno, in zaupno izrekal tvoj hvalospev:

Poveličuje (kakor na strani 278.)

Druga molitev. — Preblažena devica Marija, najčistejša in najneomadežaniša mati Jezusova! prosim te po veliki radosti, ki si jo imela, ko ti je oznanil angel Gospodov, da boš mati Sinu božjemu, da po tebi bo potolaženo koprnenje očakov, da po tebi se bodo izpolnile napovedbe prerokov. Prosim te po oni neizrekljivi milosti, ki je v trenutku oznanjenja prišla nad — te, in po usmiljenju našega Gospoda Jezusa Kristusa: pridi mi na pomoč v moji zadevi, in v tolažbo moji ubogi duši milostno usliši mojo prošnjo. Zatoraj bom spet z zaupanjem izrekal tvoj hvalospev.

Poveličuje . . . (Očenaš, Češčena).

Trétja molitev. Spet te prosim o najmilejša devica Marija, po veliki

sladkosti, ki si jo čutila v svetem svojem srcu, ko je iz tebe uzklila žlahtna cvetica in ljuba roža: Jezus, Sin vsemogočnega Boga. Prosim te po oni radosti in sladkosti, ki ti je srce polnila, ko si prvič videla žlahni sad, kateri si ko neomadežena devica porodila. Prosim te tudi, o presladka devica, po oni radosti, ki si jo imela s svojim detetom v njegovem detinstvu, ko je počival v tvojem naročju, ko si ga pritiskala na svoje deviško srce, živila ga, in ko si mu služila z materino zvestobo in radovoljnostjo. Po vseh teh radostih, in srčnih sladkosti te prosim, o premila mati, milostivo me usliši v moji prošnji. V ta namen ponavljam tvoj hvalospév:

Poveličuje . . . (Očenaš, Češčena)

Četrta molitev. Zdaj te prosim na novo, o preusmiljena devica Marija, moja prezvesta mati in besednica, po neizvedljivi radosti tvojega ma-

terinega srca, ki si jo čutila, ko se ti je tvoj preljubi Sin po smrti tako častitljiv prikazal, in te s svojim bleščečim obličjem razveselil. O kolika obilost tolažbe je bila takrat v tvojem materinem srcu, ko si videla, da vse njegove rane so zaceljene, vse njegove muke in bolečine okončane. Po tej neizrekljivi radosti, o preslavna devica Marija, te prosim, razsvetli moje borno, grešno srce, in tolaži je, in usliši mojo prošnjo, ako je v izveličanje moji duši. V popolnem zaupanju in sè vso mogočo pobožnostjo začenjaj tvoj hvalospev:

Poveljuje . . . (Očenaš, Češčena.)

Peta molitev. — Naposled te prosim, preblažena Mati, po najpopolniji radosti tvojega najsvetejšega telesa in tvoje najčistejše duše, ktere si zdaj polna v večni slavi in božjem veličanstvu: spomni se, o Marija, kako si zdaj v nebesih povzdignjena nad vse angele in svetnike,

opravljena z oblačilom neumrjočnosti, svetlejša ko sončni žarki, kronana z vencem večnega kraljestva, kraljica nebes in zemlje, sedeča na desnici svojega Sina Jezusa, in pa v popolnem užitku najčistejšega gledanja presvete Trojice.

Po tej neizrekljivi slavi in po teh neskončnih radostih, ki jih vekivečno uživaš, prosim te, v vsi ponižnosti, imej sočutje z manoj ubogim grešnikom, o preslavna kraljica nebeška, in potolaži moje žalostno srce s tem, da zadobiš mojo prošnjo, na kolikor ni proti volji Božji, temuč v njegovo čast in moje izveličanje. Da bi to milost zadobil in da te blagrujem zavoljo tvoje neskončne sreče, molim še enkrat z otroškim zaupanjem tvoj sveti hvalospev:

(Poveličuje. . . . Očenaš, Češčena.)

Darovanje. — Zdaj, o preblažena devica, sem svojo pobožnost dokončal. Po vsem trpljenju, ki si ga pre-

stala na zemlji, po vsem veselju, ki si ga imela na zemlji in je uživaš v nebesih, prosim te, ponižno usliši mojo prošnjo, ki sem ti jo razkazoval v svoji zadevi, in izprosi mi od svojega ljubega Sina, česar tolikanj želim in prosim.

Darujem ti zdaj te petere hvalospeve in te petere molitve, ki sem jih opravil po namenu svoje prošnje, ter jih pokladam v petere Jezusove rane, in jih pokropim z njegovo presveto krvjo.

Vzprejmi, o Marija, dobrotljivo te molitve, in naj predro v tvoje premilo srce. In ker še nikdar nisi pustila od sebe žalostnega, da bi ne bil potolažen, ne pusti tudi mene brez tolažbe. O usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija! obrni name svoje milostive oči, in pomagaj mi v moji zadevi na večje počesčenje in poveličanje božje.

Ako bi pa te moje ponižne prošnje v čemurkoli ne bile moji duši v korist in izveličanje, naj se godi sveta volja Božja, ker vem, da kar Bog naredi, vse prav stori. Amen.

Ponižna prošnja do matere božje Marije.

O preuzvišena, preslavna, pre-sveta, vselej neomadežena devica Marija, mati našega Gospoda Jezusa, Kristusa, kraljica sveta in gospa vsake stvari, ki nikogar ne zapuščaš, nikogar ne odganjaš, ki vsakega potolažiš, ki se k tebi zateke: čistega in ponižnega srca tudi mene ne zavrzi ukljub mojim neštevničnim in prevelikim grehom, ne zavrzi me ukljub mojim velikim hudobijam, ukljub trdobnosti in popačenosti mojega srca, ne zapiraj mi, svojemu služabniku svoje dobrote in ljubezni. Usliši me ubogega grešnika, ki upa v tvoje premilo

usmiljenje, pridi mi na pomoč pre-dobrotna devica Marija, v vseh bridkostih in stiskah in potrebah, in zadobi mi od svojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, našega vse-mogočnega Boga in Gospoda, od-puščenje vseh grehov, milosti sve-tega strahu in ljubezni do tebe, telesno zdravje in čistost, in obvaro-vanje vseh dušnih in telesnih zlij in nevarnostij. Ob smrtni uri mi bodi dobrotna pomočnica, in reši mojo dušo in duše mojih starišev, bratov, sester, prijateljev, sovražnikov in dobrotnikov, vseh živih in mrtvih kristjanov, večne temote in vsega hudega. S taboj bodi, ki si ga devet mesecev nosila v svojem presvetem telesu, in s svojimi svetimi rokami v jasli polagala, tvoj Sin, naš gos-pod, Jezus Kristus, hvaljen na ve-komaj Amen.

(100. dnij odpustka vsaki dan.)

Uzdiblajai k srcu Marijinemu.

Tvoje srce, o Marija, odpri se. —
Tvoja moč, o Marija, varuj me. —
Tvoja ponižnost, o Marija, ponižuj
me — Tvoje ubožtvo, o Marija,
bogáti me. — Tvoja potrpežljivost,
o Marija, prenašaj me. — Tvoja
pokorščina, o Marija, podvrzi me.
— Tvoja nedolžnost, o Marija,
izpremeni me. — Tvoja ljubezen,
o Marija, unemaj me. — Tvoja mi-
lost, o Marija, obdajaj me. — Tvoja
ljubeznivost, o Marija, zamakni me.
— Tvoja lepota, o Marija, nauduši
me. — Tvoje nagnjenje, o Marija,
gospoduj me. — Tvoje solze, o Ma-
rija, omečite me. — Tvoje trpljenje
o Marija, presuni me. — Tvoje ve-
selje, o Marija, osrečuj me. —
O devica Marija, usliši me. —
V svoje sladko srce, o Marija, zapri
me. — V življenju ino v smrti,
o Marija, brani me. — Da zmeraj

bolj ljubim te. — Tukaj zdaj in tam vekomaj. Amen.

Uzdihljaj.

Sladko srce Marijino, bodi mi rešenje.

(300 dnij odpustka vsakikrat. Popolni odp. v mesecu pod navadnimi pogoji.)

Neomadežano srce Marijo, prosí za nas!

(100 dnij odp.)

Sedmero prošnja k žalostni Materi božji.

V. *O Bog, pazi na mojo pomoč.*

O. *Gospod, hiti mi pomagat.*

1. O prežalostna mati Marija! Z najprisrčnejšim sočutjem se spominjem tiste žalosti, ki jo je čutilo tvoje nežno srce, ko je prerokoval sveti starec Simeon. O preljuba Mati, po tem tvojem prežalostnem srcu te prosim, zadobi mi čednosti svete ponižnosti in dar svetega strahu božjega.

(Češčena Marija . . .)

2) O prežalostna mati Marija!
Z najprisrčnejšim sočutjem se spominjam tistega strahu, ki ga je čutilo tvoje rahlo čuteče srce takrat, ko si bežala v Egipt, in ondu prebivala. O preljuba Mati, po tem tvojem ostrašenem srcu te prosim, zadobi mi čednost svete radodarnosti, izlasi do ubogih in dar ponižnosti.

(Češčena Marija . . .)

3) O prežalostna mati Marija!
Z najprisrčnejšim sočutjem se spominjam tistih skrbij, ki jih je čutilo tvoje tako skrbno srce takrat, ko si izgubila svojega ljubega Jezusa. O preljuba Mati, po tem tvojem zaskrbljenem srcu te prosim, zadobi mi čednost svete čistosti in dar znanja.

(Češčena Marija . . .)

4) O prežalostna mati Marija!
Z najprisrčnejšim sočutjem se spominjam tiste bridkosti, ki jo je čutilo tvoje materino srce takrat, ko si srečala Jezusa, s težkim kri-

žem obloženega. O prežalostna mati po tem tvojem ljubezni polnem, bolečim razmesarjenem srcu te prosim, zadobi mi čednost svete potrpežljivosti in dar moči.

(Češčena Marija . . .)

5) O prežalostna mati Marija! Z najprisrčnejšim sočutjem se spominjam mučeništva, ki ga je trpelo tvoje hrabro srce takrat, ko si bila pri smrtnem boju Jezusovem. O preljuba Mati, po tem tvojem mučenem srcu te prosim, zadobi mi čednosti svete zmernosti in dar sveta.

(Češčena Marija . . .)

6) O prežalostna mati Marija! Z najprisrčnejšim sočutjem se spominjam tiste rane, ktera se je naredila tvojemu usmiljenemu srcu takrat, ko so s sulico preboli Jezusovo stran in njegovo ljubezni polno srce. O preljuba Mati, po tem tvojem prebodenem srcu te prosim, za-

dobi mi čednost bratovske ljubezni
in dar umnosti.

(Češčena Marija . . .)

7) O prežalostua mati Marija!
Z najprisrčnišim sočutjem se spominjem bolečine, katero je trpelo tvoje ljubeče srce trkrat, ko so Jezusa v grob polagali. O preljuba Mati, po tem tvojem svetem največe tuge polnem srcu te prosim, zadobi mi čednost svete gorečnosti in dar modrosti.

(Češčena Marija . . .)

V. Prosi za nas Devica prežalostna.

O. Da bomo vredni obljub Kristovih.

Molimo. Prosimo te, Gospod, Jezu Kriste, naj prosi za nas pri tvojem usmiljenju zdaj in na našo smrtno uro tvoja mati, preblažena devica Marija, ktere presveto dušo je o tvojem trpljenju presunil meč bolečin. Po tebi Jezu Kriste, odre-

šeniku sveta, kateri z Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

(300 dnij odp. vsakrat.)

Pesen k žalostni Materi božji.

Mati žalostna je stala,
Zraven križa se jokala,
Ko na njem je visel Sin.

Dušo njeno, ki uzdihuje,
V bridki žalosti toguje,
Meč presune bolečin.

O kak' žalostna je bila
Tista blažena in mila
Mati edinega Sinu.

Kak' žal'vala, kak' uzdih'vala,
Kak' je tresla se, jokala,
Kader strašno je trpel.

Kje je človek, da solzica
Bridka mu ne izmoči lica,
Ko bi videl Mater to?

O koga ne bi genilo,
Ko bi videl Mater milo
S Sinom, ki trpi grozno?

Za pregrehe svojga roda
Vidiš Jezusa, Gospoda,
V bolečinah bitega.

V Sina ljub'ga gled upira,
In v bridkosti grozni umira,
In življenja tek konča.

O Devica, vir ljubezni,
Daj, da očutim moč ljubezni,
Da se s tabo posolzim.

Daj, da srce bo goreče.
Kristusa, Boga. ljubeče,
Da dopasti mu želim.

Sveta Mati, to dodeli,
Rane Kristusa preseli,
Vtisni živo v srce mi.

Muke Sina, ki v rešenje
Moje je daril življenje,
Mati deli z mano ti.

Daj, da s taboj jaz žalujem
Da nad Križanim togujem
Vedno, doklerkolj, živim.

Zraven križa s taboj stati,
Združen s taboj žalovati
S taboj jokati želim.

Blažena devic devica,
Meni sladka pomočnica,
Daj, da s teboj jokam se.

Daj, da Kristusa trpljenje
Nosim celo to življenje;
Rane ustisni mi v srce.

Z ranami mi dušo rani,
S križem Sinovim me brani,
Sveta kri me naj poji.

Ti boš v varstvo me vzprejela,
Ognju večnemu otela,
Ko sodnik se oglasi.

Naj me sveti križ tolaži,
Smrt na Kristusa me blaži,
Milost me obdaja naj.

Ko pa truplo smrt uzame,
Daj, da dušo mi objame
Večne slave srečni kraj. Amen.

(100 dnij odpustka vsakrat.)

Molitev k Marijinemu imenu.

O Marija vedne pomoči, dodeli,
da vedno kličem tvoje mogočno ime,
ki je vsem vernim varstvo v življenju
in izveličanje v smrti. O Marija,
ti prečista, o Marija ti presladka,
daj, da mi bo tvoje ime odslej kakor
dihanje, brez kterega ni moč živeti.
Ne mudi, o kraljica, pomagati mi,

kolikorkrat te kličem; kajti v nobenih izkušnjavah, ki me bodo napadale, v nobenih stiskah in nadlogah, ki me bodo zadevale, ne bom opustil tebe na pomoč klicati, in vedno ponavljati ime — Marija! Koliko tolažbe, koliko sladkosti, koliko zaupanja, koliko prisrčne pobožnosti ne občuti moja duša, če te le imenujem, če nate le mislim! Hvalim Boga, da ti je v moj prid dodelil to tako sladko, tako ljubeznivo, tako mogočno ime. Vendar mi ne bodi zadosti, da te le imenujem, imenovati te hočem iz ljubezni. Hočem, naj me ljubezen opominja, da te neprenehano kličem: Marija vedne pomoči!

[100 dnij odpustka enkrat na dan]

Uzdíhljaj.

O Gospa moja, o Mati moja!
Pomni, da sem tvoj. Varuj me, brani
me, kakor svojo in last in posest.

(40 dnij odp. vsakikrat.)

Molitev k Marijinem spočetju.

To je mladika, na kateri ni bilo ne grče izvirnega, ne skorje dejanskega greha.

V. V svojem svetem spočetju, o Devica, si bila brezmadežna. —

R. Prosi za nas Očeta, čigar Sina si rodila.

Molimo. O Bog, kateri si po prečistem spočetju Device svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil; dodeli, prosimo te, da kakor si njo zavoljo previdene smrti ravno tega svojega Sina slehernega madeža obvaroval, tako tudi mi na njeno prošnjo čisti k tebi pridemo. Po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vzdihljaji k Marijinemu spočetju.

Češčeno bodi sveto in brezmadee. no spočetje presvete device Marijž-

(100 duij odp. vsakrat)

O Marija, ki si prišla brez madeža na svet, izprosi mi od Boga, da pojdem brez greha s sveta.

(100 dnj odp.)

V svojem spočetju, o devica Marija, si bila brezmadežna. Prosi za nas Očeta, čigar Sina si rodila, Jezusa, od svetega Duha spočetega.

(100 dnij odp. vsakrat.)

Češčeno bodi sveto, brezmadežno, in prečisto spočetje preblažene device in matere božje Marije.

(300 dnij odp. vsakrat.)

O Marija brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo.

(300 dni odpustka vsakrat.)

Pobožni pozdrav Mariji.

Kolikor je kapelj v morju, kolikor zvezd na nebu, kolikor blaženih duhov krdel, kolikor listja na drevesih, kolikor trav na tleh, kolikor prahov v zraku, kolikor pičic nebeških, kolikor ognjenih plamenč-

kov, kolikor peska na zemlji, kolikor posebin v vesoljstvu, kolikor mogočih stvari — tolikrat te iz globine srca pozdravljam, o preimennina, o preslavna, o presladka, o prelepa, o prevredna, o preuzvišena mati božja in kraljica nebeška, moja gospa, devica Marija! Pozdravljam te pa v edinosti ljubezni in po srcu tvojega preljubega Sina Jezusa, in vseh, ki te ljubijo. Priporočam se ti, ter se ti izročam v otroka in hlapca. Prosim te tudi, da me vzprejmi v svoje varstvo, pri Bogu pa mi izprosi, da bom za Bogom ves tvoj, in ti vsa moja gospa, moje veselje moja pomočnica, moja preslada mati, in moj preizveličanski venec. Amen.

Prošnja k Mariji za srečno smrt.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo. O pribežališče grešnikov, o mati

umirajočih, ne zapusti nas ob smrtni uri naše, ampak izprosi nam, da svoje grehe popolnoma obžalujemo, da se jih prav kesamo, odpuščanje zadobimo, sveto popotnico vredno prejmemo, rešilo poslednjega svetega olja zadobimo, da se moremo sè vsem zaupanjem prikazati pred stol pravičnega pa tudi usmiljenega sodnika, našega božjega odrešenika. Amen.

(100 dnij odp. enkrat na dan.)

Spomni se.

(Molitev s. Bernarda.)

Spomni se, o premila devica Marija, da še nikoli ni bilo slišati, da bi ga bila zapustila, ki je pod tvojo branbo pribežal, pri tebi pomoči iskal, in se tvoji prošnji priporočal. S takim zaupanjem naudan, hitim k tebi, o devica Marija, k tebi pridem, in uzdihujoč grešnik stojim pred teboj: o Mati večne Besede.

Devica usmiljena,*)
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti božje,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Roža skrivnostna,
Turen kralja Davida,
Turen slonokoščeni,
Hiša zlata,
Skrinja miru in sprave,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristjanov,
Kraljica angelov,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučenikov,
Kraljica izpoznavavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,

*) prosi za nas!

Kraljica brez madeža izvirnega greha
spočeta, prosi za nas!

Kraljica svetega rožnega venca,*)

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Očenaš. . . . Češčena. . . .

Molitve.

O Bog! kateri si v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, prosimo te, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

*) 300 dnev odp.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temuč vselej nas reši vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena devica, naša gospa, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica.

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo. Milost svojo, o Gospod! prosimo te, v naša srca ulij, da bomo, ki smo po angelovem oznanjenju tvojega Sina, Jezusa Kristusa učlovečenje izpoznali, po njegovem trpljenju in križu k časti ustajenja pripeljani. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. *Da vredni postanemo obljub Kristusovih.*

Molimo. Naj nam presvete tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod, da, kar naša slabost ne more doseči, po njegovih prošnjah nam bode podeljeno. Ki živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češčena si kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češčena. K tebi upijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi uzdihujemo žalostni in objokami v tej dolini solz. Obrni tedaj, o naša besednica, svoje milostive oči na nas, in po tem revnem življenju pokaži nam Jezusa, blaženi sad svojega telesa: o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. *Prosi za nas, sveta božja porodnica!*

O. *Da vredni postanemo obljub Kristusovih.*

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ki si telo in dušo prečiste device, matere Marije, da bi vredno prebivališče za tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil; daj da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njeni milostljivi prošnji vseh prihodujih nadlog in večne smrti rešeni. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Ponižno te prosimo, o Gospod! razveži pe svoji milosti grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene, ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsej svetosti; tudi očisti vso našo žlahto in prijatelje hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odvrni vidne in nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj

nam zdravo vreme in dobro letino; dodeli milost našim prijateljem; obvaruj to faro sè vsemi, ki v nji prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja potresa in prevelike vode, in milostljivo dodeli vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim v nebeškem kraljestvu mir in pokoj. Obvaruj našega papeža . . ., našega škofa . . ., in našo duhovsko gosposko, našega cesarja . . ., in vse krščansko ljudstvo vse nadloge in vsega hudega. In tvoj sveti blagoslov pridi iz nebes sem dolu na nas in vselej pri nas ostani. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstvi svetega Duha, Bog od vekomaj. Amen.

V. *Božja pomoč ostani vselej pri nas. O. Amen.*

Priporočenje devici Marliji.

O trikrat srečna devica! uzemi me v število svojih službenikov,

ki si me uzela pod križem za svojega otroka. Pokaži mi, da si res Mati moja, in napolni me s pravim spoštovanjem do tebe. — O mogočna devica! ki si strla kači glavo, steri v meni vse hudo poželenje, in raztrgaj verige mojih pregreh, ktere me vedno oklepajo. — O modra Devica! Ki deliš nebeške zaklade dodeli mi milostij, ktere ti, o Mati moja! za me potrebne izpoznaváš; dodeli mi živo vero, trdno zaupanje, gorečo ljubezen; dodeli mi dar zmernosti, čistosti, ponižnosti; zaničevanje vsega posvetnega; dodeli mi gorečnost za tvojo čast. — O mila Devica! varuj me, brani me; pod plašč svoje milosti me skrij pred zalezovanjem hudega duha, da bom Jezusu, tvojemu Sinu, vedno zvest ostal, in se s teboj pri njem enkrat vekomaj veselil. O Marija, varuj me, o Marija, vodi me po pravi poti v sveti raj. Amen.

V svojem spočetju, o devica, Marija! si bila brezmadežna il. Prosi za nas Očeta, čigar Sina Jezusa, od svetega, Duha spočetega si rodila.

(Vsakrat 100 dnij odp)

Molitev za srečno smrt.

O moja gospa, sveta Marija! Bog Oče ti je po svoji vsemogočnosti dodelil silno moč in oblast; zato te prosim: pridi mi na pomoč v moji zadnji uri, in vse napade hudege duha mogočno od mene odvrni. Amen. — *Češčena . . .*

O moja gospa, sveta Marija! Bog Sin te je napojil s svojo božjo modrostjo; zato te prosim: pridi mi na pomoč v moji zadnji uri, in z lučjo svete vere mojo dušo razsveti in potrdi, da je nobena izkušinja ne zmoti in od Boga ne loči. Amen. — *Češčena . . .*

O moja gospa, sveta Marija! Sveti Duh je v tebe razlil obilnost svoje ljubezni; za to te prosim: pridi mi na pomoč v moji zadnji

uri, in razlij v moje srce sladkost božje ljubezni, da smrtni strah srečno premagam, in se v veselem upanju iz tega sveta ločim. Amen. Češčena . . .

O Marija, ki si brez madeža prišla na svet; izprosi mi to milost od Boga, da pojdem brez greha iz sveta.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, sliši naš!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeški, vsegamogočni Bog.*)
Sin, vsega sveta rešni Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija,**)
Sveta Mati božja,
Sveta devic Devica,
Sveti Mihael,
Sveti Gabriel,

*) usmili se nas!

***) prosi za nas!

Sveti Rafael,*)

Vsi sveti angeli in nadangeli,**)

Vse svete vrste izveličanih duhov,

Sveti Janez krstnik,

Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki,

Sveti Peter,

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matej,

Sveti Simon,

Sveti Tadej,

Sveti Matija,

Sveti Barnaba,

Sveti Lukež,

Sveti Marko,

Vsi sveti apostoli in evangelisti,**)

Vsi sveti učenci Gospodovi,

Vsi sveti nedolžni otroci,

Sveti Štefan,*)

Sveti Lavrencij,

Sveti Vincencij,

*) prosi za nas!

***) prosite za nas!

Sveta Fabijan in Sebastian,*)
Sveta Janez in Pavel,
Sveta Kozma in Damijan
Sveta Gervazij in Protazij,
Vsi sveti mučeniki,**)
Sveti Šilvester,***)
Sveti Gregorij,
Sveti Ambrozij,
Sveti Auguštin,
Sveti Jeronim,
Sveti Martin,
Sveti Nikolaj,
Vsi sveti škofje in izpoznavavci,
Vsi sveti učeniki,
Sveti Anton,
Sveti Benedikt,
Sveti Bernard,
Sveti Dominik,
Sveti Frančišek,
Vsi sveti mašniki in leviti,
Vsi sveti menihi in puščavniki,
Sveta Marija Magdalena,
Sveta Agata,
Sveta Lucija,
Sveta Neža,
Sveta Cecilija,
Sveta Katarina,
Sveta Anastazija,

*) prosita za nas!

***) prosite . . . ***) prosi . . .

Vse svete device in udove,*)
Vsi svetniki in svetnice božje,
Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Gos-
pod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas o Gospod!
Vsega hudega, reši nas, o Gospod!

Vsega greha,**)

Svoje jeze,

Nagle in neprevidne smrti,

Izkušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smrti,

Po skrivnosti svojega svetega učlovečenja,

Po svojem prihodu,

Po svojem rojstvu,

Po svojem krstu in svetem postu,

Po svojem križu in trpljenju,

Po svoji smrti in svojem pokopu,

Po svojem svetem ustajanju,

Po svojem čudežnem nebóhodu,

Po prihodu tolažnika s. Duha,

Na dan sodbe,

Mi grešniki, prosimo te, usliši naš!

*) prosite za nas!

***) reši nas, o Gospod!

Da nam prizanesesh,*) **)
Da nam odpustiš,
Da nas k pravi pokori pripelješ,
Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,
Da pastirja apostolskega in vse cerkvene
stanove v svoji sveti veri ohraniš.
Da sovražnike svete cerkve ponižaš,
Da krščanskim kraljem in oblastnikom
mir in pravo edinost podeliš,
Da nam cesarja obvaruješ,
Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir in
edinost daš,
Da nas vse v svoji službi potrdiš in obdržiš,
Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
Da vsem našim dobrotnikom večne dari podeliš
Da duše naše in naših bratov, bližnih in
dobrotnikov večnega pogubljenja rešiš,
Da sad zemlje daš in ohraniš,
Da vsem vernim dušam večni pokoj podeliš,
Da nas uslišiš,
Sin Božji
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam o Gospod,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Gospod!

*) prosimo te, usliši nas!

**) Po drugih krajih bolj pravo: prizanesi..
Pri tej priložnosti bodi omenjeno, da bi
bilo lepo in potrebno, ko bi bile molitve take
povsodi enake!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

(Očenaš . . . Češčena . . .)

Molitve po litanijah,

(ob nedeljah in praznikih, ki niso Matere
božje.)

K presvetemu rešnjemu telesu.

Molimo. O Bog! kateri si nam
v prečudežnem zakramentu spomin
svojega trpljenja zapustil, daj nam,
prosimo te, svete skrivnosti tvojega
telesa in tvoje krvi tako častiti, da
sad tvojega odrešenja vedno v sebi
čutimo. Kteri živiš in kraljuješ
z Bogom Očetom v edinosti svetega
Duha. Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Za papeža, škofa, cesarja.

Vsemogočni večni Bog! usmili se
svojega služabnika, našega papeža

III. in vodi jih*) po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želeli in sè vso močjo storili.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa III. ki si jih pastirja naše škofijo postavil; dodeli jim, da tistim, nad ktere so postavljeni, z besedo in djanjem k dobremu služijo, in tako s čredo, ki jim je izročena, večno življenje dosežejo.

O Bog, varih vseh kraljestev, posebno pa avstrijskega cesarstva, podeli svojemu služabniku, našemu cesarju III. svojo moč, sè katero se sovražnik premaga, izpoznavati in častiti, da bodo, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi v tvojem varstvu vselej mogočni.

*) po drugodi bolj pravo in lepše: ga . . .

Za vse potrebe krščanstva.

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edínorojeni Sin, naš Gospod, in izveličar Jezus Kristus, voljno sovražnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu, Jezusu Kristusu, odvrni od nas, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodne nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in in gospovske, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji božji časti, k našemu izveličanju, k miru in sreči vsega krščanstva pripomagati.

Vsemogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmi-

liš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje izpoznaš, pohlevno te prosimo; da vsi, za ktere smo se namenili prositi, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, Bog miru, pravo edinost v veri, brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrni naša srca k pravi pokori in poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod, vse naše dejanje in nehan-

je, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam svojo milost tukaj uživati in tamkaj sè vsemi izvoljenemi doseči, da te bomo v večnem veselju in izveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas. — O Amen.

Očenaš . . . Češčena . . . (trikrat.)

Molitve po litanijah

na s. Marka dan in križevni teden.

O Bog! pridi mi na pomoč; Gospod hiti mi pomagat!

Osramočeni naj bodo, in naj se sramujejo, ki mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram jih bodi, ki mi hočejo hudo.

Duhovno veselje.

Odstopijo naj precej osramočni,
kteri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kteri tebe iščejo, naj se
veselijo in v tebi radujejo.

Vselej naj rečejo: visoko hvaljen
bodi Gospod! kteri ljubijo tvoje
odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, Bog
pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik,
Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu in Sinu in sve-
temu Duhu; kakor je bilo v začetku
zdaj in vselej na večne čase. Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod močni tu-
ren.

O. Pred sovražnikom.

Nič naj ne opravi sovražnik pri
nas.

O. In otrok krivice naj se ne loti
nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža . . .

O. Ohrani jih, o Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji in ne daj jih v voljo njihovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa . . .

O. Gospod ohrani in varuj jih vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja . . .

O. Ohrani o Gospod! našega cesarja, in usliši nas na dan, ko za njih prosimo.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni, o Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storijo.

V. Molimo za verne mrtve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj in večna luč jim naj sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služebnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz syetišča.

O. In varaj jih sè Siona.

V. Gospod usliši mojo molitev.

O. In moje upitje naj k tebi pride.

Molimo. O Bog, ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služebnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Gospod, našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožujemo, da nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir podeliš.

Izkaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas ne

samo vseh grehov odvežeš, temuč tudi šib, ktere za nje zaslužimo, odrešiš.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, oglej se milostljivo na prošnjo k tebi kličočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odvrni.

Vsemogočni večni Bog! . . . Glej stran 333.

O Bog, od kterega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom taki mir ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca tvojim zapovedim udana, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

O Bog! užgi naša srca z ognjem svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in očiščenim srcem dopadli.

O Bog, stvarnik in odrešenik vernih! podeli dušam svojih služab-

nikov in služabnic da odpuščenje, kterega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začenjajo, in v tebi začete končajo.

Vsemogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje izpoznavaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali so se že iz tega sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo: Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

O. In moje upitje naj k tebi pride.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog,
naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti
božji počivajo v miru.

O. Amen.

V. Češčenje svetih angelov božjih.

Priporočanje v angelsko varstvo.

O vsi sveti angeli, naši najzvestej-
ši prijatelji! Naš dobrotljivi ne-
beški Oče nam vas je dal, da
nas varújete na vseh potih, od hudega
odvračajte, na dobro napeljujete, da bi
nas po potu krščanske pobožnosti pri-
peljali v nebesa. Bodi vam hvala, o
sveti angeli božji, za vse dobrote,
ki nam jih izkazujete ves čas našega
življenja. Varujte nas vsake nesreče,

na duši in telesu, izlasti pa greha, ki nam zapira nebeška pribivališča, odpira pa kraj, kjer je jok in škripanje s zobi. Misel, da nas vidijo vaše oči, ta misel, naj nas vodi, da nič takega ne mislimo, ne govorimo ne delamo, s čim bi Boga in vas žalili. Ravnajte nas tako, da bomo voljo božjo takozvesto izpolnjevali, kakor jo vi. Prosimo vas, bodite pri nas do konca našega življenja. Bodite naši zvesti prijatelji in varuhi izlasti na zadjo uro, ko bodo naše duše zapuščale grešni svet. Prosite za nas pri Jezusu, da nas po smrti uzame v blaženo število svojih izvoljenih. Amen.

K svetemu angelu varihu.

Presveti moj tovariš, ki si mi od Boga v branbo dan, moj varih in branitelj, ki se od mene ne ganeš; kako se ti čem zahvaliti za tvojo zvestobo in ljubezen, in za neštevne

dobrote, ki mi jih izkazuješ? Ti bdiš pri meni, kader spim; ti me tolažiš, kader žalujem, ti me uzdi- gaš, kader padam; ti me rešuješ, kader pogibam; ti me odvrčaš od hudega in priganjaš na dobro; in kader grešim, spominjaš me pokore ter me spravljaš z mojim Bogom. Zdavnaj bi bil morebiti zavržen v pekel, ko bi ti s svojo priprošnjo ne bil jeze božje odvrnil od mene. Prosim te, ne zapuščaj me nikdar. Tolaži me v nesreči, varuj me v ne- varnostih, stoj mi na strani v iz- kušnjavah, ter nosi moje molitve in uzdihljaje mojega srca in vsa moja dobra dela pred obličje božje, in stori, da se v milosti božji ločim s tega sveta, in pridem v večno izveličanje. Amen.

Uzdihljaj k angelu varihu.

Angel božji, ki si moj varih, raz- svetluj me, varuj me, vodi me in

vladaj me, ker sem ti od božje previdnosti izročén.

(Vsakrat 100 dnij odpustka.)

K vsem svetnikom in angelom.

Izvoljeni prijatelji božji, nešteti svetniki iz vseh narodov, spolov starosti, stanov in časov! Češčeni bodite, vi ss. očaki in preroki, vi častitljivi apostoli in učenci Jezusovi, vi slavni mučeniki, vi stanovitni izpoznavavci, ve kakor lilije čiste device! Hvaljeni bodite vsi, vi večno srečni, ki uživate zdaj za svoje čednosti neizrečeno plačilo. Slavljene bodite vse vrste angelskih duhov, nebeških poslancev in božjih služabnikov in naših dobrotnikov. — Prosite za me in za vse moje brate, v izveličani prijatelji božji in vse ve angelske vrste, da se ravnamo po vaših svetih uzgledih, ter enkrat pridemo k vam v nebeško družbo. Amen.

Hvalnica na čast nadangelu Mihaelu.

1. Bliščoba, moč Očetova, * Življenje, Jezus, naših src, * Med angeli te hvalimo, * Ki voljo ti izpolnjujejo. —

2. Tisočkrat tisoč vojnikov, * Se bije zate množica; * Premaga Mihael, razpne * Rešenja znače, slavni križ. —

3. Ostudno glavo zmajevo, * V globoko vrže dno pekla. * Vodnika in upornike, * Zažene z dvora rajskega. —

4. Vodniku proti ošabnosti, * Z glavarjem tem se združimo, * Da nam s prestola jagnjeta * Doide večne slave venc. —

5. Očetu, ino Sinu ž njim, * Ob enem tebi, sveti Duh, * Kakor je bila naj, večno bo, * Brez nehanja slava vsa. Amen.

Prečastitljiv knez, sveti nadangel Mihael, spomni se nas, prosi na nas Sina božjega tukaj in povsodi in vselej.

V. Vobličju angelov ti bom hvalopel, o moj Bog.

O. Molil bom pred tvojim svetim templom, in oznanjeval tvoje sveto ime.

Molimo. O Bog, ki po prečudnem redu podeljuješ službe angelov in

ljudij, dodeli nam milostno, da tisti, ki so v tvoji službi v nebesih vedno pri tebi, naše življenje varujejo na zemlji. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu . . . Amen.

(300 dni odpustka enkrat na dan. Popolni odpustki v mesecu pod navadnimi pogoji.)

VI. Češčenje svetnikov.

Pozdravljenje svetega Jožefa.

Mesec marcij, sušec, je posvečen s. Jožefu. Za vsaki dan dobiš 300 dni odpustka, ob mesecu popolni odp. Sam si moreš odbrati, kaj boš opravljat. Če ima molitev sama že odpustek, imaš ta še na vrh.

Ceščen bodi sveti Jožef, ženin božje Matere, milosti si poln, Gospod je s teboj, blagoslovljen si med ženini, in blagoslovljen je sad tvoje presvete neveste, Jezus Kristus, ki si nam ga odgojil. O sveti Jožef, Kristusov rednik, Marijina tolažba, prosi za nas grešnike, zdaj in na našo smrtno uro. Amen.

Pesen na čast svetemu Jožefu.

1.) Kdor srečno tukaj če živeti, — Izveličano kedaj umreti, — Naj išče prav pogostoma — Pomoči svet'ga Jožefa.

2.) Marije ženin zaročeni, — Rednik je Jezusov česčeni; — Pravičen, zvest nedolžen je, — Kar prosi on, doseže vse.

3.) Kdor srečno tukaj 'če živeti i. t. d.

4.) Ko detece leži na slami, — On moli ga v ljubezni sami, — O begu varuje zvesto, — O izgubi išče prebridko.

5.) Kdor srečno i. t. d.

6.) Gospodu, ki je stvarnik večni, — Je varih sedaj Jožef srečni; — Mu stvarnik je za vsaki čin — Očeta večnega zdaj Sin.

7.) Kdor srečno i. t. d.

8.) Se bliža smrt, pa ni se bati, — Ker Jezus in Marija mati — Sta b'la Jožefu na pomoč. — Je hladna njemu smrtna noč.

9.) Kdor srečno i. t. d.

10.) Čast bodi Bogu Očetu, i. t. d.

11.) Kdor srečno. i. t. d.

Glejte zvesti in modri hlapec, ktereга je Gospod postavil čez svojo družino.

V. Prosi za nas sveti Jožef.

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, kateri si v svoji neizrekljivi previdnosti blagovolil svetega Jožefa svoji presveti porodnici ženina izvoliti, prosimo te, dodeli, da bomo vredni njega imeti priprošnika v nebesih, kterega svojega variha častimo na zemlji. Kteri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

(365 dnij odp. vsakrat)

Priporočilo k svetemu Jožefu.

O častitljivi sveti Jožef, oče in zavetnik devic, zvesti varih, kteremu je Bog nedolžnost samo, Jezusa Kristusa in Marijo, devic Devico izročil, o prosim in rotim te po Jezusu in Mariji, teh tebi tako dragih zastavah, zadobi mi milost, da se obvarujem nečistosti, in s čistim, deviškim srcem služim Jezusu in

Mariji, in da v njijuni službi stano-
viten ostanem v popolni čistosti. Naj
se zgodi tako.

(300 dnij odp. enkrat na dan.)

„Spomni se“ k svetemu Jožefu.

Spomni se, o prečisti ženin Mari-
jin, o moj ljubeznivi varih, sveti
Jožef, da še nikoli ni slišati bilo, da
bi ga zapustil, ki te je varstva pro-
sil, in se tvoji prošnji priporočal.
S takim zaupanjem naudan priha-
jem k tebi, in se ti iz globine srca
priporočam. O ne zavrzi mojih pro-
šenj, ti zdetni oče mojega Odreše-
nika, ampak dobrotljivo jih vzprejmi.
Naj se zgodi tako.

300 dnij odp. enkrat na dan.)

Izročanje v varstvo svetega Jožefa.

Presveti Jožef! V tiste tvoje roke,
sè katerimi si se v zaroki dotikal
roke preblažene svoje neveste, device
Marije, in na katerih si potlej nosil

dete Jezusa, izročam ti svojo dušo. In ker si bil gospodar hiši Jezusovi in Marijini, postavljam te gospodarja tudi jaz sebi! ravnaj v moji hiši, da dobro umrjem, in da s taboj ve-
komaj živim v hiši božji. Amen.

Uzdihljaji k svetemu Jožefu.

Sveti Jožef, prijatelj presvetega srca, prosi za nas.

(100 dnij odp. vsaki dan.)

Sveti Jožef, naš vodnik, varuj nas in sveto cerkev.

(50 dnij odp. vsakikrat.)

Stori, o Jožef, da nam brez škode poteka življenje, in da bode varno pod tvojo obrambo.

(300 dnij odp. vsaki dan Leon XIII. 1882.)

Molitev k svetemu Jožefu za srečno smrt.

O sveti Jožef, ki si v najslajem objemanju Jezusovem in Marijinem s tega sveta se ločil, prosim te, ljubi moj oče, sveti Jožef, pridi mi z Jezusom in Marijo na pomoč, izlast

tedaj, ko bode smrt končevala moje življenje. To je moja največa in edina prošnja, prošnja za tolažbo, da bi tudi jaz umrl v Jezusovem in Marijinem naročju. Amen.

Molitev k svetemu redniku Jožefu.

(To molitev je moči porabiti tudi za devetdnevnicu.)

Sveti Jožef! Ti si bil ženin preblazene device in matere božje Marije; ti si bil od Boga izvoljen tudi rednik Jezusu Kristusu. O kako neskončno visoka je ta tvoja dvojna čast. Kolike tolažbe in kolike milosti so ti prihajale iz presvetega srca tvojega božjega varovanca Jezusa! Jezus, dete, tolikrat je počivalo na tvojih prsih: kako se je poživiljala in užigala božja ljubezen v tvojem očinskem srcu! Sveti Jožef, po neprecenljivi sreči, ki si jo užival, da si na presvetem srcu Jezusovem živel kakor oče na strani svojega

ljubega Sina: po nežni ljubezni, v kateri je bilo tvoje prečisto srce združeno s tem božjim srcem, po vsem kar ti je bilo dragega in ljubega, prosim te, poglej milostivo na moje nečedno in grešno srce. Po svoji mogočni priprošnji mi zadobi milost od svojega sina Jezusa, da se moje srce greha zmeraj bolj očiščuje, v vsem dobrem pa zmeraj bolj utrjuje. Stori, da bom svojemu preljubemu Gospodu in Izveličarju vedno zvesto služil, da si bom čednosti njegovega srca zmeraj skrbli-više prilaščeval, in da bom Kristusu v vsakem obhajilu dobro pripravljen prejemal.

Tudi te prosim že zdaj iz vse duše, izprosi mi milost, da na koncu svojega življenja še enkrat vredno prejemem svojega Izveličarja in prihodnega Sodnika. Spomni se, o sveti Jožef, da tebi je bilo dano ločiti se s tega sveta v navzočnosti Jezusovi

in Marijini. Pri tej veliki milosti te prošim: pridi mi na pomoč v moji smrtni uri, in ostani pri meni s svojim mogočnim varstvom. Vzprejmi mojo dušo, ko se bo ločila od telesa, v svoje roke, pelji jo pred sodni stol Jezusa Kristusa, prosi milostne sodbe, da po njegovem usmiljenju pridem v večno izveličanje. Amen.

Molitev k svetemu Jožefu v vsaki zadevi.

S ponižnim srcem stopim pred te, o prezvesti skrbnik Jezusov, sveti Jožef! ter te prošim v zadevi . . . tvoje milostive prošnje in podpore. Trdno upam, da pri Bogu vse premoreš, ker te je izvolil rednika svojemu Sinu Jezusu. O presrečni svetnik, ki si rešil nebeški zaklad ž njegovo Materjo divjosti njegovih sovražnikov, ki si nebeško Dete živil v potu svojega obraza in ga očinski varoval; vzprejmi zavoljo Jezusa, tudi mene za svojega otroka,

in pridi mi v tem nesrečnem stanu s priprošnjo pri Bogu na pomoč. Neizmerna dobrotljivost našega Izveličarja, ki te je na zemlji častil in spoštoval in ljubil kakor svojega očeta, tvoj Jezus ti zdaj v nebesih ne odreče nobene prošnje. Veliko tisoč pobožnih duš, ki so se k tebi zatekale v svojih stiskah, so izkusile, kako dobrotljiv in mil in radodaren da si, kako izdatno in uspešno se poteguješ za one, ki te na pomoč kličejo; kako mogočen si, in kako rad pomagaš vsem, ki so žalostni in potrtega srca. Zatoraj te ponižno prosim, zvesti skrbnik Jezusov, prečisti ženin Marijin, sveti Jožef, prosim te po tisti srčni ljubezni, ki si jo imel do Jezusa in Marije na zemlji, tolaži me v tem stiskanem stanu! Prosi zame pri Jezusu in Mariji in ne zapusti me! O sveti Jožef, k tebi pouzdigujem svoje roke, in prisrčno te prosim pomoči. O preblaženi

krušni oče mojega Odrešnika, prosim te, usmili se me! Amen.

Sedem pozdravov k sveti Ani.

(Te molitve je Mati božja razodela pobožni osebi, rekoč, da naj jih moli, kolikorkrat bode v stiski.)*

1. Bodi pozdravljena, žlahtna in blagodišeča *roža* sveta mati Ana! Ti si polna milosti, ter pomagaš vsem onim, ki te v svojih stiskah kličejo. Stoj na strani tudi meni, o visokočastitljiva mati, in pomagaj mi v vseh mojih zadevah. Zato te prosim po onem veselju, ki si ga imela, ko se ti je prikazal angel božji, in ti oznanil, da boš porodila presveto Mater božjo: reševaj me, o presladka mati, sveta Ana, vse žalosti in vsega strahu. Amen.

2. Bodi pozdravljena, blagodišeča *lavenda*, olepšana z nebeško modrino. Moje srce poskakuje veselja, kader

*) Ex petit paradis de l'ame imprimé à Bruxelles. 1658.

mislím nate, ali izgovarjam tvoje sveto ime. Prosim te po onem veselju, ki si ga imela, ko si v svetem svojem telesu nosila preblaženo devico Marijo, stopaj mi na pomoč, da izvršujem vsa svoja opravila tebi v čast in sebi v izveličanje; reševaj me ob enem, o vredna mati, sveta Ana, vsake siroččine in žalosti. Amen.

3. Bodi pozdravljeno, blaženo kadivo, ki razširjaš dišavo vseh čednostij. O sveta mati *Ana*, tvoje ime pomeni *milost*, po milosti pa vedno uzdihujem. Prosim te po onem veselju, ki si ga imela, ko si rodila tisto, ki je imela postati mati Sinu božjemu, in po radosti, ki si jo čutila, ko si jo prvič videla: rešuj me otožnosti, bolečin in strahu. Amen.

4. Bodi pozdravljena, žlahna *vi-jola*, ozališana sè vsemi milostmi, o najponožniša mati, sveta Ana!

Po grehu prve Eve smo bili zavrženi v pekel, toda po tvoji brezmadežni hčeri Mariji, drugi Evi, so se nam odprla nebesa. Prosim te po oni radosti, ki si jo imela, ko si tisto v naročju nosila in jo živila, ki je bila vredna izpoznana v naročju nositi in živiti Sinu samega najvišega Boga: pomni mene, o sveta Ana, in reši me vsega, kar bi škodovalo moji duši ali mojemu telesu. Amen.

5. Bodi pozdravljena, premila *sončnica*, obdarjena z božjo podobnostjo, o presladka mati, sveta Ana, ki te ne morem po vrednosti hvaliti, in ki te ne morem primerjati z ničemur! O preizvoljena mati, prosim te po oni dopadljivosti, ktero si čutila, ko si češčeno devico Marijo, svojo hčer, v templu darovala Bogu: pomagaj mi, da se bom tudi jaz vsigdar popolnoma Bogu daroval,

kakor on hoče, in reši me vsaktere múke in hudega trpljenja. Amen.

6. Bodi pozdravljena, predraga cvetka *rajčina* okičena z milo prijaznostjo, o presrečna mati, sveta Ana, ktere hvala in blagodušnost presega vso hvalo zakonskih žena! Prosim te po onem veselju, ki si ga imela, ko si videla, da presladka tvoja hči nosi pod srcem Izveličarja sveta: pomagaj mi in reši me vsega zlega. Amen.

7. Bodi pozdravljena, žlahna *modrica* polja, prelepo razcvetena in preobilo okrašena z barvo neba; bodi pozdravljena mogočna gospa in prevredna mati prečiste device Marije! Prosim te po oni čezmerni radosti, ki jo uživaš zdaj v nebesih, z Jezusom, našim izveličarjem, edinorojenim Sinom svoje preljube hčere: ne zabi tudi mene tam gori v tvojem izveličanju, ter poslušaj moje klicanje in moje prošnje, ki

jih k tebi pošiljam. Zadobi mi pomoč in milost, da bom opravljal svoja dela vsigdar v čast božjo in v svoje izveličanje, da bom svojih grehov odkritosrčno in skesano se izpovedoval, zanje se resno pokoril, in da bom prišel k tebi v večno izveličenje. Amen.

Pozdravljenje Marijino in njene matere svete Ane.

Pozdravljena Marija ti milosti polna! Gospod je s teboj. Tvoja milost bodi tudi z menoj. Blagoslovljena si med ženami, in blagoslovljena bodi sveta Ana, tvoja mati, iz ketere si bila rojena brez madeža in greha, o devica Marija. — Od tebe pa je bil rojen Jezus Kristus, Sin živega Boga. Amen.

(100 dnij odp. vsakokrat. — Popolni odp. na dan s. Ane pod navad. pogoji, ako si jo molil vsaj desetkrat v mesecu.)

Prošnja k s. Frančišku Serafinu.

Sveti oče Frančišek, preljubi in preljubeznivi oče! Pri svetih ranah Gospoda našega Jezusa Kristusa te prosim, pomaj mi vladati petere počutke svojega telesa po dopadljivosti in volji vsemogočnega Boga. Zadobi mi od Gospoda Boga kesanje nad grehi in pravo pobožnost, vero, upanje, ljubezen, potrpežljivost, čistost duše in telesa stanovitnost v vsem dobrem; da kader tek življenja dokončam, zaslužim k tebi priti, kjer se ti veseliš nebeškega plačila za svoja dela; da bi tjekaj prišel, kjer ni žalosti, kjer mine vsa bolečina, kjer je le večno veselje; in to naj mi dodeli Jezus Kristus, sin Marije device, po tvoji priprošnji, o sveti oče. Amen.

Nolitev k s. Antonu Padovskemu.

Pozdravljam te in počesčujem te, o sveti Anton, po presladkem srcu

Jezusovem. Po tem presvetem srcu te prosim, bodi moj zvesti priprošnik pri Bogu. — Poln zaupanja ti priporočam svoje telo in svojo dušo, svoj križ in svoje trpljenje, svoje življenje in svojo smrt. Vse to pa ti priporočam v edinosti z onim izročanjem, sè katerim je umirajoči Jezus izročal Janezu svojo ljubo mater Marijo, svojo dušo pa v roke nebeškemu Očetu. V moči tega Jezusovega izročevanja se izročam tudi jaz, o sveti oče Anton, v tvoje svete roke in v globočino tvojega bogoljubnega srca. In kakor je sveti Janez v varstvo vzprejel preblaženo Devico, tako vzprejmi, o mogočni prijatelj božji, sveti Anton, tudi mene, ubogega grešnika, v svoje varstvo, ter mi pomagaj v vseh mojih potrebah, izlasti pa na mojo zadnjo uro. — Naj ti bom toraj priporočen, o sveti oče Anton, speč ali bdeč, delajoč ali počivajoč, bolan ali zdrav. Naj

ti bom priporočen bodi na potu ali doma, v izkušnjavah in križih, v nadlogah in stiskah. Svoje ubogo srce priporočam tvojemu obilnemu priporočenju. Pohlevno te prosim, milostno se oziraj na mojo odkritosrčno ljubezen in na moje trdno upanje, ki ga imam do tebe. Globoko v srce si utisni, o sveti Anton, moje ime, da bom vselej v številu tvojih posebnih častivcev, da bom v vseh mojih dušnih in telesnih potrebah izkušal tvojo posebno moč, in da bom izlasti na mojo zadnjo uro, ko v največji sili, v tvoje svete roke izročil svojo ubogo dušo. Amen.

Molitev k s. Antonu P. v vsaki sili.

Spomni se, o sveti Anton, koliko čast ti je Bog izkazal, ki je tolikim pomagal, na tvojo prošnjo, ki so k tebi pribežali. Spomni se, koliko mrtvih je po tvoji prošnji dobilo življenje, koliko zmotjenih dober

svèt, žalostnih tolažbo, obsednih o-
proščenje, gobaviho čiščenje, bolnih
zdravje, koliko se jih je z morja
srečno vrnilo, koliko ujetih je pre-
jelo rešenje, hromih zdrave ude,
okradenih svoje reči, sploh koliko
potrebni in ubogih je po tebi doseglo
tolažbo in pomoč, in jo še dobiva.
— Tudi jaz k tebi vzdihujem, o
sveti Anton, ter iščen pri tebi pomoči
in sveta v svoji stiski . . . Sveti
Anton, oče stiskanih, usmili se me,
in pomagaj mi, ker roka Gospodova
me je zadela, in mí je zavoljo gre-
hov in v poskušnjo to stisko . . . po-
slala. Glej moje revno stanje, in
premisli bridkost, v kateri se naha-
jam. Moreš li gledati me, ki toliko
trpim, pa da bi mi ne pomagal, in
mi tolažbe ne izprosil? — Vem
sicer, da nisem vreden tvoje svete
priprošnje, da tvoje tolažbe in po-
moči ne zaslužim; vendar, spomni
se, o veliki prijatelj božji, svoje

velike ljubezni, v kateri si že mnogim pomagal, tudi nevredim. Spomni se, kako usmiljen in milosrčen do ubogih in stiskanih si bil že tukaj na zemlji. Koliko večje je tvoje usmiljenje, in kolika je tvoja ljubezen še le zdaj, v nebesih, kjer uživaš vso srečo, in kjer ti drugega ni treba, ko poprositi Boga, ki tvoje prošnje tako rad usliši, pa bo pomagano meni stiskanemu. — Oh, veliki svetnik, pomagaj mi v tej moji nadlogi, in daj mi izpoznavati dobrotljivost tvojega srca. Sliši vzdihovanje moje žalostne duše, dobi ji tolažbe. Izprosi ji tudi moči in udanosti v voljo božjo, da potrpežljivo pričakujem uslišanja, da se z nejevoljnostjo nevrednega ne storim, uslišanemu biti, in da ne izgubim zasluženja, ki bi si ga pridobil s potrpljenjem. Trdno zaupam v tvojo ljubezen, ki mi moje prošnje in tvoje priprošnje odreči ne more! Vendar ne moja, te-

muč sveta volja Božja naj se izpolnjuje nad menoj zdaj in vekomaj. Amen.

VII. Različne molitve.

Molitev s. Augustina

za varstvo Božje v vseh dušnih in telesnih nevarnostih.

Bog, bodi milostiv meni grešniku! Varuj me vse dni mojega življenja. Bog Abrahamov, Isakov in Jakobov, usmili se me. Pošlji mi na pomoč svojega svetega nadangela Mihaela, da me varuj in brani soper vse sovražnike, ki me zalezujejo.

Sveti nadangel Mihael, prosim te po milosti, katero si si zaslužil, in po edinorojenem Sinu božjem, Jezusu Kristusu, reši me danes vsega hudega in vseh smrtnih nevarnostij.

Sveti Gabriel, sveti Rafael, in vi vsi ljnbi angeli in nadangeli, pridite mi na pomoč. Rotim vas pri vseh nebeških močeh, da me varujete nagle in nepripravljene smrti. Dodelujte mi moč, pomoč in trdnost, da mi hudobni sovražnik ta dan škoditi ne bo mogel, ne z vodo, ne z ognjem, ne z drugim zlim, ter da me ne rani ne bdečega, ne spečega.

Glejte sveti †, znamenje Gospodovo, bežite ve hudobne moči, zmogel je lev zi Judovega rodu, Davidova korenina, aleluja. Božji izveličar, odrešnik sveta, ne mudi nam pomagat, ki si nas odkupil s svetim svojim križem in dragoceno svojo krvjo. Prosimo te. Gospod naš Bog, sveti Bog, sveti močni Bog, sveti nesmrtni Bog! usmili se nas.

Križ, Jezusa Kristusa, varuj nas.

Križ, Jezusa Kristusa, brani nas.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in † svetega Duha. Amen.

Molitev. Bog, Oče nebeški, hiti mi pomagat. Jezus, Sin božji, pridi mi na pomoč. Marija, mati vse dobrote in ljubezni, pomagaj mi, prosi zame svojega ljubega Sina. Sveta Marija, blažena devica, lepota angelov, cvetica očakov, hrepenenje prerokov, pomočnica apostolov, zmaga mučenikov, čast izpovedavcev, čistota devic, prosi zame grešnika, in obvaruj me sedanjega, preteklega in prihodnjega zlega.

Preslavna devica Marija, nevesta Jezusa Kristusa, vrata nebeška, upanje kristjanov, mati usmiljenja, devica vseh devic, začetek dobrote, posoda vseh čednosti, čudež devištva, dragoceni biser vsega stvarjenja, zadobi mi izveličanje in milost in odpuščenje grehov.

Blažena devica Marija, čudovito delo vsemogočnega Boga, vrata nebes, tempel svetega Duha, morska zvezda, tolažba svete vere; po kateri

se vesele angeli, ter se ponujajo v tvojo strežbo, kakor tudi jaz . . . , tvoj nevredni služabnik; bodi mi, o visoka gospa, besednica in srednica pred ostrim sodnim stolom božjim, da moja duša, kader se bode ločevala od telesa, oni dan in ono uro in oni trenotek in oni hip, ne bode imela, česar bi se bala, temuč da bo vredna iti v neskončno veličanstvo.

Jezus, Sin preslavne device, gospoduj ti nad mano, in varuj me zalezovanja peklenškega sovražnika in vsega hudega. Pošlji svete angele, svetega nadangela Mihaela, svetega Gabriela, Rafaela, vse svete kerubine in serafine meni v varihe, kakor tudi svete apostole in evangeliste, svete očake in mučence, svete izpoznavavce in device, in vse svetnike nebeške, ki jih s srčno pobožnostjo kličem, da moji sovraž-

niki ne bodo imeli nad manoj nobene moči.

Vsemogočni Bog, ki si nas ustvaril po svoji podobi, in po svojem ljubem Sinu odrešil, Bog, ki si čisto Suzano ovaroval v levinjaku, in tri mladeniče v ognjeni peči: po neskončni dobroti, o Jezus, te prosim, varuj me vseh nevarnostij na duši in na telesu, in ne dopuščaj, da bi nesrečno umrl. Amen.

Za izpreobrnjenje nevernikov.

Od s. Frančiška Saverskega.

Večni Bog, stvarnik vseh stvari! Spomni se duš nevernikov, ki si jih ustvaril in po svoji podobi obličil. Glej, o Gospod! kako se polni pekel s temi dušami tebi v nečast in pomisli, da je tvoj Sin Jezus, za njih izveličanje pretrpel najgrozovitišo smrt. Ne dopuščaj dalje, prosim te, o Gospod, da bi bil tvoj Sin po nevernikih zaničevan, temuč daj se

spraviti po molitvi svetih mož in s. cerkve, neveste tvojega presvetega Sina. Misli le na svoje usmiljenje, pozabi njih malikovavstva in neverstva, in stori, da naposled tudi oni izpoznajo onega, ki si ga poslal našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je naše izveličanje, naše življenje in naše ustajanje, po katerem smo bili rešeni in oslobojeni, katerem bodi slava in veličanstvo na vse veke. Amen.

Molitev soper grehe jezika.

(Iz s. pisma: J. S. 23. 1–7.)

Gospod, oče in gospodar mojega življenja! Ne prepuščaj me samovolji ustnic in ust, in ne puščaj me po njih pasti. Daj mi šib za moje misli, in naukov modrosti mojemu srcu, da šibe naukov ne bodo zanašale krivim mislim, in da se hude misli ne pokažejo v grešnih delih; da ne narašča moja nevednost, da

se moji grehi ne množe, in da se moje hudobije ne poobilijo; da ne padem pred svojimi nasprotniki, in da se moji sovražniki ne vesele nad menoj. Gospod, oče in gospodar mojega življenja, ne prepuščaj me poljubnosti mojih ust. Ne dajaj mi visokogledih očij; odvrčaj od mene vso hudo poželjivost. Oduzemi mi vso požrešnost. Naj se me ne lotuje mesenost, in naj ne padam v razuzdano življenje. Amen.

Molitev za domovino.

Bog, preslavni vladar vseh dežel in kralj vseh narodov! v prah se ponižujem pred tvojim vsemogočnim žezlom in pred tvojim uzvišenim prestolom, ter te prosim za blagor svoje domovine, svojega rodu. Naj mi bo zemlja slovenska, v kateri sem ugledal luč sveta in krščen bil, v kateri sem bil odgojen v katoliški veri, in iz tvoje božje roke prejel

toliko milostij in dobrot, naj mi bo vselej časti in spoštovanja vredna. Naj mi bo ljub in drag narod, kterega ud sem po tvoji volji, in naj me vselej zanima slava in poniževanje, sreča in nezgoda mojega ljudstva. Na prošnjo naših apostolov svetega Cirila in Metoda, blagoslovi, o Gospod nebeški, mojo domovino, da ji bo cvetela sveta vera, krščanska nравnost, potrebno blagostanje. Rojakom mojim dodeli mir in edinost; varuj jih razdora in prepira; brani jih zvitih zased sovražnikovih. Vladaj, o vsemogočni Bog, slovensko zemljo našo po modrih, pravico ljubnih, srčno plemenitih poglavarjih. Užgi v srcih vseh rojakov čvrsto in delavno ljubezen za vse, kar služi v povišanje svete vere in korist domovini. Porosi, o usmiljeni Bog, s svojim blagoslovom mojo predrago domovino, dušo mojo pa vzprejmi enkrat v nebeško domo-

vino, med angele in blažene, da te bom v svoji pravi domovini na večne čase slavil in hvalil. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O trpljenju.

Kdor hoče za menoj priti, naj zataji samega sebe, uzame svoj križ, in hodi za menoj; ¹⁾ in: kdor ne uzame svojega križa, in ne hodi za menoj, mene ni vreden; ²⁾ in: kdor ne nosi svojega križa, in ne hodi za menoj, moj učenec ne more biti ⁴⁾. Tako govori o trpljenju naš Izveličar, in pa, da ima vsaki svojo, odločeno, mero trpljenja.

„Ni pota v nebesa, razen pot križa. Ta pot križa je najvarniši in najviši; Bog sam je hodil po njem.“

„So ljudje, ki hočejo biti slepi; rajši imajo večne bridkosti onega,

¹⁾ Mt. 16. 24. — ²⁾ Mt. 10. — ³⁾ Luk. 14. 27.

ki sovraži njihno izveličanje, kakor križ Odrešenikov.“ (S. Kat. S.)

„Križi so sploh največe milosti božje. Pa res imaš križ, če nobenega nimaš.“

Veliko križa in trpljenja užiga ljubezen božjo.

S trpljenjem Bog poskuša, če je tvoja čednost prava ali ne.

To življenje je ljubiti samo zato, ker moremo za Boga kaj trpeti.“ (Izveličana Krescencija.)

Trpeti moreš na dva načina: trpiš in ljubiš, trpiš in ne ljubiš. Svetniki so trpeli radi, veseli, stanovitno, ker so ljubili. Mi trpimo neradi, nevoljni, boječi, ker ne ljubimo. Vsako trpljenje je sladko, če trpiš zedinjen z Gospodom. Kaj je 10, 20, 30 let v primeri z večnostjo? Ni križa tako težkega, ni bridkosti tako grenke. Kaj pa imamo trpeti? Nekaj poniževanja, nekaj žalitev, nekaj zbadanja . . . to te ne umori.

Kako sladko je umirati, če si živel na križu! Lakomiti bi morali po križu, kakor skopuh po denarju. Križ je dar, s katerim Bog svoje prijatelje obdarja. — Ne glej na to, odkodi prihajajo križi; misli in vedi, da so od Boga. Bog je, ki nam daje te pomočke, s katerimi mu izkazujemo svojo ljubezen. — Na polu križa je trda le prva stopinja. — Največi križ je: strah pred njim. — Bridkosti nas vodijo k vznožju križa, križ pa nas postavi k vratam nebeškim. — Trpljenje mine, zaslužnje pa ostane. — Hoti ali ne hoti, trpeti moraš. Nekteri trpe kakor dobri razbojnik, nekteri kakor hudobni. Oba sta trpela isto, a ne istim vzpehom. Ta je trpel v duhu pokore, oni grozno nejevoljen in preklinjevaje. Temu je obljubil Gospod raj, oni je umrl v groznem obupanju. (Vianej.)

Bolnikova molitev.

Premodri in predobrotljivi Bog! Tvoja sveta volja je bila, da me je huda bolezen v postelj položila. Ni mi znano, koliko dnij ali ur mi je še živeti; nevem, ali še ozdravim. Naj se izpolnjuje božja tvoja volja nad menoj. Ti si me ustvaril, ti si me doslej zdravega ohranjal, ti mi moreš življenje tudi uzeti. Prosim te, o moj ljubi Gospod Bog, podaljšaj mi ga, ako veš, da mi bo v izveličanje. Kakor boš storil z menoj, o Bog, tako bo najbolje. Tebi se vsega izročam. Ako mi je dalje živeti, pomagaj mi iz te boleznj, o preusmiljeni Oče nebeški, in potrdi mi zdravje, in dodeli mojim udom novo moč, in stori me pripravnega, da bom mogel svoja dela spet opravljati. Gospod, tebi je znano, da je moja resnična volja; dni, ki jih še imam, prebiti po tvojih svetih zapo-

vedih, in v veri tvojega Sina, mojega usmiljenega odrešnika, preživeti. To ti resnično obetam v ti moji slabosti, in trdno upam, da s pomočjo tvoje milosti bom svoje obete tudi res izpolnil.

Gospod, ako mi pa nisi odločil, da bi ustal iz te bolezn, da bi dalje živel, ako bi mi sodil umreti, daj mi v miru k tebi priti. Težka je ta stopinja, pa sem že večkrat nanjo mislil, in se za njo pripravljaj. Moj preljubi Oče nebeški, ti nečeš, da bi bil po smrti nesrečen, ampak želiš da bi k tebi prišel, da bi z Jezusom, svojim izveličarjem, ustal, in ž njim prebival v rajskem veselju.

Kako tolaživo je, da bo nehalo to revno, žalostno, nadložno življenje, in da se bo začelo novo življenje, polno miru in pokoja, samega veselja in nebeške tolažbe, v katerem ni nobene težave. Kako nesrečen bi bil jaz zdaj, ko bi mi Jezus Kristus

ne bil dal tega upanja! Zdaj še le prav izpoznavam, kako tolaživa je smrt in kako veselo je ustajenje mojega Izveličarja. Zdaj vem, o večni Gospod Bog, da kakor si njega obudil, tako boš storil tudi z menoj, ker sem tudi jaz Kristusov ud. in ker nam je sam obetal, da nas obudi posledni dan, in da bomo vekomaj živeli.

To me tolaži, dokler še tu prebivam. Potrjuj me, o Bog, da strah pred smrtjo premagujem in da bom mirno zatisnul oči.

Spomni se o Gospod, tudi onih, za ktere sem skrbel, med katerim sem se veselil, in ktere bom morebiti skoro zapustil. Naj bodo, dobrotljivi Oče nebeški, bodo naj tvoji skrbi priporočeni, ker vem, da jim moreš ti več dobrega izkazati, kakor jaz storiti pri daljšem življenju. O Bog, tebi izročam vse svoje skrbi. Moj duh naj se odveže od poze-

meljskega, in naj hrepeni le po onem kar je zgoraj, kar je večno. Morebiti ne bo dolgo, ko bom gledal tebe, moj Oče ko ta bom gledal v nebesih, tebe in tvojega Sina, mojega izveličarja, preblaženo devico Marijo, angele in svetnike, in vse, ki so šli pred menoj. Ž njimi te bom hvalili in slavil vekomaj. Amen.

VIII Pomoč rajnim.

V premiselk.

Qnogotero in veliko je trpljenje, ktero trpe uboge duše v vicah; največe muke pa so te:

Prva muka je misel, da so si to trpljenje same zaslužile s svojimi grehi, ko so bile na svetu, kjer bi se bile mogle popolpoma očistiti vseh madežev, pa se niso.

Druga muka je misel, da so izgubile toliko lepega časa, v katerem bi si bile mogle nabrati obilnega zasluženja za nebesa, da pa zdaj tega časa in te priložnosti nimajo.

Tretja muka je misel, da dohro vedo, kako hudo so žalile Boga, za kar se popreje niso zmenile.

Četrta muka je misel, da so žalile onega Boga, kateri jim je bil zgolj dobrota in milost, česar poprej niso preišljevale.

Peta muka je misel, da ne vedo, kedaj jim bode konec groznega trpljenja v strašni ognjeni ječi.

Šesta muka je misel, da so še premalo zajemale iz studencev Jezusovega trpljenja, iz s. maše in s. obhajila.

Sedma muka je misel, da jim je Bog izkazal toliko milosti, posebnih, kakoršnih drugim ni, in da so ga vendar še žalile.

Osma muka je misel, da so ločene od svojega Jezusa, kterega silno ljubijo.

P o m o č k i

dušam v vicah pomagati.

1. S. maša.
2. Milostinja.
8. Post.
4. Odpustki.
5. Sovražnikom odpuščati.
6. Sebe premagovati.
7. Voljno trpeti.

O d r e š i l o.

Libera.

Gospod, ne hodi v sodbo s svojim služabnikom, ker pred teboj ni opravičen nihče, ako po tebi ne dobi odpuščanja vseh grehov. Prosimo te toraj, naj ga ne zadeva težka obsodba, ki ti ga prava prošnja krščanske vere priporoča. Milost tvoja mu pridi na pomoč, in stori ga vrednega, da bo odšel sodbi maščevanja, on, ki je bil v življenju zaznamenan s znakom svete Trojice. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Reši me, o Gospod, večne smrti oni strašni dan, ko se bota gibala nebo in zemlja, ko prideš sodit svet z ognjem. Tresem se, in bojim se, ker pride preiskovanje in jeza, ko se bota gibala nebo in zemlja. Oni dan je dan jeze, bridkosti in bede, veliki in prebridki dan, ko prideš

sodit svet z ognjem. Gospod, daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Reši me, o Gospod, večne smrti oni strašni dan, ko se bota gibala nebo in zemlja, ko prideš sodit svet z ognjem.

Gospod, usmili se nas. Kriste, usmili se nas. Gospod, usmili se nas.

Očenáš . . .

Molitve za duše v vicah.

(Za vsaki dan v tjednu.)

1.

(10) dnij odpustka vsako nedeljo.)

Gospod, vsemogočni Bog! Po predragi krvi, katero je tvoj božji Sin pretil na Oljični gori, prosim te, reši duše, ki trpe v vicah, izlasti tisto, ki je med vsemi najbolj zapuščena, in pelji jo v svoje veličastvo, da te bo ondù hvalila vekomaj. Amen.

(*Očenaš . . . Češčena . . . psalem*
129: **Iz globočine:**)

Iz globočine upijem k tebi, o
Gospod, Gospod, usliši moj glas. —
Ušesa tvoja naj poslušajo glas moje
prošnje. — Ako se boš oziral na
hudobije, o Gospod, Gospod, kdo
bo obstal? — Toda pri tebi je
sprava, in zavoljo tvoje postave
čakam na tebe, o Gospod. — Moja
duša čaka njegove besede, moja
duša upa v Gospoda. — Od jutran-
je straže do noči naj upa Izrael
v Gospoda. — Ker pri Bogu je
usmiljenje, in pri njem obilno od-
rešenje. — In on bo rešil Izraela
vseh njegovih hudobij. — *Večni
mir jim daj, o Gospod. In večna
luč naj jim sveti.*

(In moli nekoliko na papežev namen.)

2.

(100 dnij odpustka vsaki ponedeljnik.)

Gospod, vsemogočni Bog! Po
predragi krvi, ktero je tvoj božji

Duhovno veselje.

Sin Jezus pretil v grozovitnem bičanju, prosim te, reši duše, ki trpe v vicah, izlasti tisto, ki ima skoraj iti v tvoje veličastvo, da bo brž pričela tebe hvaliti in slaviti vekomaj. Amen.

(*Očenaš . . . Češčena . . . Psalem 129 . . . Pap. nam.*)

3.

(100 dnij odpustka vsaki vtorek.)

Gospod, vsemogočni Bog! Po predragi krvi, katero je tvoj božji Sin pretil v grozovitem kronanju, prosim te, reši duše, ki trpe v vicah, izlasti pa tisto, ktera bi imela zadnja priti iz onih muk, da ne bo toliko časa zadrževana tebe v tvojem veličastvu hvaliti in slaviti vekomaj. Amen.

(*Očenaš, . . . Češčena . . . Psalem 129 . . . Pap. nam.*)

4.

(100 dnij odpustka vsako sredo.)

Gospod, vsemogočni Bog! Po predragi krvi, katero je tvoj božji Sin prelil na cestah jeruzalemskih, ko je nesel težki križ, prosim te, reši duše, ki trpe v vicah, izlasti pa tisto, ki ima največ zasluženja pri tebi, da te bo na tisti stopinji veličastva, ki jo čaka, na ves glas poveličevala vekomaj. Amen.

(*Očenaš . . . Češčena . . . Psalem*
129 . . . Pap. nam.)

5.

(100 dnij odpustka za vsaki četrtek.)

Gospod, vsemogočni Bog! Po predragem telesu in po predragi krvi tvojega božjega Sina Jezusa, katero je dal zvečer pred svojim trpljenjem vsem učencem jesti in piti, in vsi cerkvi zapustil v vedno daritev, svojim vernim pa v oživljajočo hrano, prosim te, reši duše, ki trpe v vicah, izlasti pa ono, ktera je imela največ pobožnosti do te

skrivnosti ljubezni božje, da po nji v tvojem veličastvu hvali tebe s tvojim Sinom in svetim Duhom vekomaj. Amen.

(*Očenaš, . . . Češčena . . . Psalem 129 . . . Pap. namen.*)

6.

(100 dnij odpustka vsaki petek.)

Gospod, vseмогоčni Bog! Po predragi krvi, katero je ta dan na svetem križu prelil tvoj božji Sin, izlasti iz svojih presvetih rok in nog, prosim te, reši duše, ki trpe v vicah, posebno tisto, za katero sem najbolj dolžan moliti, da ne bom jaz kriv, če je precej ne vzprejmeš v svoje veličastvo, da bi te tamkaj poveličevala vekomaj. Amen.

(*Očenaš . . . Češčena . . . Psalem 129 . . . Pap. namen.*)

7.

(100 dnij odp. vsako soboto.)

Gospod, vseмогоčni Bog! Po predragi krvi, ki je tekla iz strani

tvojega božjega Sina pred očmi in na preveliko žalost njegovi presveti Materi, prosim te, reši duše, ki trpe v vicah, izlasti pa tisto, ktera je najbolj častila to veliko gospo in kraljico, da bo kmalu mogla v tvojem veličastvu tebe v Mariji in Marijo v tebi hvaliti in povelečevati vekomaj. Amen.

(*Očenaš . . . Češčena . . . Psalem 129. . . . Pap. namen.*)

Darilo rajnim.

(*Očenaš . . . Češčena.*)

Tebe tedaj prosimo, pomagaj svojim služabnikom, ktere si odrešil s svojo predrago krvjo. Večni mir jim daj, o Gospod. In večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.

(300 dnij odpustka enkrat na dan, ako moliš petkrat zaporedoma. Popolni odpustki v mesecu pod navadnimi pogoji.)

Junaško dejanje za duše v vicah.

Ako storiš **junaško dejanje** za uboge duše v vicah, s temi ali drugimi besedami, in moliš v cerkvi po namenu svetega očeta, zadobiš po prejetih svetih zakramentih **popolnoma odpustek** (za duše v vicah). — Popolni odpustek zadobiš tudi vsaki ponedeljek, ako si pri sveti maši na prid dušam v vicah, in cerkev obiščeš, in pomoliš po namenu papeževem.

Nebeški Oče! V edinosti zasluženja Jezusovega in Marijinega ti darujem za uboge duše v vicah vsa zadostivna dela vsega mojega življenja, kakor tudi vsa dela, ki jih bodo po moji smrti drugi za me opravljali. In tota dela polagam v prečiste roke neomadežane device Marije, naj jih obrača za tiste duše, ktere bo ona po svoji modrosti in materini ljubezni najprej oproščevala iz vic. Vzprejmi, o moj Bog, milostno ta dar, in dodeli mi zavoljo tega, da bom vsaki dan rasel v tvoji milosti. Amen.

Sveti križni pot,

(kakor se navadno moli v Rimu.)

Priprava: O božji izveličar, Jezus Kristus! Iz ljubezni do tebe srčno obžalujem vse svoje grehe, prosim te, dodeli mi to milost, da bom skesanim srcem opravljal ta sveti križni pot, zedinjen s tistim namenom, s kakoršnim te je spremljevala Marija, tvoj preblažena mati! Opraviti ga želim v zahvalo za tvojo ljubezen, v zadoščenje mojih grehov, da bi zadobil vse svete odpustke. Vse to pa darujem ubogim dušam v vicah! izlasti njim, za ktere sem moliti dolžen ali za ktere ti hočeš, da se njih spominjam.

I. Postaja.

Jezus je na smrt obsojen.

Molimo te, Kriste in te hvalimo.

Ker si svojim svetim križem odrešil svet.

(Tako se začenja vsaka postaja.)

O Jezus! po tej krivični sodbi, ktero sem že tolikrat podpisal, reši me sodbe večne smrti, ktero sem že tolikrat zaslužil.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus usmiljenje.

(100 dni odp. vsakikrat.)

II. Postaja.

Jezus jemlje križ na rame.

Molimo te . . . Ker si . . .

O Jezus! Voljno si uzel težki križ na rame; in ta križ sem ti jaz pripravil s svojimi grehi. Daj mi, da izpoznavam, koliki so moji grehi, ter jih objokujem ves čas svojega življenja.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

III Postaja.

Jezus pada prvič pod križem.

Molimo te . . . Ker si . . .

Težki in veliki moji grehi, o Jezus, so te pobili, da si s križem pal na

tla. Studim grehe ter jih sovražim. Odpusti mi jih, prosim te. S pomočjo tvoje milosti ne bom nič več grešil.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat)

IV. Postaja.

Jezus srečuje svojo žalostno Mater.

Molimo te . . . Ker si . . .

O prežalostni Jezus! o prežalostna Mati! Če sem vama delal do zdaj toliko žalost s svojimi grehi, v prihodnje se to nič več ne sme goditi. Pomagajta mi, da bom le vaju ljubil, in da bom vama zvest do smrti.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat)

V. Postaja.

Simeon cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

Molimo te . . . Ker si . . .

O Jezus! kako srečen je Simeon, da ti pomaga križ nositi! Kako sre-

čen bi bil pa tudi jaz, ko bi ti pomagal križ nositi, da bi bil potrpežljiv v vsem, karkoli bi me zadelo.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

VI. Postaja.

Veronika podaja Jezusu potni prt.

Molimo te . . . Ker si . . .

O Jezus! ki si se toliko ponižal, da si utisnil svoj presveti obraz Veroniki v potni prt, utisni globoko tudi v mojo dušo spomin svojega bridkega trpljenja in svoje grenke smrti.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

VII. Postaja.

Jezus pada v drugo pod križem.

Molimo te . . . Ker si . . .

Moji grehi, ki jih tolikrat delam, so krivi, da padaš spet pod križem,

o preljubeznivi Jezus. Daj mi pomoč,
da se v greh ne bom povračal.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat)

VIII. Postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

Molimo te . . . Ker si . . .

Ti, o Jezus, tolažiš jeruzalemske
žene, ki žalujejo, da tolikanj trpiš.
Tolaži tudi mojo dušo s svojim
usmiljenjem. V tvoje usmiljenje zau-
pam, in to si bom v prid obračal.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast) . . .

Moj Jezus usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

IX. Postaja.

Jezus pada trejič pod križem.

Molimo te . . . Ker si . . .

Od prevelikega trpljenja, o Jezus!
padaš v tretje pod težkim križem.
Stori, da se nič več v greh ne po-

vrnem. Moj Jezus, rajši čem umreti,
kakor spet grešiti.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat)

X. Postaja.

Jezusa slačijo in mu žolča piti dajo.

Molimo te . . . Ker si . . .

O Jezus, ki so te slekli, ter ti
kisa in žolča piti dajali, reši me
vendar vsega nagnjenja do časnih
rečij. Stori, da bom vse zaničeval,
kar je posvetnega, ali kar me v greh
zapeljuje.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat)

XI. Postaja.

Jezusa pribijajo na križ.

Molimo te . . . Ker si . . .

Po tistih grozovitih bolečinah,
ktere si čutil, ko so te sè žreblji pri-

bijali, stori, o Jezus! da bom svoje meso neprenéhavno križal s krščanskim zatajevanjem.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

XII. Postaja.

Jezus umira na križu.

Molimo te . . . Ker si . . .

O Jezus, ki si na križu umrl, ko si bil visel na njem tri ure v najbridkejših smrtnih težavah, daj mi, da predumrjem, kakor še kdaj grešim. In če živim, naj živim, da bom tebe ljubil in tebi služil.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

XIII. Postaja.

Jezusa snemajo s križa, in ga Mariji v naročje polože.

Molimo te . . . Ker si . . .

O prežalostna Mati! kako je bilo pač z bridkostmi napolnjeno tvoje

srce, ko si imela svojega ljubega Jezusa v naročju mrtvega. Oh izprosi mi milost, da bom sovražil greh, ki je bil kriv njegove smrti in tvojih bridkosti, da bom spokorno živel in v tvojem naročju sveto umrl.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

XIV. Postaja.

Jezus polagajo v grob.

Molimo te . . . Ker si . . .

O Jezus! vsemu hočem odmreti, in le tebi živeti. Dokler mi je še tu živeti, hočem le v tebi in s teboj živeti, da bom enkrat v nebesih v tebi večno živel, ter tamkaj sad tvojega bridkega trpljenja in tvoje smrti večno užival.

Očenaš . . . Češčena . . . Čast . . .

Moj Jezus, usmiljenje!

(100 dni odp. vsakikrat.)

Darovanje križevega pota.

O križana ljubezen, Jezus Kristus! milostivo vzprejmi to kratko premišljevanje tvojega bridkega trpljenja, v majhin dokaz moje ljubezni do tebe. V tvoje ranjeno srce, o Jezus! polagam to mojo revno pobožnost. Darujem ti sočutje tvoje preblazene Matere in vseh svetnikov, in prosim te, daj svoj blagoslov mojim storjenim sklepom! Jezus, tebi živim; Jezus, tebi umrjem; Jezus tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Molimo. Gospod Jezus Kristus, kateri si s svojo smrtjo svet, pekel in smrt premagal, prosimo te, dodeli, da bomo po tvojem bridkem trpljenju in tvoji smrti, kakor v življenju, tako posebno v smrti svoje sovražnike premagovali, in da naša duša, od svetih angelov spremljana, iz te doline nadlog pride v večni raj. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom

Očetom v edinosti svetega Duha,
Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sklepnic.

Presveti in nerazdeljeni Trojici,
križanega Gospoda našega človešt-
vu, preblazene in preslavne in zme-
raj device Marije rodovitni neoma-
dežnosti, in vseh svetnikov skupnosti,
bodi večna hvala, čast, moč in slava
od vseh stvarij, nam pa odpuščenje
vseh grehov na vse vekovečne veke
Amen.

*V. Blaženo telo, ki je nosilo Sinu
večnega Očeta.*

*O. In blažene prsi, ki so dojile
Kristusa Gospoda.*

Očenaš . . . Češčena . . . (po namenu papeževem)

Kdor pobožno in kleče opravi to molitvico
(svetega Bonaventure) na koncu ktere koli pobožno-
sti, zadobi popolno odpuščenje vseh napak in pre-
greškov, iz človeške slabosti v pobožnosti kje
storjenih.

Pesmi.

Mašna pesem L

Vstop.

Pred stolom tvoje milosti
Tvoj verni ljud kleči,
In tebe Bog v ponižnost,
Svoj'ga srca časti,
Daj milost jim ki hrepene
V solzah izmiti vse dolge;
Odpusti Oče grešnikom
In'skaži se dobrotljiv nam.

Slava.

Čast bodi v visokosti
Bogu na vekomaj,
In mir po širokosti
Ljudem naj bo vselej!
V ponižnosti pojemo
Ti hvalo trojni Bog!
Od tebe zgolj prejmemo
Rešenje iz nadlog.

Evangelije.

Iz tvojih ust izhaja.
Svet' evangelium.
Srce naj nam naudaja,
Razsvitla naj naš um.
Modrost naj slava večna
Resnico nas uči;
Bo duša večno srečna.
Če vere se drži.

Vera.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
Te tvoja verna stvar spozna,
Veruje z živim spoštovanjem
V tebe, edinega Boga,
Veruje tudi v tvojega Sina,
Spočet'ga od svet'ga Duha,
Ko Jezusova ga korenina
V deviškem cvetu je cvetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
Gospod, dari le-te,
Z njim ljudstvo posvečuje
Ti misli in želje.
To kruha je in vina
Za grehe naše dar,
Spomin je tvoj'ga Sina
Položen na oltar.

Poglej na darovavanje,
Bog, ljubi Oče naš,
In vsliši vzdihovanje,
Da nam spet milost daš.
Le smrt in krv presveta
In Jezusa telo
Nam daje up, da vzeta
Milostno prošnja bo.

Svet.

Poj: Sveti, sveti, sveti
Je Bog in naš Gospod,
Poj s kerubimi: Sveti,
Si ti Bog Sabaot.
Vsa zemlja naj ti poje,
Nebo naj te časti
Ime presveto tvoje
Povsod naj se slavi.

Po pouzdigovanju.

Poglej, o Oče z visokosti
Ves milostiv na ta oltar!
Nanj pokladamo po dolžnosti
Zdaj tebi dopadljivi dar;
Tvoj Sin je dar le-ta presveti
Iz zgolj ljubezni darovan,
Ki izvolil je za nas trpeti,
Ko jagnje bil za nas zaklan.

Jagnje božje.

O glejte, božje jagnje
Za nas preлива kri.

Na križu glavo nagne,
Do smrti že medli;
Vse grehe nam odjemi,
Umrje za dolge,
Narodi cele zemlje
Po njem si mir dobé.

Obhajilo.

Gospod, oh nisem vreden,
Da tebe bi zavžil;
Al stori, da bom vreden
Duhovno zopet živ.
Te v Duhu zdaj prejeti
Iz srca hrepenim,
Daj, ženin naš presveti,
Da milost zadobim.

Konec

Daritev smo končali,
Dar bil je božji Sin,
In smrti praznovali
Njegove smo spomin.
Po njem sedaj prejeli
Nebeških smo darov;
Naj Bog še nam dodeli
Z nebes svoj blagoslov!

Mašna pesem II.

Blagoslov.

Ljubi Jezus, tebi mi
Čast in hvalo damo vsi;

Nas posveti, ki srčno
Tukaj zdaj te molimo.
Milo, milo, o Gospod,
Obdaril človešk' si rod;
Mili Jezus bod' pri nas
Zdaj ino na zadnji čas!

Vstop.

O sladka ura. Bog nas vabi,
Zročimo da pohlevno mu srcé.
Gospod nas kliče, prit' ne zabi,
Kdor med otroke božje šteje se.
O mili Bóg, ne zvrzi nas;
Srce gori, čuj tihe prošnje glas.

Slava.

V višavah zadonelo
Je petje angelsko.
Po zemlji je gromelo
In v morja temno dno;
In kot nekdam višava,
Nižava pele ste!
Zdaj slava, Bogu slava,
Naj poje nam srcé.

Evangelije.

Čuj besede svete glas;
Rosa oživi cvetličico.
Ti, o Bog! oživljaj nas
S sveto tvojo govorico:

O dab' srca čista b'la!
In beseda bode klila.

Vera.

Radostno vsi zapojmo,
Da ver'jemo v Boga,
In glasno ga slavimo
Stvarnika večnega.
Tud' Sin in Duh presveti
V vaju verujemo;
Da grehov smo oteti,
To trdno upamo.

Darovanje.

Ko zadnja zora mine,
Ko strašna smrt preti.
Glej, z blagih prs globine,
Nam Jezus govori:
Meso vam dam telesa
In kri vam dam v spomin,
Da pridete v nebesa,
Je rekel božji Sin.

Svet.

Sveto, sveto sveto!
Sveto božje je ime.
Nebo, zemlja ga časti.
Vse človeštvo ga slavi:
Sveto, sveto sveto!

Po pouzdigovanji.

Zveličar naš premili,
Ki nam si se daril,
In kri v prebridki sili
Za grehe si prelil.
O naj nam da življenje
Telo in sveta kri;
Duhovno prerojenje
Naj v nas se obudi.

Sveto obhajilo.

Zašli smo v globočine,
In greh nas je objel,
Z nebes pa zvezda šine,
Zveličar je prispel.
Oh jagnje božje umira
Na križu za nas tam;
'Z krvi njegove 'zvira,
Pa milost božja nam.

Konec.

Milost Gospoda Jezusa Kristusa, ljubezen
Očeta in deležnost svetega Duha bodi
z nami v vsem. Amen.

Na pridigo, o praznikih Marijinih.

O Marija, bod' češčena!
Polna milosti, dobrot;

Teb podobna ni nobena,
Bog je s teboj, tvoj Gospod.

Blažena si med ženami,
Blažen tvoj presveti sad:
Jezus Kristus, sam Bog z nami,
Nam začetnik božjih gnad.

Prosi sveta božja Mati
Za nas grešnike Boga,
Da nam njega da 'spoznati
In ljubiti iz srca.

Grešnim milost spokorjenja
Sprosi nam, Marija zdaj;
Zadnjo uro pa življenja
Sprosi nam nebeški raj!

Božična ob pridigi.

Eno dete rojeno
Nam je preljubno:
O Jezušček lep,
O Jezušček lep!

Vsi angeli ga slavijo
Mu hvalo čast prepevajo.

Radujte se kristjani vsi,
So oznanili angelci.

Postna ob pridigi.

(Cerkv. Org. str. 189.)

Sem, sem o grešnik pridi!
Poglej izveličarja,
Na strašnem lesu križa
Za te razpetega.
Njegovo sveto lice,
Premisli, o kristjan!
Ni skoro več poznati,
Je polno bridkih ran.

Od nog do vrha glave
Je z ranami pokrit,
Ne vidiš kože zdrave
Vsak ud ima razbit.
Le tvoji grehi krivi
So vseh teh bolečin,
Za tebe dolg plačuje.
Na križu božji Sin.

Glej! Jezus glavo nagne,
Umrje za ljudi.
To v strašnih mukah dušo,
Očetu izroči.
Zdaj se vsa zemlja strese,
In sonce luč 'zgubi;
Nad Jezusovo smrtjo
Strmijo vse stvari.

Al' s križa luč življenja
Prisveti nam lepo,
In zdaj največi grešnik,
Če hoče, gre v nebó.
Še na me, Jezus mili!
Iz tvojih svetih ran
Žar milosti naj sije
Na strašni sodni dan.

Adventna.

(Cerkv. Org, str. 58.)

Vi oblaki, ga rosite!
Ali zemlja naj ga da!
Milo so ljudje vzdih'vali,
V greh in temi ječali;
Bog je bil zemljo preklel,
Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški usmili,
Vidi toljko bolečin;
Da bi se ljudje rešili,
Se ponudi božji Sin.
D'vico Gabriel pozdravi,
In Marija čista pravi:
Glej, pokorno je sreé,
Kar Gospod mu zapove.

Zgodba sveta in vesela!
Nam odklepa vsem nebo.

Glej, devica je spočela,
In Beseda je meso!
Rlagor tebi, grešni svet!
Jezus pride grehe uzet.
Pred Gospoda pokleknimo
Njega milost zahvalimo.

Bratje! dosti že je spanja,
Glas nebeški kliče nas,
Dan se bliža, noč odganja,
Zdaj prihaja srečni čas
Odvrnimo vso hudobo,
Oblecimo pa svetlobo,
Da pride grehov noč,
In nas vodi božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
Svet apostol naš uči:
Ne nečisto, ne požrešno,
Nevoščljivost naj beži;
Naj se vsak pred njim poniža,
Čigar prihod se nam bliža,
Da prav s čistim srcem vsak,
Bo Mesiju bolj enak.

O Izveličar! pridi skoraj,
Da se izpolni, kar želim,
In prinesi moč od zgoraj,
Da se čisto izpokorim;
Ti prinesi mir nebeški,

Da ga uživa duh človeški
Daj da pridem sodni dan
Med ovce na desno stran!

II.

Poslan je angel Gabriel
Od Boga na ta svet
K brezmadežni Devici
Tja v mesto Nazaret.

K Devici zaročeni
Sè svetim Jožefom
Iz Davidove hiše
Marija z imenom.

K Mariji angel pride,
In tako govori:
Češčena si Marija,
Vsa polna milosti.

Marija se prestraši
Češčenja Božjega,
In v srcu premišljuje
Besede angela.

Mariji angel pravi:
Nikar se ti ne boj,
Ker milost si dobila,
Gospod Bog je s teboj.

Poglej, ti boš spočela
Od Duha svetega,
In Sina boš rodila
Z imenom Jezusa.

Marija vsa ponižna
Se nizko prikloni,
In pravi: Naj se izide
Po Božji volji mi.
Poglej, pokorna dekla
Sem svojega Boga,
V njegovo milost upam
Iz celega srca.

Tako izročil angel,
Uzel od nje slovo,
Vesel se je povrnil
K Bogu nazaj v nebo.

Marija, mati Božja,
Prosi Boga za nas,
Da njega milost z nami
Ostane večni čas.

Božična.

(Cerkv. Orgl. str. 64.)

Že angel oznanjuje
Pastircem blagi čas,
Da v hlevcu se izpolnjuje

Obljube božje glas.
Tam rojen od Device
'Zveličar je zares,
Da rešene ovčice
Smo dediči nebes.

Si 'izvolil je trpljenje
Človeštva reve vse;
Odpadlih koprnjenje
Prebada mu srcé.
Sam Bog je moral priti
Namestu nas trpet' :
Ljubezni moč odkriti,
Na križu je razpet.

Molimo z vero živo
Mesiji pojmo čast.
Ga vzprejme ljubeznivo,
Kdor njemu da se v last.
Kdo ne bi po vsej moči.
Res ljubil Jezusa?
Ki iz pogubljenja noči
V življenje nas pelja.

Kar v jaslicah prosilo
Je božje Dete nas,
Kot Jagnje govorilo
Na križu je na glas:
Darujte mi življenje,
Ki svoje dam za vas,

Da srečno bo ustajenje,
Ko pride sodbe čas!

II.

'Zveličar preljubi
Je prišel nocoj,
Raduj se, o človek,
In slavo mu poj.
Prelepo in milo
Nebo se žari,
Tak' svitle ni bilo
Nikdar še noči.

V višavi razlega
Se petje lepo;
Nebeški duhovi
Na nebu pojo:
„Naj Bogu bo slava,“
Odmeva vse čez,
„Mir zemlji izviraj
Nocoj iz nebes.“

In angel nebeški
Približa se sam,
Pastirjem oznani,
Ki pasejo tam:
Nikar se ne bojte,
Veselje povem:
Mesija vsem rojen
Nocoj je ljudem.

„Pri Betlehem mestu
Se čudež godi;
Tam v hlevu na slamci
To Dete leži.
Živinico revno
Za družbo ima.
Pastirci tja pojd'te,
Molite Boga.“

In radi vsi k njemu
Tja v hlevec hite;
Dar'vati, postreči
Mu skrbno žele.
Pobožno častijo.
To Dete sveto,
Obljubijo vsi mu
Služiti zvesto.

Let tisoč že več je
Od tiste noči,
On tisti pa zmeraj
Pri nas še živi.
Prisrčno častimo
S pastirci ga zdaj,
Zvesto mu služimo,
Da pridemo v raj.

III.

Sam:

Prelepo nocoj nam žari se nebo,
Gotovo tak' zarja ne sije svetlo.

Vsi:

O zarja nebeška
Prečudno nam sije,
Nebeške sladkosti
U srce nam lije,

Sam:

Slušajte, odkod' nam ti glasi done?
Odkod' so, ki segajo čudno v srce?

Vsi:

Na nebu duhovi
Tak' lepo pojejo,
Bogu na višavi
Zdaj slavo dajejo.

Sam:

Povejte, kaj vendar pomeni vse to?
Zakaj veseluje zdaj celo nebo?

Vsi:

Nocoj se obljuba
Presveta i'zpolnjuje
'Zveličar na zemljo
Se k nam ponižuje.

Sam:

O sreča neizmerna za nas je ljudi,
Tak' srečne ni bilo nikol' še noči.

Vsi:

O čase presrečne
Smo mi doživeli,

Duhovno veselje.

Kar davno želeli,
Nocoj smo prejeli.

Sam:

Povejte mi, kje je I'zveličar sveta,
To Dete presveto, da videl bi ga?

Vsi:

To Dete presveto,
Neskončno češčeno,
Je v hlevcu na slamci
Ponižno rojeno.

Sam:

O čudna ponižnost Gospodova je!
On stvarnik, pa v hlevcec k živinici
gre!

Vsi:

Pastirčki ubogi
Zdaj k njemu hitijo,
V nedolžnosti svoji
Ga lepo častijo.

Sam:

Hitimo mi tudi in k njemu pojd'mo.
Ker pri njem vseh milost vse mi-
losti so.

Vsi:

Le pojd'mo vsi k njemu,
Lepo ga častimo,
In svoje nadloge
Mu vse potožimo.

Sam:

O Dete nebeško, ozri se na nas,
In milo nas vodi v življenju ves
čas!

Vsi:

Daj lepo, živeti,
Te zvesto ljubiti,
In nekdam po smrti
V nebesa nam priti!

Svečnica.

Cerkv. Orgl. str. 157.

O Marija, božja mati!
V tempel neseš Jezusa,
Hočeš tam očiščevati
Srce si brez madeža.
Vsa ponižna si i'zpolnila,
Kakor terjal Mojzes je,
Da bi tudi nas učila
Vdati božji volji se.

Žalost srčno ti naznanil
Simeon je stari mož,
Da ti dušo meč bo ranil,
Da točila solze boš.
In popolno si se u'dala
V božje sklepe vseh reči,

Zvesta Bogu si ostala,
Srečne in žetavne dni.

O devica božja Mati!
Žalostnih tolažnica,
Daj nam voljno vse prestati
Prosi za nas Jezusa!
Pomočnica bodi mila,
V čistosti ohrani nas:
Daj, da srečno bo svetila
Tvoja luč nam zadnji čas!

Postna.

Daj mi, Jezus, da žalujem,
Smrt, trpljenje objokujem,
Ki si, jagnje, ga prestal
Grehe i'zbrisal, milost dal

Odpoj:

Jezus, daj da tvoje rane
Nas presunejo kristjane,
In trpljenje prebridko,
Naj pomoč nam v smrti bo.

Nas odrešit, smrt si i'zvolil,
Pred Očetom trikrat molil,
Si krvavi pot potil,
Kel'h trpljenja čisto i'zpil.

Tolovaji te obdali,
Zvezali te in peljali,

Uklenili ti roke,
Ktere celi svet drže.

Umoriti te sklenili,
„Križaj ga!“ hudobno upili.
Tepli, bili, da se kri
Iz bolečih ran cedi.

Trnje bôde čelo tvoje
Za velike grehe moje;
Tebi, Jezus, kralj sveta.
Žezlo trst se v roke da.

Oh, na križ so te razpeli,
In na križu te še kleli.
Tol'ko si za nas trpel,
Da si grehe nam odvzel.

K tebi čemo se podati,
Za pregrehe žalovati,
Da se tvoja rešna kri,
Kdaj nad nami ne i'zgubi.

Velikonočna.

(Cerkv. Orgl. str. 81.)

'Zveličar naš je ustal iz groba;
Vesel prepevaj, o kristjan!
Premagana je vsa hudoba
Dnes je rešenja tvoj'ga dan!

Potrta pekla je oblast,
O poj, kristjan hvaležno! Alleluja!
Alleluja!

Kje smrt! je zdaj premaga tvoja?
In tvoje ostro želo, kje?
Veselo upa duša moja
Življenje večno čaka nje.
Moj Jezus je od mrtvih vstal,
Kraljestvo smrti pokončal. Alleluja,
Alleluja!

Te prešlo je, o grob, strašenje,
Vsejano v tebe je telo,
Da bo poklicano življenje,
Kjer več trohnjenja zanj ne bo;
Da človek, prah ino pepel.
Spet oživi častit, vesel. Alleluja!
Alleluja!

O sreče dan, o dan veseli!
Ki storil ga je nam Gospod:
Da bi mu večno hvalo peli,
Odrešen je človeški rod!
Odprt stoji nam paradiž,
In vrata vanj je sveti križ. Alleluja
Alleluja!

Iz groba grehov, duša, vstani
V življenje novo z Jezusom;
Odrešena se srčno brani

Premaganim sovražnikom.
V ljubezni sveti zvesta stoj
'Zveličarju hvaležno poj: Alleluja.
Alleluja!

II.

Zapoj veselo, o kristjan!
Veselja tvojga dnes je dan.
'Zveličar naš je ustal od smrti,
In raj odprl je nam zaprti. Alleluja.

Zapoj . . .
Premagana je smrt nemila,
Oblast peklena moč 'zgubila
Alleluja.

Odrešeni smo vsi pogube,
Otroci večne smo obljube. Alleluja,

Bandero zmage glej častito
S krvjo 'Izveličarja oblito. Alleluja.

Odrešeni smo Božji svatje
In Kristusovi srečni bratje. Alleluja.

V nebesih nekdam vsi veseli
Presrečni bomo večno peli. Alleluja.

Nebohod Gospodov.

(Cerkv. Orgl str. 86.)

Praznik svet se dnes obhaja,
Jezus v sveto gre nebo,
Nam pripravljat delež kraja,

Kamor nas poklical bo.
Kaj še delamo na sveti ?
Glava šla je v sveti raj,
Le v nebo nam je želeti,
Vživati ga vekomaj.

Razodel je vse resnice,
In odrešil celi svet,
Dal apostolom ovčice,
In bil v nebesa vzet,
Bel oblak jim ga zakrije,
Oj ni več ga videti,
Njih srce v bridkosti upije,
Gledajo za njim oči.

Kokor blisk sta pristopila
Svetla dva moža pred nje,
Nje lepo nagovorila :
„Kaj pa gledate možje?
Jezus, ki je šel v nebesa,
Prišel bo spet sodni dan,
Sodit duše in telesa
Vsem odločil večni stan.“

Ti si Jezus šel pred nami.
In boš prišel sodit nas,
Zdaj nas grešnike predrami
Misliti na tisti čas.
Če ne homo prav živeli,
Vekomaj nam bo gorjé;

Jezus! tukaj nam dodeli,
Da prelivamo solzé.

Oh! nikar ne navezujmo
Na posvetni prah srca,
Stanovitno zaničujmo
Zapeljivosti sveta.
Kar, je tukaj, sovražimo,
Sveti apostol nas uči;
Kar je gori, pa ljubimo,
Kjer 'Zveličar naš živi.

Binkošti.

(Cerkv. Orgl. str. 88.)

Z enim glasom zdaj zavpijmo
In zaupno vsi vzdihnimo!
Pridi, pridi sveti Duh!

Prvi dar nam daj modrosti,
Vir presladkih vseh blagosti;
Pridi, pridi sveti Duh!

Umnosti nam žare u'livaj,
Srea k dobremu ogrevaj;
Pridi, pridi sveti Duh!

Dar nebeški tvojga sveta
V stiskah nam pomoč obeta:
Pridi, pridi sveti Duh!

Daj moči svetlosti prave,
Vselej zmagati i'zkušnjave;
Pridi, pridi sveti Duh!

Daj pobožno nam živeti,
Po svetosti hrepeneti,
Pridi, pridi sveti Duh:

Daj nam v strahu ti služiti,
Po otroško te ljubiti;
Pridi, pridi sveti Duh!

Pred s. rešnim telesom.

Pridi molit, o kristjan!
Od ljubezni svete u'žgan;
Kjer je Jezus v zakramentu
Iz ljubezni dan.

Tukaj so svete reči:
Jezusa telo in Kri;
Duša, ktera njega u'živa
Se ne pogubi.

Bodi češčen odrešenik!
V vseh nadlogah pomočnik
Svojim vernim tebi zvestim
Var'h in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
Čudapolni kruh 'z nebes!
Ti odvrni vso nevarnost
Vernih duš, teles.

Spokorjenja daj solzé,
Grehov 'zbriši nam dolgé;
Vera, upanje, ljubezen,
V srcih naj živé.

Kedar umrje telo,
Vzemi dušo ti v nebo,
Da se bomo veselili
Vekomaj s tebó

Češčena si Marija.

(Cerkv. Org. str. 150.)

Ko v jasnem jutru primiglja
Nam zvezdica daničica,
Se sliši milo že zvonjenje
Mariji v čast in počeščenje;
In z zlato zarjo vse časti:
„Češčena si Marija ti!“

Ko višej sije sonce že,
Vzdiguje se, na poldne gre;
Se sliši zopet nam zvonjenje
Mariji v čast in počeščenje;

Črez hrib in plan se oglasi:
„Češčena si Marija ti!“

In kader sonce že ljubó
Nam za goro žari slovó,
Se glasno čuje še zvonjenje
Mariji v čast in počeščenje;
Nebo in zemlja naj glasi:
„Češčena si Marija ti!“

II.

Kar leze ino gre,
Z menoj prepevaj vse:
Češčena si Marija!

Iz srca vsaki čas,
Čem pevati na glaš:
Češčena si Marija!

Ko v jutro zazvoni,
Ti peti me budi:
Češčena si Marija!

Ko poldne spet zvoni,
Pozdraviti veli:
Češčena si Marija!

Ko večno luč zvoni,
Se tebi sporoči:
Češčena si Marija.

Cel svet razveselil,
Ko angel je častil :
Češčena si Marija !

Človeka Bog otel,
Ko molit je začel :
Češčena si Marija !

Je hudemu oblast
Zatrla tvoja čast :
Češčena se Marija !

Veselo ti zato,
Kristjani pojemo :
Češčena si Marija !

Naj bode star al' mlad,
Prepeva tebi rad :
Češčena si Marija !

Gdor te za mater 'ma
To lepo pesem zna :
Češčena si Marija !

Nam žalost ohladi,
V veselje i'zpremeni :
Češčena si Marija !

V nebesih tam pojo,
To pesem angelsko :
Češčena si Marija !

Na zemlji krog in krog,
Je pesem vseh otrok:
Češčena si Marija!

Bogu se dobro zdi,
Če srce govori:
Češčena si Marija!

Bog blagoslovi nas,
Za ta veseli glas:
Češčena si Marija!

'Zgubljeno dete ni,
Ki mater prav časti:
Češčena si Marija!

Ce iščemo pomoč,
Vzdihujemo rekoč:
Češčena si Marija!

Skušnjava odbeži,
Če le se oglasi:
Češčena si Marija!

Razveseli srce,
Tolažbo nam daje:
Češčena si Marija!

In še posledni čas,
Najslajši nam bo glas
Češčena si Marija!

Slovo bo lahko uzel,
Gdor je to pesem pel :
Češčena si Marija !

Pristopila mu bo,
Ki radnjič 'zdihnil bo :
Češčena si Marija !

Bogu 'zročila ga,
Lepo pozdravljena :
Češčena si Marija !

Sveti križni pot.

Vsi pobožno preišljujmo
Križni pot 'Zveličarjev,
Svoje grehe obžalujmo,
Ž njimi križali smo ga.

Naši grehi obsodili
V smrt so Sina božjega,
Bodo krivo nas dolžili,
Glejmo mirno v Jezusa.

Jezus težek križ objame,
Za nas krotek nese ga ;
Vzemi križ na svoje rame,
Nosi ga za Jezusa.

Križ pretežki in veliki
Oslabi Pzveliçarja
Greh naš strašni siloviti
Vrže ga na trda tla.

Jezusa Marija sreča,
Ves je ranjen, poln krvi;
Oh naj ta bridkost boleča
Nas k pokori obudi!

Simon mora križ nositi,
Jezus nima več moči;
Hočemo v nebesa priti,
Nosimo križ voljno mi.

Glej Veronika se usmili
Da mu potni prt poda;
Jezus pa obraz svoj mili
Nji in nam v tolažbo da.

Jezus sopet s križem pade,
Pridi grešnik, vzdigni ga;
Grešne pusti vse navade,
Ž njimi mečeš Jezusa.

Žene usmiljene tolaži,
Ki nad njim se jokajo;
Le pregrehe prav sovraži,
Jezus te tolažil bo.

Oh, že tretjič Jezus ljubi
Tam leži na trdih tleh;
Vendar, grešnik! mu obljubi
Zapustiti grešni greh.

Križ do kraja je prinesel,
Ga v sramoto slečejo;
Grešnik! al' ne boš se tresel,
In vsem grehom dal slovo?

Na les križa so pribili
Jezusa sveto telo:
Al' ga bomo še žalili.
Ker nas ljubil je tako?

Jezus glej! na križu umira,
Da živimo vekomaj;
In k Očetu se ozira,
Nam prositi sveti raj.

Jezus mrtev snet je s križa,
In Mariji v krilo dan,
Da zakladi paradiža
Nam tekó i'z njegovih ran.

V novi grob so položili
Jagnje božje, dar sveta.
Pridi, pridi Jezus mili
V grob še našega srca.

Tvoj svet' križ ino trpljenje
Vernim dušam milost daj;
Tukaj nam sveto življenje,
Tamkaj ž njimi sveti raj!

Hvalna pesen.

(Cerkv. Orgl. str. 194).

Hvala bod' Gošpod Bogu,
Vse stvari ga zdaj molite;
Stvarnika, dobrotnika,
In Očeta ga častite!
Kerub', Seraf' ma pojó,
Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet Gospod!
Vse je polno tvoje hvale.
Trume i'zvoljenih, o Bog!
Večno čast ti bodo dale.
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slave.

Češčen bodi trojni Bog,
Oče, Sin in ti Duh sveti,
Cerkve tvoje sveti nauk
Zvesto moramo verjeti.
Jezus Kristus božji Sin
Je zapustil ga v spomin.

O preljubi Jezus naš!
Koljka je ljubezen tvoja;

Zalosten moj grešni stan,
Revna bila duša moja.
Ti pa prideš k nam na svet,
Pekel, greh in smrt zatrét,

Večni Bog in kralj nebes
Se poniža brat naš biti;
Za nas živel umrl je,
Nam nebesa zaslužiti.
Njega sveta rešna kri
Nas očisti, vse ljudi.

Na desnici božji zdaj.
Ga imamo pomočnika,
Sodni dan pa grešnik bo
Videl ostrega sodnika.
Milost grešnik zadobiš
Dokler tukaj še živiš.

Jezus bodi usmiljen nam,
V službi svoji nas ohrani;
Kri si svojo dal za nas,
Greh končaj, pri nas ostani
Peljaj naše duše v raj,
Delež 'zvoljenih nam daj!

Svoje ljudstvo osrečuj,
Zdaj in vselej nas obvari;
Obdaruj in povikšuj —
In 'zveličaj svoje stvari.

Hvalo bomo spevali
Tukaj ti no v večnosti.

Bodi milostiv nam ti,
Pota v grehe nam zagradi;
Ti podpiraj vedno nas,
Da storimo dobro radi.
Pelji naše duše v raj.
Delež zvoljenih nam daj!

IHS.

Vedno pévana in gnana
Bodi imenu Jezusu
Aleluja in Hosana!
Jezusu najslajšemu.

Ni pero še zapisalo,
Jezik še zgovoril ni,
Čisto srce okušalo
Tvoje ljubeznjivosti.

Jezus! vetrič tolažila!
Sladki mir v dušo vej,
Da se slednjič odpočila
V tebi hode vekomaj.

Jezus, moje želje.

Kje je Jezus? moje želje?
Kam moj ženin zginil je?
Kdo me k ljubemu popelje?

Kje ga našlo bo srce? —
Ptički, dajte mi perute,
Na njih k njemu da zletim;
Rib'ce, dajte mi plavute,
Naglo k njemu da zdrčim.

Zvezdice svitló svetite
Meni s svojo lučico,
Vso temo mi razjasnite,
Da ga vid'lo bo okó. —
Sap'ce mile ve nesite
Mu prijazen moj pozdrav;
In povedat mi hitite,
Kje tak dolgo je ostal?

Solnčice, ki po širjavah
Daleč siješ krog in krog,
Oh povej, al po višavah,
Al' po zemlji hod' moj Bog?
Bleda luna, tiha mila,
Prosim te, vsaj ti povej,
Če si ga kje zasledila?
Al' se vrnil bo skorej?

Oh, kdo meni dá perute,
Da zletim čez hrib in plan,
Da je ne zgubim minute.
Da ga iščem noč in dan?
Žalosti in bolečine
Ves vtrt za njim medlim;

Pokoj ves o! mene gine,
K njemu, k njemu le želim!
Ljubi Jezus, tvoj ostati,
To so moje vse želje;
Duši, oh, ne daj žal'vati,
Vsaj nevesta tvoja je.
Vsaj si me le zase vstvaril,
Zame svojo kri prelil;
Toljko milost mi podaril,
Daj, s teboj da b' sklenjen bil.

Sveti Alojzij.

Prelepa lilija cvetè
Iz sam'ga svet'ga raja
In duh čistote angelske
To lilijo obdaja.
Kdo krasne cvétke ne pozná
Alojzija mladenča?
Nedolžnost in pokora ga
Zdaj v svetem raji venča.

Zato dajmo Alojziju
Častilnico zapeti,
Njemu, v telesu angelu,
Vso hvalo prizadeti.
Alozij, ti deviški cvet!
Nedolžnost si ohranil,
O bodi ti razgled nam svet,
Ki nas bo greha branil!

Ti v sveti sramožljivosti
Si bal se sence greha,
Ogibal se nevarnosti
Nečimernega smeha.
Mi pa veselje ljubimo,
Nevarne kratkočase,
V nevarnost se podajamo,
Slabi pozab'no na se.

KAZALO.

	Stran
Predgovor	5
Molitve in prošnje	15
Dobri namen	16
Iskrice človeške	18
V resni premiselk	22
Misli za mladino	23
I. Misli v nedeljo	27
II. Misli v ponedeljek	32
III. Misli v utorek	36
IV. Misli v sredo	39
V. Misli v četrtek	43
VI. Misli v petek	46
VII. Misli v soboto	59
Kako je biti pri s. maši	53
Koristi iz s. maše	58
Navod, kako je biti pri s. maši	68
Pred mašo	68
Med s. mašo	69
Po s. maši	74

Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa. Prosto po spisih ss. evangelistov	75
Osmero pozdrav na čast presvetega srca Marijinega	115
Jutranja molitev	120
1. Sveta maša:	
Pristop	123
Slava	125
Molitev	127
List	128
Evangelije	129
Vera	131
Darovanje	132
Umivanje rok	134
Preglasje	134
Tihe molitve	135
Na izpremenjevanje kruha	138
Po povzdiganju	138
Oče naš	140
Obhajilo	141
Molitev	143
Poslednje evangelije	144
Cerkvena molitev po sveti maši	144
Molitev k s. Jožefu	147
2. Sveta maša:	
Priprava	148
Pristop	148
Slava	149

	Stran
List	150
Evangelije	150
Vera	151
Darovanje.. . . .	152
Svet	153
Tihe molitve	153
Izpremenje kruha	154
Izpremenjevanje vina	155
Spomin mrtvih	155
Oče naš	155
Jagnje božje	157
Obhajilo	157
Zadnje evangelije	158
Zahvala	160
3. Sveta maša:	
Priprava	164
Evangelije.	162
Darovanje	168
Pouzdigovanje	174
Zauživanje	177
Zahvala se	181
Izpovedne molitve:	
Molitev pred izpraševanjem vesti	182
Molitev za izpoznanjo hudega	183
Delanje dobrega sklepa	183
Kesanje.	184
Pred izpovedjo	185
Molitev po izpovedi.	187
Dobri sklep	189

	Stran
K trpečemu Jezusu	190
Molitev svetega očeta Vrbana VIII	191
Prošnja	192
Obhajilne molitve:	
Pred svetim obhajilom	194
Obujanje treh božjih čednosti	196
Izročilo Jezusu	197
Molitev s. Tomaža Akvinskega	197
Po svetem obhajilu	199
Molitev s. Ignacija	201
Zveza s Kristusom	201
Molitev pred razpelom	202
Prošnja	203
I. Češčenje presvete Trojice:	
K Bogu Očetu	204
K Bogu Sinu	205
K Bogu svetemu Duhu	205
Zahvaljena pesen	205
Molimo	207
Molitev in prošnja	208
Molitev in hvala	208
Uzdihljaja k presveti Trojici	210
Molitev papeža Klemenca XI.	211
II. Pobožnost k našemu izveličarju Je- zusu Kristusu:	
1. Češčenje ss. rešnega telesa	214
Prošnja	218
Počesčevanje	219
Priporočilo	224

	Stran
Hvala	225
2. Češčenje Kristusovega trpljenja:	
Molitev k trpāčemu Izvellčarju.	227
Molitev h križanemn Jezusu	227
Molitev svetega Bonaventure	228
Uzdihljaji	229
3. Češčenje presveti krvi Kristusove:	
Molitev in prošnja	230
Molitev	231
Pobožni namen in podarjenje	232
Uzdihljaj	233
Goreča molitev k Jezusovi krvi	233
Darovanje predragocene krvi Jezusove	236
Zahvala Jezusovi krvi	237
4. Češčenje presladkega imena Jezusovega:	
Goreča prošnja	239
Molitev k Jezusovemu imenu	240
Priporočilo v ime Jezusovo	240
Litanije na čast presvetega imena Jezusovega	242
5. Češčenje Jezusovega srca:	
Molitev	246
Molitev k rani Jezusovega srca	347
Molitveni venček k presladkemu srcu Jezusovemu	249
Sreño vzdihovanje	254
Uzdihljaji	255
Jezusu pozdrav	256

	Stran
Molitev k Jezusu zoper zapeljivce	257
Vzdihljaji k Jezusu	258
Posvečenje presvetemu Jezusovemu srcu	258
Posvetitev Jezusovemu srcu	262
III. Pobožnost k s. Duhu:	
Prošnja darov	268
Cerkvene molitve k svetemu Duhu	272
Pesni na čast sv. Duhu	273
Molitev	275
IV. Marijino češčenje:	
Ceščena Marija	276
Marijina pesem	282
Marijina hvalnica, razširjena	282
Mariji pozdrav	290
K Materi božji	292
Molitev	293
Petero molitev k Mariji materi božji	294
Ponižna prošnja do matere božje Marije	303
Uzdihljaji k srcu Marijinemu	305
Uzdihljaj	306
Sedmero prošnja k žalostni Materi božji	306
Pesen k žalostni Materi božji	310
Molitev k Marijinemu imenu	312
Uzdihljaj	313
Molitev k Marijinem spočetju	314
Vzdihljaji k Marijinemu spočetju	314
Pobožni pozdrav Mariji	315
Prošnja k Mariji za srečno smrt	316
Spomni se	317

	Stran
Pobožna molitev k Mariji	318
Lavretanske litanije	319
Molitve	321
Priporočene devici Mariji	325
Molitev za srečno smrt	327
Litanije vseh svetnikov	328
Molitve po litanijah:	
K presvetemu rešnjemu telesu	333
Za papeža, škofa, cesarja	333
Za vse potrebe krščanstva	335
Molitve po litanijah	337
V. Češčenje svetih angelov božjih:	
Priporočanje v angelsko varstvo	343
K svetemu angelu varihu	344
Uzdihljaj k angelu varihu	345
K vsem svetnikom in angelom	246
Hvalnica na čast nadangelu Mihaelu	37
VI. Češčenje svetnikov:	
Pozdravljenje svetega Jožefa	348
Pesen na čast svetemu Jožefu	349
Priporočilo k svetemu Jožefu	350
„Spomni se“ k svetemu Josefu	351
Izročanje v varstvo svetega Jožefa	351
Uzdihljaji k svetemu Jožefu	352
Molitev k svetemu Jožefu za srečno smrt	352
Molitev k svetemu redniku Jožefu	353
Molitev k svetemu Jožefu v vsaki zadevi	355
Sedem pozdravov k sveti Ani	357

Pozdravljenje Marijino in njene matere	
svete Ane	361
Prošnja k s. Frančišku Serafnu	362
Molitev k s. Antonu Padovskemu	362
Molitev k s. Antonu P. v vsaki sili	364
VII. Različne molitve:	
Molitev s. Augustina	367
Za izpreobrnjenje nevernikov	371
Molitev soper grehe jezika	372
Molitev za domovino	373
O trpljenju	375
Bolnikova molitev	3 8
VIII. Pomoč rajnim:	
V premiselk	381
Pomočki dušam v vicah pomagati	382
Odrešilo	383
Molitve za duše v vicah	384
Darilo rajnim	389
Junaško dejanje za duše v vicah	390
Sveti križni pot.	391
Sklepnica	400
Pesmi:	
Mašna pesem I.	401
Mašna pesem II.	404
Na pridigo, o praznikih Marijinih	407
Božična ob pridigi	408
Postna ob pridigi	409
Adventna	410
Božična	413

	Stran
Srečnica	419
Postna	420
Velikonočna	421
Nebochod Gospodov	423
Binkošti	425
Pred s. rešnim telesom	426
Češčena si Marija	427
Sveti križni pot	431
Hvalna pesen	434
IHS	436
Jezus moje želje	436
Sveti Alojzij	438

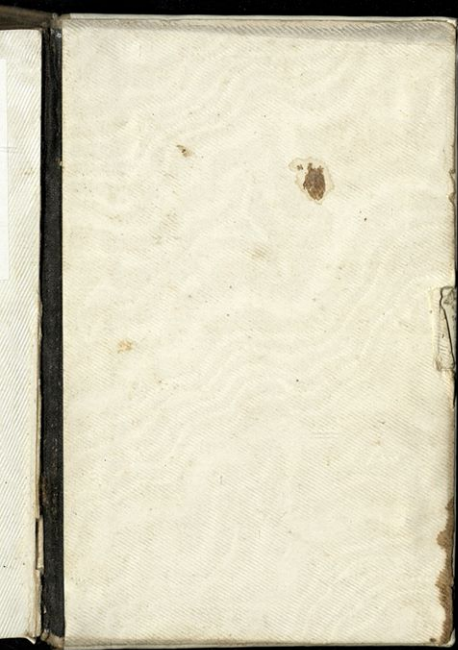

COBISS ©

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000500224

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

359996